

அ மி ர் த ச ா க ர னா

இயற்றிய

யா ப் ப ரு ங் க ல ம்

பூலம்

(பழைய விருத்தியுடைய)

ராவ் பஹதூர் - ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்

எப். ஆர். எச். எஸ். (லண்டன்.) எம். ஆர். ஏ. எஸ். (லண்டன்.)

[சென்னை சர்வகலா ஸ்தலின் தமிழ்க் கல்விச்சபை, தமிழ் வியாச சபை

இவற்றின் அங்கத்தினர். சென்னை 'கலவி' இலாகாவைச்

சேர்ந்த 'டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டி' அங்கத்தினர். சென்னை

'ஸ்கூல்புக் அண்ட் லிட்டரேச்சர் சொசைட்டி'

தமிழ்க் கமிட்டி அங்கத்தினர்]

பதிப்பித்தது.

[பகுதி-2.]

“எண்ணெய் புவனை யெழுத்தென வில்வரண்கள்
கண்ணெனப் வாழு முயிர்க்கு” — திருக்குறள்.

சென்னை :

1917

[ரிஜிஸ்டர் செய்ய்தது.]

தாம்ஸன் கம்பெனிபாராஸ தமது 'மினோவா' அச்சககூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முன்னுரை

“ஏரண முருவம் யோக மிசைகணச கிரதஞ்சாலந்
தாரண மறமே சந்தந் தம்பநி நிலமுலோகம்
மாரணம் பொருளென் றன்ன மாணநூல் யாவும்வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழியழிப பெயருமான”

என்று சாம் ஏகிபு புலம்புமாறு, எத்தனையோ அருதமிழ் நூல்கள் கருக்கடலுக் கரைபாடினும் கனலுக்கரைபாடினும் அழிந்து விட்டன. எஞ்சி யுள்ளன சிலவும் ஆதாரபாரிணிக் கரைபாடின வாட்பாட்டுக் கரைத்து வருகின்றன. அகநானம் கரையும் நூல்களைக் கரைந்தொழிவிட்டாலும், அச்சிடப் பில்லித்து வேண்டிம் என்ற பேரவாக் கொண்டி, மச்சலற் கரிட பெருமை வாடந்தும் காலகதியாற் செல்லுக்கிரையாகி வாராசினற் துப்பவியாப்பருக்கல் விருத்திபை அச்சிடலாயின மெனபத் இந்நூலின் முதற்பகுதியின் கண் உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதிடோடி இந்நூல் முற்றுப் பெறுகின்றமையின், பெயரளவில் நின்றுவிடும் சிலவிலிருந்த ஒருநூல், ஏதோ ஒருவகையில் உருப்பெற்றுநிலைத்து விட்டதென்று அறிந்த உள்ளம் உவப்பெய்துகின்றது.

இனி, இந்நூல் முதற்பகுதியின் பதிப்புரையில் இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விண்ணாடம் பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இந்நூலின் காலம் முதலிய சிலவே.

இவ்வியாப்பருக்கலத்தின் இறுதிச குத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது எனபது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்று பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில் அவனபெயரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல் இயற்றப்பெற்றதென்பது அந்நூலினின்றே அறியக்கிடப்பதொன்று. அவ் வீரசோழன் க.ப. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவனென்று சரித்திர ஆராய்ச்சிடால் தெரிபவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமே மாதவ வேண்டிம். அதன் உரையில் யாப்பருக்கலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாப்பருக்கலத்தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகல் மயங்கும்படின்றிப் பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினாறாம்வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாப்பருக்கலத்தின் காலத்திற்குக் கீழ்வரம்பாகும்.

மென்பது முன்னர்ச் சுட்டப்பட்டது ஆகவே, இத்தாலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கும் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இத்தாலின் காலம் சுற்றே நக்குறைய பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணிதற்கக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இத்தாலின் காலத்தைச் சிந்தாமாறிய முற்பட்ட முல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி மடன்படுமென்பதில் குபமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் குத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகச் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'மிறை நெடுமுடிச் சறைமடற் றர னார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் 'சீர்மலிந்த உராகடையோன் பேர் 'மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறாகவும் இவ்விருத்தியுரை சாரரால் சிறப்பித்துச் கூறப்படுகிறது. இங்ஙனம் வரும் அடை மொழித் தொடர்களுள்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன யாம் அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் மற்றநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப்படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்களாற் சுட்டப்படும் ஆக்கிரையன் பேராசிரியன் என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையயற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையும் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது அறாய்தற்கக்கது. தொல்காப்பியம் செய்யுளியலுரையால் தெரிபக கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் கண்ட பேராசிரியர் குத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு ஏண்டுச் சுட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரையயற்றிய பேராசிரியர் அல்லவென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப்பட்ட தமிழ் எட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்று' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில வியாசத்தில், இந்நூலிற் சுட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், காவியல் ஆசிரியருமான இரையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில எடுகளின் பாடம் 'மயேச்சுரர்' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்று தலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களுள்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவதாலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேச்சுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப் பட்டுள்ள தென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் 'மயேச்சுரர் யாப்பே

போல உதாரண மெடுத்தோதி' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறிவலாகும். டாட்டருகசலச் சாரிசையுரையில் மயேச்சுரர் குத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டனவற்றில் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் குத்திரங்களெனச் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக்கூறியது மயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று நாட்டுவதற்கு இஃகொன்றே போசிய சான்றாகுமனரே' இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தி யுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவரென்பதில் ஐயமில்லை. இது கிறக.

இவ்விருத்தியுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிட விடக் குறிப்ப, முகந்தே முகத்தே சோக்கப்பட்டிள்ள ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து உருக்கிட நாபு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவையடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்ந்தறிய அடையும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செட்டியுள்ளமையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்றருவதொன்றும். நிற்க.

இந்நூல் இனிது முடிபுமாறு தோன்றாத் துணையாய உடனிருந் துதவிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களால வழிபடுகின்றனம்.

'குணநாமக குற்றநாடி அவற்றண

மீனையடி மீது கொள்'

ஒழிபி யல்

[தனிச்சொல் நீங்குமீட்டம்.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்லும்
திருதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின, மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்
குத் தனிச்சொல் நீங்குமீட்டம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதனபொருள்: அடிமுதற்கட் செய்யுளகத்துப் பொருளைத்
தழீஇத் தனியே கிற்பது தனிச்சொல் எனப்படும்; அது வஞ்சிப்
பாவின் ஈற்றினகண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

‘இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப’ என்னும் உடமையால் தனிச்
சொல் இடையும் வஞ்சியுள கிற்கப்பெறும் எனக்கொள்க. அல்ல
தூஉம் பிறநு மிவ்வாறே சொன்னா; என்னை ?

“உறப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யிடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தானறனிச சொல்லே”

“வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்றா காக்கைபாடினியார.

“தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்லும்
திருதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப”

என்றார் அவிநயனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்று வழங்குவாருமுளர் எனக்கொள்க;
என்னை ?

“அடியினிற் பொருளோத தானினிது கொண்டு
முடிய சிற்பது கூனென மொழிப”

“வஞ்சி யிறுதிபு மகு மதுவே”

“அசைகூ ஓகு மென்மஞர் புலவா”

என்றா பல்காபனு ராகலானும்,

“தானே யடிமுதற் பெருளபெற வருவது
கூனென மொழிப குறிபுணர்ந் தோரே”

“வஞ்சி யிறுதிபும டரையா ரென்ப”

என்றார் நத்தத்தனு ராகலானும் எனக. வரலாறு:

“உதுக்காண், சுரந்தானு வண்கைச *சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்தை யசல்வது போல விருணீகக
மின்னு மளித்தேர் மழை”

என இவ்வெண்பா அடிமுதற்கண் ‘உதுக்காண்’ எனத் தனிச்சொல்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“அவரே, கேடில் விழுப்பொருடருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியக காழற் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை ளெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூந் திசினே
அனன ளளிய ளென்னது மாமழை
இன்னும் †பெய்ய முழுகி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே” (குறுந்-216.)

என இவ்வாசிரியத்துள் ‘அவரே’ எனவும், ‘யானே’ எனவும் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“உலகினுட், பெருந்தகையா பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ‡சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே”

* ‘சுவணமாப் பூதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பெய்யும் முழுகும்’ எனபதும் பாடம்.

‡ ‘சிறப்பென்னும்’ என்பதும் பாடம்.

இக்கலிப்பமுதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“ உலகே, முற்கொடுத்தா முற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தா முற்கொளவும்
உறுதிவழி யெய்யுருட்டென்ப
அதனால்,
நற்றிற் கொடுத்த னன்னை
பற்றற் யாவையும் பரிவறத் துறந்தே”

என இவ்வஞ்சிப்பாவி அடிமுதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

“தாழ்நும பிணர்த்தடக்கை”† எனனும வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் “வென்றியான” எனவும், “அதற்கொண்டும்” எனவும் சீரகூறுப் வந்தன

“மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி” என வஞ்சியினிற்றுதி தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ‘கலங்கழாலிற்—யுறை—கலக்கா னாதே” என வஞ்சியடியின் நதி ‘துறை’ எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

“காமா கடுமபுனல்”‡ எனனும குறிஞ்சிக் கலியுள், “சிறுகுடியிரே சிறுகுடியிரே” என ஓரடியாற் தனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடியாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்ன?

“ வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும
தன்பான் மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிசசீர் விரவினும வெண்பா
வருகன தனிச்சொ லசைச்சீ ரடியே”

என்றாகலின்.

‘அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல் இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப’

* ‘ஒழுக்குமே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நாடுக நன்மை’ என்பதும் பாடம்.

‡ இசெய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

§ இசெய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

என்றாலும் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'அஃது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னையோ வெனின, நான்கு பாவின் அடிமுதற் கண்ணுஞ் சீர கூடுபவரப்பெறும் என்பாராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூனாய் வருவதும், உகர ஈறுகிய நேரீற்றியறசோ கூனாய் வருவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாய் வருவதன்றிச் சீர கூனாய்வாராது; ஆண்டும் உகரவீறு கிய நேரீற்றியறசோ அருகிக் கூனாய் வரவும் பெறும்; அச்சீர அல் லாப்பாவின் அடிமுதற்கண் அருகியல்லது கூனாய் வாராது; கொச்ச கக் கலியுள் ஓரடி கூனாய் வருமாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரி யம கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுங் கூன் வரப் பெறுதென்பது அறிவித்ததற்கு வேண்டப்பட்டது.

வரலாறு: "அடி, யதாசோதலி னகஞ்சிவந்தன" எனவும்; "மா, வேறித்தானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூனாய் வந்தவாறு. "வேந்து, வேரல வாங்கிப் பிடித்துருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந் தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் உகரவீறுகிய நேரீற் றியறசோ கூனாய் வந்தவாறு. வஞ்சியடியிற்றுதி அசை கூனாய் வந்தன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வடாஅது, பணிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருகெழு குமரியின் நெறகுந் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குந் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின குடக்குந் கீழ்து
முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி னீரீங்கல
சீவப்பின் கீழு மேல" (புறம்-6.)

என்னு மாசிரியத்தூள், அடிமுதற்கண் 'வடாஅது' என வுகரவீறுய நேரீற்றியறசோக்கன அருகிவந்தது. பிறவற்றுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க.

"அடிமுதற்க ணன்கிறகுஞ் சீர்கூன மாகும்
இடைக்கடையும் வஞ்சிக் கசை"

என்றரு முனார்.

(க்)

[புறநடை]

95. திரனிறை முதலாகப் பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த னிசைப யசைபெறுத் தியற்றலும்
வழுக்கா மரபின் வகையுள் சோத்தலும்
அம்மை முதலிய வாமிடு நான்மையும்
வண்ணமும் பிறவும் மரபுள் வழமைத்
திண்ணித் தட்டத் தெள்ளியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிறே வெனின, மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட்
கட்கெல்லாம் எய்தியதோ புறநடையிலக்கணம் உணராததுதல் றத
லிற்று.

இதனபொருள் : திரனிறை முதலாகிய பொருள்கோளும்,
அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத களவியை
யசைபெறுத் தியற்றலும், வகையுள் சோத்தலும், அம்மைமுதலா
கிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும், மறநெழிந்தனவும்
வரலாற்று முறைமையோடும் பொருந்த நடாத்துதல் புலவா கடன்,
என்றவாறு.

திரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன : திரனிறை
யும், சுண்ணமொழிமாற்றம், அடிமறிமொழிமாற்றம், அடிமொழி
மாற்றம், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புண்பாற்றுப் பொருள்
கோளும், அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்
கோளும், கொண்டுக்கூட்டுப் பொருள்கோளும் என விவவொன்பது
மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், திரனிறைப்பொருள்கோள இரண்டு வகைப்படும்:
பெயர் திரனிறையும், வினை திரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் திரனிறை வருமாறு:

“கொடிகுவனா கொட்டை துசப்புண்கண மேனி
மதிபவளம் முத்த முகம்வாய் முறுவல்

* ‘தெளிந்திசினோர் கடனே’ என்பதும் பாடம்.

பிடிப்பினை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகன்”.

எனவும்,

“பொறையன் செழியன் பூந்தார வளவன்
சொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடத்தை
பாவை முதத் மாய்த்துக் குவளை
மாயோண முறுவன மழைப்பெருக கண்ணே”

எனவும்,

“கடைசெப்பும வேயுக கதிர்முலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள வாயு மடநோகும்
தொண்டைமா னுறை மகட்கு”

எனவும்,

“வாக்கு முகந்தேன மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குறும்பை வேய்கண் புணாமுலைதோ—னோக்கல் குல்
மானறோ மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேனறோ குறவர் மகட்கு”

எனவும்,

“பூமலை நீருறையுன புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மையேவ லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றிக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு”

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

“காமவிதி கண்டுக மென்மருங்குல் செய்யவாய்
தோமி துகடினி சொல்லமுதந்—தேமலர்க்
காந்தன் குறும்பை கனக மடவாள்ளை
யேந்திளக கொங்கை யெழில்”

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காவி கண்ணென்றும், மதி
முகமென்றும், துடி மருங்குல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வீணை நிரனிறை வருமாறு:

“அடல்வே லமர்நோக்கி ன்னமுகக கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்கும்

கடலுந் கணையிருந் மாமபலும பாம்புந்
தடமதிபு மாமெனறு தாம”

எனவும்,

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கணனித் துறைச்சோபப்
போதுசேர் தாாமராப் போசுசெழிய—நீதியான
மண்ணமிாத மககையாதோண் மாற்றுகை யேற்றாகு
துண்ணிய வாய பொருள்”

எனவும்,

“உண்டுந் துதைத்தழித் துதிக்காத தேற்றனந்து
கொண்டெடுத்து வாடபோழ்து செனறசுகி—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடன கீகிலம்
பூமுலைமா துதமிாத கஞ்சு”

எனவும்,

“இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேர்திப்போழ்த் தாழிப்
பறித்தெறிந் தூரத்தணைத்து காததான—செறுத்த
விடைகுருத்த மல்ல னுருளமலை மாசுடத்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்”

எனவும்,

பேய்முலை வியன்ஞாலம் பூககுருத்த மதவேழம்
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணார் குவைவசீ
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானு காததானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானும் கொடியுவணத் தவனரோ”

எனவும் இன்ன பிறவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை
என்று வேண்டுவாரு முளா.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு:

“பிரமன்மால் பிளுகி யிந்துப் பேரிருள் செமமை பீதம்
விரவவில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுகக் கோண நாதகோண
வரிசிலை வாபு வணனி மாநிலம் வருண ராசன்
பரவல மெடுத்த வேந்த விழித்தலே கெடுத்த லாமே”

* ‘பொழிலேறு’ என்பதும் பாடம்.

“ஐருணர்நம் உய்யம் உய வெத்ப்புதல் பிரமன் யல்கான்’
எரிந் சோணஞ் செமடை யேற்றனமா லீரேபை யாகும்
பெருக்களு சதுரம் உதம ப்னிகிகோ ளிழைத்த லல்கான்
உருணன்டிற் றவள மீது மாறுதல வகாரம் வித்தே”

“பள்ளிப் பெருமே ஈடாகத்தி போர்க்குலிசம்
வள்ளிதழுத தாமரைமும் வைக்கவும் மண்டலத்தே
மண்டலத்தைப் பள்ளின வதனமுத லாகக்
கொண்டொழியச் சித்தப்பக குணாக கொடுவிடமே”

எனவும்,

உடிமுழை தானோ நதி மணிமிட றுதி யாகப்
பலிபனி கந்தி முத்தா பருதிடஞ் சனமென நினை
வடிவடை வயன தேயன வலிமிகு நகுலன் குக்கில்
இடியுரு மேறறே டினை விடயந்தவ னாகத் தானே”

எனவும்,

“முநிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு”

எனவும்,

“வாய்பவளம் வேய்த்தோண மருககு விளவஞ்சி
யாய்மலர்க் கோதை மவட்கு”

எனவும்,

“ஆனை யூற்றின் மீன்சுவைய் னசுண மிசைய் னளிநாற்றத்
தேனைப் பதக்க முருவகண் டிடுக்க னெய்து மிவவனைத்துக்
கான மயலஞ் சாயலார் காட்டிக் கெளவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே”

எனவும்,

“மலைமுலை கிராடை மாரிமென் கூந்தல்”

எனவும், இன்னவை பிறவும் முறைநிரலிற்றை. பிறவும் வந்தவழி
கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரலிற்றை வருமாறு:

“குன்ற வெண்மண லேறி நின்றறின்
நின்னக் காண்குவம் வம்மோ தோழி

கனிநுக் கத்துப் போல நனிகடற்
கூம்புக் கலனுந் தோன்ற
தோன்றன் மறத்தோர துறைகெழு நாட்டே”

எனவும்,

“அனந்தனுக் குளிகனு மாதிரியாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கணக்கெழு கருடநா லகததுக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிரீர னிறையு மென்பவே”

எனவும்,

“நெருப்பினு சிலத்தினு சிவந்த காற்றினு
திருத்தகு றீரினுத் திருத்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவனமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்டிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே”

எனவும்,

“கழாஅக்கால் பள்ளிபுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்” (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

“விலங்கொடு மக்க ளினைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவா” (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

“வில்லமபு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவனம் பனிமுத்தம்
நல்லாஹு ரன்னா ணடைசாய னோக்கமான
மல்குசீர் மஞ்ஞை பிடி”

எனவும்,

“ஆடவர்க னெவ்வா *நகல்வரளி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
சின்ரு னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் †கலிக்கச்சி மாண்பு”

* ‘அகல்வரணி’ என்பதும் பாடம்.

† ‘மலிகச்சி’ என்பதும் பாடம்.

எனவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

“கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூடெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணக்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் துழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்ன் பிறமகளா மாறு”

எனவும்,

“இரங்கு குயின்முழவா”

எனவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“சாந்துத் தண்டழைபுஞ் சுரமங் கையர்க்
சேத்தி சின்றன விம்மலை யாரமே
வாய்த்த பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
ஈய்த்த சாய்கைய விம்மலை யாரமே” (குளா-சீய-180.)

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் நிறையெண்ணிரனிறை.

“யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன †சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுந் கைதைபு மெல்லாந் கரியன்தே”

இதனுண் மூன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறு வினமையாற் குறையெண்ணிரனிறை.

* இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க,

† ‘செப்பி’ என்பதும் பாடும்.

“ஆசை உல்குந் பேரியாரை மருளு மட்டயுஞ் சிறியாரைக்
கூசு மொழியும புருவமுங் குழிவு மாகி யிருப்பாரை
வாசக குழலு மலர்ச்சண னு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருத்தல் வாழி மட்டுஞ்சே”

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று
பொருள் நிறுவினமையான் மிகையெண்ணிரனிறை. பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிர
னிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டிவாருமுளா. வரலாறு:

“மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானாத வைத்தொன்பா னாயினவுந்—தேனார்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா
யுரைத்தன மிவ்வாறே யொட்டி”

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்று நிறுவாது முதல்
ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினககட்டு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பா தொன்னூல்
மனந்தட்பக கற்றோர் மகிழ்த்து”

இஃது இருதிருமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிர
னிறை.

“செய்யோன் செழும்புகரோன் நெள்ளியோன் நேய்கத்தரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சணிகாரி தேவர்கோன மத்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்”

“சேய்புகர் மால்மதி யாளுமுன் னாளினைக்
காய்க்திர் மால்பகர் சேயிடை நாளினை
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் னாக்கடை
யாசறு நான்களை யஞ்சக வுணை.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் கடையுங் கொள்ளாது ஓரிராசிக்கும் காலுக்கும் இறைவா என்று போகுறியாது சொன்னராயினும் மேட முதலாகிய விராசியென்று, மேடத்தின் முதற்காலும், முதனளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர் வைத்தமையான உய்த்துணர் நிரனிறை. அஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக்கொள்க.

“பூமன் நெறுகத்தேரான் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன மாமநதன்—சோமனசேய்
சந்தனே செவ்வாய் சதமகனறன் மநதிரியே
உத்திரைபைக் காணமாள் வா”

“சூடரிவ் வாதிநடு டந்தமுறை சேய்ரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற ட்வறுசனி வெளளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
னோடுமுயல் திகக்ஞனொ டகிகுரு வுண்டலுணர் தண்டு துலைநீர்
மூடுகுட மோடுபுகா காரிபுத னேரிதனை யுண்ணு முறையே”

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டுந் திரையக்காணம். ஓரிராசி முமமுன்றாக ஒட்டிக்கொள்க.

இனி பொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒருஉ நிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டொருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“முலைகலிங்க மூரி சீலமா மகட்டு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலநதி
தண்ணூரக காஞ்சி தகைகாண் முகமவட்டுக்கு
கண்ணுவா நேறயர்த்த கோ”

“கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குக கொவ்வவவாய் மாதர்
இடைநெடுங்க னென்னு முறுப்பு’

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணே நிரனிறுத்தமையான் அடிநிரனிறை.

“நண்ணினர்க்கு *நண்ணர்க்கு நாடோறங் கோடாமைத்
தண்ணிடராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்

‘வனோர்க்கும்’ என்பதும் பாடம்.

சருகடல்சூழ மாநிலநதக காப்பதா மனறே
கிருகச்சிற்சால தேரதாக கயல்பு”

எனவும,

“எண்ணின் ரெண்ணசப் படாத செம்சுசுடா
எண்ணிய ரகனறவர் திறத்து மாணையா
எண்ணுநா பகைடெரென நிவாக்கு நாளினுந
தண்ணியன் வெய்யனந தானே தேரதனே” (குளா-நகர-17)

இவை முதலிருசீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்தமையான இணைநிர
னிறை.

“புருவமும் பூணா புணர்முலையுந கூறின்
வரிசிலையு மாண்பமெந்த கோங்கு—தெரியுநகால்
நல்லிடை மெல்லிடலா நாட்ட மலைவயிரண்டும்
வலவி வகைதா மலா”

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்றாஞ சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் பொழிப்புநிரனிறை.

“புரிமுழலும் பூணா முலையா டிருமுசமுந
கொன்றையுந குன்றா தொளிசிறகரு—திருகரும்
என்றுரைப்பி னல்ல தினிவே நுவமமந
ரென்றுரைக்க லாமோ வொருங்கு”

இது முதற்சீர்க்கண்ணு நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் ஒழுகுநிரனிறை.

“கண்ணும் புருவமு மென்றோரு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் விலலும் விறவ்வேயும் வெல்கிறதும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவைவயிரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும்”

இது நான்காஞ்சீரின்றி முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையாற் கூழைநிரனிறை.

“பல்லும பணிமொழியாள் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முநீர்ப் பவளமுகக் கோக்கருமபு
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லுங் கயலு மிகும்”

இஃது இரண்டாளு சாக்கண்ணின் றி யொழிந்த மூன்றுசீர்க்
கண்ணு ரீரணி மத்தமையான மேற்கதுவாய்நிரனிறை.

“பொறைமன செழியன் பூத்தா வளவன்
சொல்லி கொற்கை கல்லிசைக் குடநதை
பாவை முத்த மாய்தழ்க குவளை
மாயோன் முறுவன மழைப்பெருக கண்ணே”

இது மூன்றுஞ சீர்க்கண்ணின் றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்
நிரணி மத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய்நிரனிறை.

“*அடல்வே லமர்நோக்கி” எனபது நான்கு சீர்க்கண்
நிரணி மத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

“இரண்டு நான்கு மெட்டி மிரட்டிபு
மிரண்டடி யோரடி முசுசி ரிருசீர்
சீர்த் முறைமையீ னீர்த்திறை போல்வரின்
அம்போ தரங்கமென றறிந்தனர் கொளலே”

இதுவுமது.

இனி யொருசாராசிரியர், “பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இர
வுச்செய்யும் வெண்டிங்களும” என்றிவ்வாறு வருவனவற்றை முரணிர
னிறை என வேண்டுவர்.

“நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு வினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு சிலைஇப் பொருள்வேறு சிலையும்”

என்பது நிரனிறைக் கிலக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

“சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனை
யானைக்கு கீத்து முயறகு நீலையென்ப
காணக நாடன் சீலை”

இதனுள், ‘சுரை’ என்று நின்றது ‘மிதப்ப’ என்பதனோடு பொ
ருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது ‘நிலை’ என்பதனோடு பொருள்
கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

இச்செய்யுளை 360-ஆம் பக்கத்திற் காண்க,

“சண்ணத் தானே,
பட்டாக கறைத்த வீரடி *பெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரிபற்றல்”

என்ற ராகலின்;

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

“சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே
சூர மகளி ராரணக கினரே
வார வெனினே யானஞ் சுவனே
சார னூட நீவர லாதே”

எனவும்,

“மாருக் காதல் மலைமறந் தனரே
ஆருக் கடபனி வரலா னூவே
ஏற மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறய் தோழியான் வாழு மாதே”

எனவும்,

“இட்டி விரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியக கொட்கு மாங்கே
பொற்றொடி புண்க ணீரில் லாவே
வெற்ப வாரல் விடனமலை யாதே”

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிற் றோரடி முதலாகச் சொன்ன
லும் பொருள்கொண்டு நின்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

“அடிமறிச செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே”

என்பதாகலின்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு:

“ஆலத்த மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு”

இதனுள் ‘ஆலத்துமேல’ என்பதனோடு ‘வாலினெடியகுரங்கு’
என்பதனைக்கூட்டியும், ‘குவளை’ என்பதனோடு ‘குளத்துள’ என்ப

தனைக் கூட்டிபும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று.
இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமையும.

“மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னினை மாற்றிப் பொருளுதி ரியைய
முன்னும் பின்னாக் கொள்வழிக் கொளகூஅ” (தொல்-சொல்-109.)

என்பதாகலான்.

“குன்றதது மேல குவளை குளத்துள
செககோடு வேரி மலர்”

என்பதும்,

“உள்ளடி யுள்ளன வேலை செலிபுள
முள்ளஞ்சித் தொட்ட செருப்பு”

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

“சொல்லுதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவவகை தேர்கோ ண்ரனிறையா மவ்வவ்
வீடையிட் டெதிரும் விராப்ச்சொல் விடையிடை
யிட்டன சண்ண மிரண்டடியாற் சொல்வர
சிற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு”

இதனைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு:

“திறத்திடுமின் நீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறத்து படிற்பெரிதா மேத—முறநையர்கோண்
றண்ணுர மார்பிற் *றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணுரக் காணக் கடவு”

இதனுள் ‘திறத்திடுமின்’ என்பது ‘கதவு’ என்பதனோடு பொரு
ணைக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றப் பொருள் கோள் வருமாறு:

* ‘தமிழின் பெருமானை’ என்பதும் பாடம்,

“அலைப்பான் ப்றிதுயரை மாக்குதலுங் குறறம்
வலைப்பாவெ கொணடுன மசைதலுங் குறறம்
சொலறடால வல்லாத செல்லுதலுங் குறறம்
கொலைப்பாலுங் குறறமே யாம்”

இஃது அடி தோறம பொருளறறு மீளாத சேறவின புனல
யாறறுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அலைமறிபாட்புப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“தாழ்ந்த வுணர்வின்ராமத தாளுடைந்து தனைனைத் தளரவா தாமும்
சுழ்ந்த வனையாக்கை சுடவ்ளிந்து காற்கதிககட் சூலவா தாமு
முழ்ந்து பின்நலிய முனசெய்த வனெனெனே முனிடா தாமு
வாழ்ந்த பொருட்கோ ளாயிற்று”

இதனுள், “வாழ்ந்த பொழுதினை வானெயது நெய்முனனி
முயலாதா” எனனும இறுதிச்சொல் முதலும துடையுஞ் சென்று
மறிந்தபொருள்கோடலின் அலைமறிபாபுபபொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித, தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“உண்ணுமை யுள்ள துயர்நிலை பூணுண்ண
வண்ணுத்தல செய்யா தளறு” (குறள்-புலகாண்ட-5.)

இஃது, “உண்ண உண்ணுதலும் யுள்ள துயர்நிலை” எனவும, “உண்
அண்ணுத்தல் செய் துலத் துதாடனவம நடுகின்ற ‘உண்’ எனனுந்
சொல்லலை முதலும உண் றைவர் தகவிலநேன்று பொருள் கொண்டடையால்
தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப பொருள்கோள் வருமாறு:

“குலியணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெறறிக் கணங்கொள் சேவல்
நன்னிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பின்னை வெருகிற கல்கிரை யாகிக்
கடுகவைப் படிபுயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண ருரன் றன்னெடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே” (குறள்-107.)

இதனுள் “தொகுசெந் நெறறிக் கணங்கொள் சேவல்” என்ப
தனையும் “கடுகவைப் படிபுயரோ நீயே” என்பதனையும், “இன்றுயி

லெசிப்பியோய்” எனபதனையுங் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான்
கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

“தெக்ககாய் போலத் திரண்டிருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனன மாமேனி
யஞ்சனத் தனன பசிலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றா வரின”

இதனுள் ‘அஞ்சனத்தனன பைங்கூந்தல்’ எனவும், ‘தெக்கங்
காய் போலத் திரண்டிருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனன
பசிலை’ எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்ட
மையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

“ஆரிய மன்னர் பறைய் நெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றன்னுமை—காரி
விறைமுன்னூர் வேங்கை வெதிரநாணுந் தோளாள்
கிறனுனரு நுள்ள தலா”

இதனுள், ‘வெதிரநாணுந் தோளாள்’ என்றும், ‘கிறன் வேங்
கை’ என்றும், ‘அலா ஆரிய மன்னா பறையி நெழுந்தியம்பும்,
என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமை
யால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன கொண்கூட்டு தனனுள்ள
சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவன
வும், தன இல்லாத சொல்லாதல், வெண்கோழி கொணர்ந்து கூட்
டிச் சொல்லப்படுவனவும் என நான்சு² வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க. நிரணிறை, சுண்ணம், அடிவந்து, அடிமொழி
மாற்று என்னும இந்நான்கினையும், பூட்டுவல், புனல்யாறு, தாப்
பிசை, அமைமிற்பாப்பு, கொண்கூட்டு எனனும் இவ்வைந்தும்
உறழ இருபதாம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது
வகையானுங் காட்டினா அநியனா³ எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு,
தேரைத்ததது, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைசிலை என்றிவ்வாறு *பொருள்
கோள் சொல்வாரு முளா. அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக்
கொள்க அவை யெல்லாம் †வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண்
டுரைப்பிற் பெருகும்.

* ‘பொருள்சொல்வாருமுளர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நல்லாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்.

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

“அநாதற் சொல்லுந் தோடுகளுந் காலை
மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிமவழி நீட்டலுந் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வெணமனார் புலவர்” (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

வரலாறு:

“தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய னீல்லண் மாடுனாக் கினளே”

இதனுள் ‘தட்டை’ எனற்பாலதனைத் ‘தண்டை’ என்று
மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

“குறுத்தாட் பூதஞ் சமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே”

இதனுள் ‘குறுந்தாள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என்று
வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

“வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் துதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சோந்தா
வண்ணம் கடைப்பிடியா தார்”

இதனுள் ‘தண்ணிறைவர்’ எனற் பாலதனைத் ‘தண்ணந்துறைவர்’
என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

“பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துறா
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிரான் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டா மகன”

இதனுள் ‘வேண்டாதாரை வணக்கி’ எனற்பாலதனை ‘வேண்டா
வணக்கி’ என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்தவாறு.

“பாசுழை யாகம் பசப்பித்தான் பைன்கொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்

செய்தழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்தியென
ஔமதர நெஞ்சினமேல வைத்து'

இதனுட் 'பாசினை' என்றபாலத்தைப் 'பாசினை' என நீட்டும்
வழி சீட்டியவாறு.

"தெனனன் நிருத்தாரன் நென்றேன் நியேன்"

இதனுள், 'நியேன்' என்றபாலத்தை 'நியேன்' என்று குறுக்
குமவழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

'அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமும்' என்ற உம்மையால்
தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும்
என விவையும வரலாற்று முறையோடு கூட்டி வழங்கப்படும்.

"மறையதச் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி"

இதனுள் 'தாமரை' என்றபாலத்தை 'மரை' என்று தலைக்
குறைத்து வழங்கியவாறு.

"வேதின் வெரிசி ஔதி முதபோத்து" (குறந-140.)

இதனுள் 'ஒருதி' என்றபாலத்தை 'ஒருதி' என்று இடைக்குறைத்த
வாறு.

"அகலரு விசம்பி னாஅல் போல

வாவிதின்தீவிரித்த புன்கொடிமுசுண்டை" (பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் 'ஆரல்' என்றபாலத்தை 'ஆல்' என்று இடைக்குறைத்
தவாறு.

"நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்"

இதனுள் 'நீலமுண்டுகிலிகை' என்றபாலத்தை 'நீலுண்டுகிலிகை'
என்று கடைக்குறைத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

இனி 'எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்' என்பது
எழுத்தல்லாத முற்கும், வினையும், இலதையும், அனுகரணமும்

* 'தருதல்' என்பதும் பாடம்.

† இவ்வடிபுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

‡ ஒதி எனவும் ஒருதிக்கொரு பெயர் உண்டு; 'ஔமா ஔதி யோததி'யார்
திப்பெயர்' என்பது பிககலந்தை.

§ 'மலாந்தன்' என்பதும் பாடம்.

முதலாக வுடையன செய்யுளாகத்து வந்தால அவறறைச் செய்யுள்
நடையழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தனையும் அடியும் தொடையும்
பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

“மனநலக கொன்றை மலர்மலை துஞ்சுவர்
கென்று *பயிலு மிடைமகளை—சென்று
மறிமாட்டை புண்ணுமை வண்ணையால் வல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒழிந்தன இடைக்காடனா பாடிய உச்சிமுறையுட கண்டு அலகிட்
டுக கொள்க. பிறவுமன்ன.

“எழுத்தல் லிசையே யசையொடு சர்க்கண்
நிறைக்கவும் படுமென நேர்திசு னேரே”

என்றா பிறநும்.

‘வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்’ என்பது அசையும்,
சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமுட செய்யுட்கட் கழி
யாமை வகையுளி சேர்த்தலும் எனவாறு.

‘வகையுளி’ எனபது முன்னும் பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்
புக்கள் சிற்புழியறிந்து குறறப்படாமை வண்ணமுததல் என்ற
வாறு. அவற்றுட்கில வருமாறு:

“கடியார்பூந் கோதை கடாயினுன் றிண்டோ
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து”

இதனுள் ‘கடியார’ எனறும், ‘பூங்கோதை’ என்றும் ‘கடாயி
னுன்’ என்றும் அலகிடின், ஆசிரியத்தனையும், கவித்தனையும் தட்டு
‘வெள்ளையுட் பிறதனை விரவா’ என்னு மிலக்கணதொடு மாறு
கொள்ளுமாகலின, அதனைக் ‘கடியார்பூ’ எனறு, புளிமாங்காயாகவும்,
‘கோதை’ எனறு தேமாவாகவும் அலகிடத தனையும், சீரும், வண்ண
முஞ் சிதையாவாம.

“பாடுநாக்கு மாடுநாக்கும் பண்டுநா கண்டவாக்கும்
ஊடுநாக்கு கடுநாக்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்

* ‘திரியும்’ என்பதும் பாடம்.

கல்வய ஓர னறுஞ்சார் தணியகலம்
புல்லவி னூட லினிது”

இப்பாட்டினுள் நெரமும், நகரமும் பிரிந்திசைத்தனவாயினும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகட்டுக்கொள்க. அல்லா விடின வண்ண மழிநதுகிடக்கும்.

“போதா கூந்த லீவணனி யழுங்க
வேதிலா ளனைய டீர்நித் ததற்கே
சீழலவி மணிப்பூ ணனனை
யழலா னுவெங் கண்ணை தையோ”

இதனுள் ‘அழலான’ என்றும், ‘எங்கண்ணை’ என்றும், ‘தையோ’ வென்றும் அலகிடிற் குறறப்படிற்கும்; ஆசிரிய முசசீரால் இறுகவென்னு மோத்தலாமையின். அதனை வகையுளிசேர்த்தி, முதற சீரைப் புளிமா வென்னுஞ் சீராகவும் அல்லாதன மூன்றுந் தேமா வென்னுஞ் சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்ளப் பிழையாதாம்.

*தாழிரும்பிணர்த்தடக்கை’ என்பதனுள், ‘தாழிரும் பிணர்த் தடக்கை’ என்பது ஓரடியாகவும், ‘தண்கவுளிழிகடாத்த’ என்பது ஓரடியாகவும் ‘தாழ்வாகத்தம்பேணு’ என்பது ஓரடியாகவும், ‘கடுஞ் சினத்த கதக்களிற்ற’ என்பது ஓரடியாகவும் அலகிட்டால் இரு சீரடி வஞ்சிப்பாவாய்த் தனது தூங்கலோசை பிழையாது நிற்கும் என்ப ஒருசுரரசிரியர். இனி யொருசுரரா வஞ்சிப்பாவினுட் கலி படியும் வரப்பெறு மாகலின் முதலிரண்டடியுங் கலியாகக்கொண்டு கலியடி விரவிய வஞ்சிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

“அருணைக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருணைக்கா தோசையே நோக்கி—†மருணீக்கிக்
கும்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு”

இதனை விரிததுரைத்துக் கொள்க. பிறநும்,

“எழுத்தல் கிளவியி னையெயாடு சீர்விறைத
தொழுக்கலு மடியொடு தளைசிதை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சோத்தலு முரித்தே.”

* ‘ஓசசெய்யுறோ 348-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

† ‘மருணீக்க’ என்பதும் பாடம்.

என்றா ளினகுகொளக.

‘அமமை முதலிய வாயிரு நானமையும்’ எனபது அமமை, அழகு, தொனமை, தோல், விருது, இழைப்பு, புலன், இழைப்பு என இவை பெட்டும் எனகுகொளக

அமமையாவது, சிலவாய மெலலியவாய சொற்களால ஒள்ளிய வாய பொருண்மேற சிலவடியாத சொல்லப்படுவது; என்னை ?

“சினமென மொழியாற் *ரூப பஙுஉலோ
டம்மை தானே யடிச்சிமர் வினறே” (தொல்-பொ-செய்-236.)

என்றா ராகலின். வரலாறு:

“அறிவினா ஓசீவ துண்டோ பிறிதனோய்
தனனோயபோற் போற்றுகக் கடை” (குறள்-இன்ன-5.)

எனக்கொளக,

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினால் ஓசையினியதாக நனகினிது யாக்கப்படுவது; என்னை ?

“செய்யுண் மொழியாற் சீர்புணர் தியாப்பி
னவவகை தானே யழகெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றா ராகலின். வரலாறு:

“துணியரும் பௌவக குறைய வாங்கி
யணிகின ரடுக்கின் முற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கணையிரு ணடுநாள்
யாக்குவர் தனையோ வேங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் சலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குந் கல்லதர் நெறியே”

எனக் கொள்க.

தொன்மையாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்தபெற்றி யுரைக் கப்படுவது; என்னை ?

“தொன்மைதானே,
யுரைபொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றா ராகலின்.

* ‘சீரிது நுவலின்’ என்பதும் பாடும்.

வரலாறு:

“செறிதொடி புவகை சேனாய செஞ்சுடாத்
தெறுகதிர்ச் செல்வன்”

என்பதூஉம், பாரதம் ராமாயண முதலானவுங் கொள்க.

தோல் எனபது, இழுமெனற மெல்லியவாய சொற்களால விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும, எல்லாச் சொற்களோடுகூடிய பல வடியை புடையவாய்க் கிடப்பனவும என இரண்டு வகைப்படும். என்னை?

“இழுமென மொழியான் விழுமியது துவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிந தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்”

(தொல்-பொ-செய்-239.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“மாய்ரும பரபகம் புதைய பாமபின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேககைத்
துணிதரு வென்னந் துயல்புடை பெயர்கரு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற கூற்றன்
இமமை யிலலை மறுமை யிலலை
நன்மை யிலலைத் தீமை யிலலை
செய்வோ ரிலலைச் செய்பொரு ளிலலை
யறிவோர் யாரும் திறவுழி யிறுகென”

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி, இழுமென்மொழியால் விழுமியது துவன்றது.

“திருமழை தலைஇய விருணிற விசம்பின்” (பத்து-மலைபடுகடாம்) என்பது பரந்தமொழியா லடிநிமிநதொழுகியது. இது மலைபடுகடாம்.

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப்பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

“விருந்தே தானும்,

புதுவது புணைநத யாப்பின் மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாகலின். அவை வழிப்பட்டிழி யறிந்து கொள்க.

இழையு என்பது: ஞ ண ந ம ன ப ர ல வ ழ ன ன ன ப் ப ட் ட ப தி ன் று பு ள் ளி யி ரு ம் வ ர த பா ட் டெ ல லா ம் இ ன் ன யு ன ன ப் ப டி ம். ப தி ன் று தா ரா னு ம் அ ன வ வ ர் த வ ழி க் க ண டி க டா ன் க. எ ன் னை ?

“ஞகாறை முதலா னகாறை யிறுப
புள்ளி யிறுதி மியைபெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செம்-241.)

என்றாகலின்.

புலன் என்பது, இயற்கொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்யப் படும பாட்டு; எனனை ?

“சேரி மொழியாற் செவ்வ் திற்கிளந்
தோதல வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிபுலனுணர் தோரே” (தொல்-பொ-செம்-242.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்பு
வார்செறி முரசின் முழுகி யொண்ணர்
மலைமுற் நின்றே வயங்குதுளி, சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகக் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாதுல போல
இருமபிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடுத்த காமர் சூரிறே”

எனக் கொள்க.

இழையு என்பது, வல்லொற்றியாதா தீண்டாது செய்புரிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாப பதி னேழ்நிலதது ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஒங்கிய சொற்க ளான் வருவது; எனனை ?

“ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னாகுண மொழுகின்
இழையு னிலக்கண மியைந்த தாகும்” (தொல்-பொ-செம்-243.)

என்றாகலின்.

* ‘ஐந்தடி காறும்’ என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

“தோத்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
தேத்து தெத்து மூசு நோந்து
மன்று குழ விண்டு வீடுகு
நீவாம் கொண்டு கீண்ட சில
மூவா பூதை வ்ச வாவாய்
மதிடெர் துண்டோ டொல்கி மாலை
நடைமடை கமழும் பண்ணெல் லூர
துண்டேர் மென்றோ ளாயரி நெடுக்கண்
இன்னு ரோதி மேத்தி வனமுலை
யிறும்ப மென்மல ருடையெழுந்த மாவின்
நறுத்தை பல்மருஞ் செறிந்தேந் தல்குலன்*
அண்கை யசைது வரியமை சிலம்பின்
மணிமருள் வளாகூல் வளரினம் பிறைதுதல்
ஒளிசிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகனொடு
நடமுத மூழ்கிய வண்சிலவு நெடுநகர்
இருத்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவம்
தொருகீ மறைப்பி நெழிகுவ தன்றே”

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண் ணந்தானே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

“வண்ணத் தானே நால்க் தென்ப” (தொல்-பொ-செய்-213.)

என்றாகலின்.

“அவைதாம்,

- 1 பாஅ வண்ணம் 2 தாஅ வண்ணம்
- 3 வல்லிசை வண்ணம் 4 மெல்லிசை வண்ணம்
- 5 இயைபு வண்ணம் 6 மனபெடை வண்ணம்
- 7 நெடுஞ்சீர் வண்ணம் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
- 9 சித்திர வண்ணம் 10 கலிபு வண்ணம்
- 11 துகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
- 13 ஒழுகு வண்ணம் 14 மொருஉ வண்ணம்

* ‘துயல்வருடஞ் செறிந்தேந்தல்குல்’ என்பதும் பாடம்.

15 எண்ணு வண்ண 16 மகைபு வண்ணம்

17 தாகக்ல் வண்ண 18 மேந்தல் வண்ணம்

19 உருட்டு வண்ண 20 முடுகு * வண்ணமென்

ருக்கன மறிப வறிந்திசி னேரே' (தொல-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாவண்ணம் சொற்சரடியால் நூலுட் பயிலவரு
வது; என்னை?

“அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்

சொற்சீர்த தாகி நூற்பாற் பயிலும்” (தொ-பொ-செய்-215.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“குறு ஆனென வருஉ யிறுதி

ஆகுடுகு சிவனுகு செய்யு ளுன் னா.” (தொல-சொல்-வேற்-25.)

எனவும்,

“அது உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு.” (தொல-எழுத-நூன்-31.)

எனவுங் கொள்க.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஒரோவடி யிடையிட்டு
வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை?

“தாஅ வண்ண,

மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.” (தொல-பொ-செய்-216.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளும்

நெய்த லுண்கண் பைதல் † லுழுவா

வாடா ‡ வவ்வரி ததைஇப் பசிலையும்

வைக ரோறும் பைப்பையப் பெருக

§ நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்

கேளார் கொல்லோ காதலா தோழி

* ‘வண்ணமோ—டாகவை யென்ப வறிந்திசி னேரே’ எனபதும் பாடம்.

† ‘கலுழி’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘வவ்வரி’ என்பதும் பாடம்.

§ ‘நீடா ரிவனென’ எனபதும் பாடம்.

வாடாய் பொய் மரமுசு தெழில்
 டருவஞ் செய்மாத வலனோபு வளைஇ
 யோடா மலையன் வேவிற
 கடத்து மனனு மச் சாரமழைக் குரலே.”

என்று ம பாட நிக்கொள்க.

வல்லிசை வண்ணமாவது, வல்லெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

“வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் *பயிலும்.”

(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றாகலின்.

வரலாறு :

“வட்டொட்ட மன்ன உருமுடப் புலனைக்கீழ்க்
 கட்டிட்டுக் கணணி தொடிப்பவர் தாழைப்பூசு
 தொட்டிட்டுக் கொன்றக கடரசோப்ப னின்னொடி
 படமொட்டி புனனம் விடாது சினையுமேல்
 விட்டொட்டி கீசுகாதே மொட்டு.”

எனக் கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவருவது;
 என்னை?

“மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே”

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றாகலின்.

வரலாறு :

“பென்னி னன்ன புனைநுண் டாது
 மணியி னன்ன ரெந்தலக சூனி
 மனவென வுதிரு மாநீர்ச் சோப்ப
 மாணவனை ரெடுகதேர் பூண்மணி யொழிய
 மம்மர் மாலை வாநீ
 நன்மா மேனி நயந்தனை மெனினே”

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமெனபது, இடையெழுத்து மிக்கு வருவது;
 என்னை?

“இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே.”

(தொல்-பொ-செய்-219.)

* ‘மிகுமே’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின்.

வரலாறு:

“காவ்வென னருவி வந்தமகன் பிழிபட்ட
கோள்வல லுழுவை விட னை யட்டமய்யம்
வாருகி ருள்யம் உரைமக மனைபட்டம்
வேலொளி வினசகி வெர்வே
பாரோ தேற்றி வந்திற் போரே.”

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பயின்றுவருவது;
என்னை?

“அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்” (தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“தாஅம பக. நீச்சுத் தண்ணீர் குள்கெ-லோ
ஆஅம பலபழி உண்ணை உறிவுறில்
வாஅம புரவி வழுதிபோ டெய்மிடை
தோழை உவலுமிட ளுர்.”

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்”

(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“நீரூர் பானு யாதே காதே
நீலூர் காயாம் பூவீ யாவே
காரூர் பானு மாலே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
*யூரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளான் பேரூ ராளே.”

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“குறுஞ்சீர் வண்ணக் குற்றெழுத்துப் பயிலும்”

(தொல்-பொ-செய்-122.)

* ‘ஆயூர்’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின். வரலாறு:

“உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச
சிறுகொடி பவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிபரு பருவ ம்துவென மறகு
செறிதொடி நலமலை யழிய
லறியலை பரிவை கருதிய பொருளே”

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும்
கிரவியருவது; என்னை?

“சித்திரவண்ணம்,
நெட்டெழுத் குறியவு நேர்த்துடன் வருமே” (தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ஊர்வாழி யூரர் தோதார் வாசி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாரி ிர்நீர தோழி தோளே”

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமென்பது, ஆய்த முடைத்தாய்வருவது; என்னை?

“நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்” (தொல்-பொ-செய்-224.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“எஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தான் போதந்தான்
ஆஃகுநீர்க் கான்யாற் றயன்மண லெக்கர்மே
விஃதோகின் பாவை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ விடலை யடி”

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது;
என்னை?

“அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே.”
(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்றராகலின். வரலாறு:

“ பன்மீ னுணககற் படுபுள் னோப்பியும்
புன்னைநுண் டாது நம்மொடு தொடுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீககாமை குன்றி நேற்றிபு
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்த புறமாறி
யினைய னுகி யீக்குளைத் துறந்தோன்
பொய்த் லாயத்துப் *பொலகொகாடி மகளிரா
கோடியர் வெணமண லேறி
யோடுகல மென்னுந் துறைவன் றேழி.”

எனக் கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ண¹ உவமை யுபொதிந்ததுபோன்று முடியாததன்
மேற்று; என்னை? உலன்ன படை

“ புறப்பாட்டு தின் ஞாயிறந² னுண
முடிந்தது போ³ வணகுடை⁴ றும்” (தொல்-பொ-செட்-226.)
நாயி வ⁵

என்றராகலின். வரலாறு: ின் முறு

“ சிலவுமண லகன்றுறை¹ பதீ² னேவ
வினறி மணிப்புள் ளினமெடுப்ப நெருநலும்
வந்தன்று கொண்கன் றேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று
தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தன்பொழின் மெல்லக வனமுல நெருங்கப்
புல்லி னெவனோ மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும்
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
புறதய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே”

எனக் கொள்க.

ஒழுக்குவண்ண மென்பது, ஒசையினொழுகிக் கிடப்பது; என்னை?

“ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்” (தொல்-பொ-செய்-227.)

என்ற ராகலின்.

* ‘பொலன்றெழி’ என்பதும் பாடம்.

“அகைப்பு வண்ண மிததறுத தொழுத” (தொல்-பொ-செம்-230.)
என்றாகலின். வரலாறு:

“தொடுத்த வேடின்மிசைத துதைத்த பொருதயிடை
யிசைத்தவாரம் மலைப்பாட்டு ரண்ண வென்பொனியன்ற
சேனைமுர சிரங்குத் தானெடுத்த முடன்ற
வேத நயர்முருக்கும் வேலின் னடன்”

எனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சியின்றி
பருவது. என்னை?

“தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலு” (தொல்-பொ-செம்-231.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“தென்குமரி வடவிமைய மாவெல்லேத் தம்புகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாபபண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குத்திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வெண்ணொதார்
மிடல்சாயத் துன்னரிய வசழக டர்தவர்
பொன்னுடைப வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வினைபுனை நல்விற் கோபத் தன்ன
சுனையெரி தவரச் சென்ற வாதிறன்
மழுங்க வாற்றலிற் புலவர்பல புகழ்கொண்டு
பெறலரிய விழுததாயம் விறலியர்க்கு மகிழ்ந்து
வீசினெ யொன்றார் துப்பிற் நென்னவர்
மருக புல்கினை பசினோ னுது
கல்பி றக்கிய சுரநீந்தி யிவண
வந்தநைச வாழ்க னெனவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்ததெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடுத்தும்
புகழ்கொள்வ னெனவிவற கீயே னெனக்கிவ
னென்ன வெனனோக் காது சின்னோக்கி
யென்னை விடுமதி வென்வேல் வழுகி
வெயிற்கதிர் நுழைபா வியன்பெருந் காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த
கோடுயர் மணவினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமனின் னொடொறும் புகழ்ந்தே.”

ஏந்தல்வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்துவருவது;
என்னை?

“ ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும் ”

(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“கடுவார் கடல்கள் கட லெனப்படா
கடலிற் கடலே கடலுந்—கடல்
அருவிய முலை யரும்பவிழு மாலை
பிரியற் பிரிவே பிரிவு ”

எனக் கொள்க.

உருட்டுவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது;
என்னை?

“உருட்டு வண்ண மராகத் தொடுக்கும்” (தொல்-பொ-செய்-233.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ அன்கிளர் சிறுபொறி யவித் துத்தி மானாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமூர்ந்த தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
ஆர்கவி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனூர்ப்ப
*வார்புண லிகன்மிகல மறமல்லனை மாயக்கலிற் பொங்கினை
முன்னெயிற் றரிமருள்க ணுய்த்தியரொடு லிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெடுத் தேந்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு சுடரொலி கேமியை
பூமலி வினைபுனை தாரினை
பொன்புனை வினைபுனை யுடுக்கையை
அனையன்
பலவுடன் புகழ்த் கப்பயந் தோய்ளின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதந்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே ”

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியற்றவுழி அறியலாகாதாய்,
நீண்டவடித்தாய், அராகத் தொடுத்து வருவது; என்னை?

* ‘வார்புசல் கழன்மறவா’ என்பதும் பாடம்.

“*முடுகுவண்ணம்,

அடியிறத் தோடி மதனோ ரற்றே” (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“பெருகலி யொலிமலி துணையணி பிறழ்த
துயல்வியல் வன்னுரை ப்திரவதிரு
மதிவிலக குருளுடை யருண்முகர்
அருங்கலக கவர்ந்தனையே
வகைதகை வளர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
துணர்புயல் புகைபண்ண குறுகினை
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
வினைபடக் கிடந்தோட்கன் சூழறு சுடரொள்
கிதழணி மணியலக் கிலங்கவிர கதிர்முத்தமே
மெழந்தியாத்த தொடையமை துணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியினை பரவுதும் யாமே”

எனக் கொள்க.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினா தொல்காப்பிய
னரும், கையனரு முதலாக வுடையார.

அவியனார்,

I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. ஏந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்

} என்று இவ்வைந்தினையும்,

II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்

} என்று இந்நான்கினையும்,

III. 1. குற்றெழுத்து வண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்

} என்று இவ்வைந்தினையும்

* ‘முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறத் தொழுகு மதனோ ரற்றே’
என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

கூட்டியுறழ னாயி வண்ணம் பிறகரும என்றார். அவை உறழுமாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவற் றாங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றாங்கிசை வண்
ணம், வலியகவற் றாங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்
அக வ ல். றாங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றாங்கிசை வண்
ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகற் றாங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றாங்கிசை
வண்ணம், வலியொழுகற் றாங்கிசை வண்ணம், மெலி
ஒ டு க ல். யொழுகற் றாங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற்
றாங்கிசைவண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்
கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்
வ ல் லி சை. ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை
வலிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத்
தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை
மெ ல் லி சை. வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம்,
இடைமெலிசைத் தூங்கிசைவண் ணம் எனவும்
இவை குறிலகவற் றாங்கிசைவண்ண முதலிய விருபது தூங்கல்
வண்ணம்.

அவைதாம் முதுபிடி நடநதாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற்
போலவும், நாரைநடநதாற் போலவும் வரும். அவை யொருபுடை
யொப்பினுற் றாங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

வந்திசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம்,
வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்
அ க வ ல் திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம்
எனவும் ;

குறிலொழுத லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுத லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுத லேந்திசை வண்ணம், மெலி ஒ ழு த ல் யொழுத லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுத லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வ ல் லி சை மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறினமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெ ல் லி சை ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது வந்திசைவண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாம்பு பணைத்தாற்போலவும், ஒங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை அ க வ ல் வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், மெலி ஒ ழு த ல் யொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுத லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வ ல் லி சை மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை
யடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை
மெல்லிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்,
இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்
இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம் முதலிய யிருபது அடுக்கிசை
வண்ணம்.

அவைதாம் ஒவ்வா கிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும்,
நாரை யிரைநதாற்போலவும், தாராவும் தாாமணி யோசையும்
போலவும் வரும.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

குறி லகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்
ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியக
வற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை
வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி லொழுகற் பிரிந்
திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்
ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடை
யொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப்
பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை
வல்லிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்,
இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைப்
பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை
மெல்லிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்,
இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்
இவை குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ண முதலிய இருபதும் பிரிந்
திசை வண்ணம்.

அவைதாம் பெருங்குதிரைப் பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்டியும்,
இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக்கொட்டுப் போலவும்
வரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடையல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ண முதலிய யிருபது மயங்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் நகரம் இரைந்தாற் போலவும், தாரை இசையும், ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

குறைக் காற்றும், நீர்ச்சழியும்போல வருவது அசுவல் வண்ணம்; நீரொழுக்கும, காற்றொழுக்கும்போல வருவது ஒழுகல் வண்ணம்; தோற்கியிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போலவும், கன்மேற் கல்லுருட்டினாற் போலவும் வருவது வல்லிசை வண்ணம்; அன்ன நடையும் கண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மே னடந்தாற் போலவும் வருவது மெல்லிசை வண்ணம்; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடை யொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினு மிக்கதனாற் பெயாக்கொடுத்து வழங்கப்படும்.

“தூங்கேந் தடுக்குப் பிரிதன் மயங்கிசைவைத் துப்பின்னும்”
 ஆங்கே யகவ லொழுதன் வலிமெலிப் பாற்படுததுப்
 பாங்கே குந்நெடில வலவிசை மெலவிசை யோடிடையுந்
 தாங்கா துறச்சுரத் தாம்வண்ண தூறுந் தலைப்படுமே”

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வரலாறு:

“வினையொழி டொழுதினகட் செல்வமே போலவங்கிசை
 கினையெழு ருவனையு மாம்பலுந் தீய்ந்துவாழ்க்
 கினையெரி கழைதீண்டிக் காடுவெந் *தோடுகலலா
 நனைவு ளெழில்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு”

இன்னவும், ஆசிரியங்களும், பாவைப் பாட்டும், அன்ன பிறவும்
 குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம் எனப்படும். இவற்றை ஐந்துதெழுத்
 தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைத்தாய்ச்
 சோலை தொறுந்தாழ்ந்த பொழிற்சேர்வி லுயாவிஞ்சை
 நீலமடிக் கணன்னவர் நீடுகனி யேத்தச
 சிலமிரு நாதரடி சேரவினை சேரா”

இன்னவும், வஞ்சியும், வஞ்சிப்பாவினமும் ஒழுக்கிசைத்தூங்கல்
 வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்
 டிக்கொள்க.

“ஏறயர் கொடியி னிருவிசம் பதிரு மெறிமுர சகிர்கடற் றுனை
 வீறயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுகை யின்பழை
 [யாற்று]

மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
 வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே”

என இச்சந்தத்தனவும்,

“பூவினாப்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப் பொன்
 [நெயிலுள்
 மாலினா நலனோக்கி னல்லா பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி”

* ‘ஒடுக்கல்லா’ என்பதும் பாடம்.

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் வல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“தேனினார் மலர்ப்பிண்டிய னீழ்ந் நேவரேத்த
வானினார் குடையா னடிநாளும் வணங்குதமே”

“தாழி யோக்குமலாக் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழியோக்கு புனலார் பழையாற்றன்
காழிசின்றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி பென்று வணக்க வினைவாரா”

என இன்னவை மெல்லாம் மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“கனவினாற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முளவெனினும் யானறுப்ப லுலவாது கிடந்தமைபால்
வளையினாற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணன் வழிபடு
கனாவாரிற் கனையிருட்கட் கானேன்மற் றிதுவல்லால்”

எனஇன்னவுங், கலிப்பாக்களும், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“வரையென மாடகக னோக்குபு வீதியின் வகுசிமன்னவன
புரையுரை சின்னலர் பூந்தொடையற் பொறையன்ற னருனானேற்
கரையெனக் காலையுந் காண்பரிய கடலபோலுந் கௌவையு
மரையின மேகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்றாதே”

என இன்னவையாகிய சிறுவிருத்தங்களும், வெண்பாக்களும், வெள்ளொத்தாழிசைகளும் எல்லாம் குறிலொழுக லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக.

“நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * சூடான்
பொறிமாண் வரியலவ ினாடலு மாடான்
சிறுதுதல் வேர்வரும்பச சிந்தியா நின்றாட
கெறிநீர்ததன் சேர்ப்பயா னெனசொலவிச † செல்கோ”

இதுவுமது.

* ‘சூட்டான்’ என்பதும் பாடம். † ‘ஆட்டலு மாட்டான்’ என்பதும் பாடம். ‡ ‘சொல்கோ’ என்பதும் பாடம்.

“இட்டசன்றனை யானினி மென்செய்கோ
கட்டெழி வழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மல்ததார்ப் பொலிமார்பனுந்
கெட்டெழுந் திறைநூறுவ ளோவென”

“பறைபட்டன பட்டன சககினெலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுடலாத
*திந்விட்டனர் கொட்டினா தின்கலிமா
சிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீன்முழுவால்”

என இன்னனவும் குநீல் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்
றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“மான்வீடு போத்தி பீணையின்னுயிர் போவதேபோல்
யானவீடு போத்தி னிதுவேகொ னினக்குமெனைத்
தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
வானூடு போய வரைகானிய சென்றகாலே”

என இன்னவும் உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குநீன்மெல்லிசை
யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க னென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
வடிவொடு வார்த்த மென்றோன் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்று
மிடையிடை சின்று சின்று பலகாலு முவப்ப தென்றோ”

என இன்ன பிறவும், எழுச்சிரடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குநீலகவல்
அடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்
டிக்கொள்க.

“மாலையால் வாயையா லந்தியான் மதியான்
மனமுன முணர்வது னோயுறச்செய்த
சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
கோவவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
கொள்வது முயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றோ

* ‘திந்விட்டனர்’ என்பதும் பாடம்.

காலையா உரவே காதலு மாங்கோர்

காலையென லுங்கட னந்திய வினையே”

என இன்னவும் பிறவும் ஈன்சிரடி மிக்கு வருவனவும் குறிலோழக
லடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“கடியான் வெயலெறிப்பக கலவையுள் வெதுமட்ட கலங்கற சினனா
அடியா லுக்களந்த வாழ்நா னுக்கிய வமிழ்தென் நெண்ணிக்
கொடியான் கொல்பக குடங்கையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க
[நேற்றான்
வடியோ தடங்கண்ணி வஞ்சிக்கொட பன்னாவிட வருவா னாமே”

எனவும்,

“அடைமீனசென நடைமீன்சென் நவனாகிய
சினகடத நிறைவன ருளா”

எனவும் அறுசிரடியால் வருவன வெல்லாட குறில் வல்லிசை யடுக்
கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“பிடியுடை நடையடு நடையின டொயிற
கடியடு மிலமல ரடிநனி தனதார்
துடியுடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடுவடி யடுமிவ ணெடுமிலா புரைகண்”

எனவும்,

“கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவா பாதது னலு மீயார்
இடுமுடைய காடுநனி போகெனலு ம்போகித
தடுமுடைய *கண்முழைய னுடைய ளாகி”

என இன்னவை யெல்லாக குறில்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“சூரலு மிரம்புஞ் சற்றிய”

எனவும்,

* ‘கண்முழை’ என்பதும் பாடம்.

“முன்றி னீன்ற முடமுதிர் பெண்ணேமேல்
அன்றில்கா ணுடமை யாற்ற வினவுதும்
தொன்று காலந் தொடர்ந்து ஓடினாள்
சென்றுழிச செல்லுஞ் செந்நெறி யாதென”

எனவும்,

“குரவ னாகிலை மாவொடு சூழ்கரைச
சரவ னமயிது தானனி போலுமா
லரவ னாகுவி லாண்டகை சான்றவன
பிரிபு னாரததடன் வாரல னென்செயகோ”

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறிலகயற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவறறையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“அறிவல் லறிவல் லமுதே யமுதே
பெயறிவெண டிரைமீ திசலிற் றறிவல்
லிறுகல் லிறுகல் விதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன்று பேறாய்”

எனவும்,

“தேனமருந் திருவாரிள வேனிலின்
மானமரு மடனோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிராங்கி சின்றுயகரி
* யாமகலா தடியஞ்சலி செய்தும்”

எனவும்,

“கதிர்கொண் மதியுந் கண்பொன் களிற்றம்
பயில்கொண் டபரந் தழகா கியினி”

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவைபுணமந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“துடித்தடித் தியிழ்தரு துளங்குவென் னருவிநீர்த்
தொடுத்தெடுத்த மாலேபோற் றொடர்ந்துதோன்றந் தாய்மைசால்
அடுத்ததெ துரைபுக லசைவில்சீ ருசந்தம்
மடுத்ததெத்து னைகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்”

* ‘யாமகலாது’ என்பதும் பாடம்,

என இன்னவை பெல்லாங் குறல் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“சிந்தி விழந்த சுதிசெய்ய வெய்யே” ஞா
புதி நீண்ட குடையொருவ னல்கானேனின
முந்தி யோடும் வடாமுலை மெல்லுரு
மகதி யாகினற தாலால் யாதாகுகோலே”

என இன்னவை பெல்லாங் குறன்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“வாகுபு கொள்ள சின்றுள் வாரண வாசி மணன்
தேகம் தொலிமென் கூதற நேலினுட் கின்ற மகை
யாகவ ளருகல்லலா னத்தின புரராசன்
வான்புகழ் மகை வாகைப் பூசற மன்ன மேனி”

என இன்னவை பெல்லாங் குறலகவன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவந கலம்பல் லாப்*பிறகன்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணா வார்த்துச் சேயிழைமா
பாசப் படுகுழிப் பிறற்றதுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை பெல்லாங் குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“தாமத் தூண்களைத் தருக்கொடி முருக்குதன் முரணும்
தூமத் தூவக வெடுத்துக்கொண் டுழைபவ ரெறியும்
வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத்த தாறறும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தரசனு முணர்ந்தான்”

என இன்னவை பெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“உருகார்தம் மினனுயர்காத தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்க்கு
வருகார்போல வளஞ்சுரந்திவ் வையககாக்கும் வயமாறன்

* ‘பிறகன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பாற்றறுத்தார்’ என்பதும் பாடம்.

முருசு¹ மாபிணை முரசுமாப்ப முல்லைகாள்

* குருகாபொளவ முண்டிருண்ட கொண்டலென்று குழைத்தீரோ "

னவும,

" கண்ணுடை மா டவர்கண்டா கண்ணிப்புண பிறவெல்லாம் "

னவும இன்னவை யெல்லாங் குந்ன்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவறறையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிகுகொளக.

இவறறில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெறறியே கடையிலலா விகறபமாம். அவறறை ஒரு விகறபத்தாற சொன்னவாறு. பிறவகைபால் வரும் வண்ணங்களை யும் ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்பு மையாற சாத்திபுணாக. என்னை ?

" நாககேர் தடுக்கல பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பினு

† மாககே யகவ லொழுகிசை வன்மையு மென்மையுமா

வாககே குறினெடில ‡ வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்

தாககா துறத்தரத் தாமவண்ண நூறுத் தலைப்படுமே "

—யாப்பருக்கலக் காரிகை.

எனக் கொள்க.

நாங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைவற்றினையும்; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினையும்; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வலலெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடையெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைவற்றினையுங் கூட்டிக் குறிலகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றுாங்கிசை வண்ணம் எனறிவ்வாறெல்லா முறழ்ந்துகொள்ள நூறு வண்ண விகற்பமாம்.

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒருஉ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'பாககே' என்பதும் பாடம்.

§ 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

இனி வழி வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப்படும். எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும், யாப்புவழுவும். அவற்றுள், எழுத்து வழுவாது எழுத்ததிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது. வரலாறு:

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யனறிப்
பிறிதுக் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொட
தேமா னிதண்ததா ஞமாக நம்புணத்தே
மாபான்மீன் வந்த மகன்”

என விதனுள் ‘தேமா’ எனற்பாலதினைத் ‘தேமான்’ என எனகர வொற்றுக் கொடுக்கமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை?

“முன்னிலை நெடிது மாவு மாவும்
னம்மிசுப் புணரு மடங்குதினை யான”

என்றாகலின்.

சொல்வழுவாது, சொல்லதிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது; என்னை?

“சொல்லின் வழுவே சொல்லோதது மரபிற்
சொல்லிய குற்றம் *தோன்ற லாமே”

என்றாகலின். வரலாறு:

“இசையெல்லாக் கொட்ட வெழிற்றூனை யூர்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில பருகி மணியார்த்தப் போந்தான்
கொடிமதிற கோழியார் கோ”

இதனுள் “இசையெல்லாமார்ப்ப” எனவும், “எழிற்றூனை நாப்பண்” எனவும், “அடிசிலயின்று” எனவும், “அணியணிந்து போந்தான்” எனவும் இவ்வாறு பொதுவினாலெடுத்துக்கொண்டு பொதுவினான் முடித்தற்பாலனவற்றைப் பொதுப்பெயரால் லெடுத்துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்த மையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

* ‘தோன்றலாகும்’ என்பதும் பாடம்.

“வேறுவினைப் பொதுசொ லொருவினை கிளவா ”

(தொல்-சொல்-கிளவி-46.)

எனவும,

“வேறுவினை யுடைய பொதுவினை கிளப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ ”

எனவும் கூறினாராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது.
என்னை ?

“பொருளின் வழுவே தமிழ்கடைத் திரிவே ”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“முன்னுந் தொழத்தோன்றி முன்னெயிற்று யத்திகையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண்—மன்னும்
பொருகளிமால யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை”

இது நாணநாட்டம்.

“பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு”

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும் பொருளதிகாரத்
தோடு மாறுகொண்டன. என்னை ?

“நாணவு நடுககவு நாடா டோழி
காணுந் காலைத் தலைமக டேதது”

என்றாராகலின்.

“வானே மேய்ந்த வளகோட்டிக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே”

இதாவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது; என்னை?

“யாப்பின் வழுவே யாப்பின் திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கோவைத் தாகும”

என்றாகலின். வரலாறு:

“குமண வாழி குமண வுணருப்பிற்
தேய்ச்சின் பகையே யான்சின்
பெருமை வேண்டி வந்தே
வீசின் பெருமை வேண்டிற்று”

இப்பாட்டு முதலெடுத்ததுகொண்ட வேளையிற் கெட்டிப் பின் பரவிக் கட்டுரையால் வந்தமையால் யாப்புவழு. பிறவு, மன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும், அகன்றிசைப்பும் என்னும் ஒசைக்குற்றம் வருமாறு:

“வீககுமணிவிசித்த விளங்குபுனைநெய்ந்தேர்
காம்புரீடு மயங்குந்காட்டுட்
பாமபுபெரிது வழங்குதோரோங்கு
வயங்குகலிமா சிரைபுசிரைபு
வலவன்வாம்பரி கடலிவந்தோன்
கெழுஉமணியகலந் தழுஉமதிவிரந்தே”

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வருகிதூங்கினமையின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று.

“ஒக்கில வேலோ னொளியா வளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்த்து
தகைமொயம்பிற் ருழ்தடக்கைத் தண்ணருவி நாடன்
பகைமுனை போன்றேமும் யாம்”

இதனுள் ‘தகைமொயம்பிற் ருழ்தடக்கை’ என்புழி வருகிதூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னோ
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதுஉந் தானமன நென்பவே
வானவா முன்னத் தவர்”

இதனுள் ‘சிறுநன்றி யின்றிவாக்கியாம்’ என்புழிக் குற்றிய லிகரம் வந்து வெட்டென்று இன்னாகா யிசைத்தமையால் வெறுத் திசைப் பாயிற்று.

“கற்றற் றற்ற சுடற்ற கடற்றிரை
விறற் றற்ற வில்லேர் புருவத்தவன்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
பிறற் றற்றதென் னெஞ்சு”

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

“கானக நாடன் கருக்கோன் பெருமலைமே
லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருக்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்”
பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருளர்கொல்லோ”

இது முன் செய்யுளாய்வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையால் வந்த மையால் அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப் புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும். பிறவு மன்ன. இன்னும் ‘வழு’ என்பதனாலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

‘திண்ணிதி னடத்த நெள்ளியோர் கடனே’ என்பதனால் அவற் றை யெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்ற வாறு. இச்சூத்திரத்துட் ‘பிறவும்’ என்று சொல்லியவதனானே னாலும், சூத்திரமும், ஒத்தம், படலமும், பிண்டமும் ஆமாதும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓடியாய் நடப்பனவும், புனைந்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை யாகிரிய மதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற்றீர்ந்து, பத்துவகை மாண்பிற்றாய்ப், பதினமூன்று வகை யான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுண், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி யென விவை.

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்துவார் மூவராகிரியர் எனக்கொள்க.

கால்வகைப்பயனாவன, அறம, பொருள, இன்பம், வீடுதன்பன.

ஈழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பமாவன, உடம்பநிதல், மறுத் தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகைக் குற்றமாவன, குன்றக்கூறன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருக்கவைத்தல் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பதினமூன்றுவகை புணையாவன, சூததிரந்திதாற்றன் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

மூப்பத்திரண்டு தந்திர புத்தியாவன:

“ததவிப் புகுத லோத்து முறைவைததல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடக் கூறன முடிததுக் காட்டல்
தானெடுத்த மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள விரித்த விரட்டுற மொழிதல்
ஏதுவின் முடிதத் லெடுத்த மொழிய்
னையத் வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித் நன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறன
மாட்டெறிந் தொழிதல் பிறநான் முடித்தது
தானுடம் படுத்த நன்குறி வழக்க
மிகவெறித் துரைத்த விரந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முனமேற கோடல்
பின்னது சிறுத்த லெடுத்துக் காட்டல்
முடித்தது முடித்தல் சொல்லின முடிவின
அப்பொருண் முடித்த ரொடர்ச்சொற புணாத்தல்
யாபபுறுத் தமைத்த லுரைத்து மெனறல்
விகற்பத்து முடித்த ரெகுத்துடன் முடித்தல்
புருதல் துணித் லுயத்துரை லையதல்”

எனவிலை ; பாடலனாருரை.

“நூலெனப் படுவது” அயலாக் கால
முதலு முடிவு மாறுகோ டின்னித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் தகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
தூண்ணிதின் விளக்க லதுவதன பண்பே.” (தொல-பொ-செய்-167)

“அதுவே தானு மீரிரு வகைததே” (ஷே-ஷே-ஷே-168.)

“ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத தானு
மினமொழி கினந்த வேத்தி னுனும
பொதுமொழி கினந்த படலத் தானு
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென
ருகணை உட னியலு மெனப்.” (ஷே-ஷே-ஷே-169.)

“அவற்றுட், சூத்திரத தானே
யாடி சீழவ் னறியத் தோன்றி
நாடுத லினற்ப் பொருணனி விநாக
யாப்பினுட் டோன்ற யாததமைப் பதுவே.” (ஷே-ஷே-ஷே-170.)

“நேரின மணியை சீரலபட வைத்தாக
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயாமொழிப புலவா” (ஷே-ஷே-ஷே-171.)

“ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்.” (ஷே-ஷே-ஷே-172.)

“மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
ரேனறுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.” (ஷே-ஷே-ஷே-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓததம, படலமும், பிண்டமும்
ஆமாறு சொன்னவாறு. இவை யெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தன
வன்றோ வெனின், உரைப்பான் புகுகின்றழி இது நூலாமாறு என்று
காட்டிற்றல்லது, இந்தநூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப்
பொழுது சொல்லிற்றிலலை யெனக்கொள்க.

“உரையொடு தூலிவை யடியில நடப்பினும
வரைவில வென்ப வாயமொழிப் புலவா”

“மொழிபிசி முதுசொன் மூன்று மன்ன”

என்றார் பல்காயனார்.

“உரையு நூலு மடியினறி நடப்பினும
வரைவில வென்ப வயநகி யோரே”

“வாயமொழி பிசியே முதுசொல வென்றாக
காமுரை மூன்று மன்ன வெனப்”

என்றார் நத்தத்தனா.

இவை அடியின்றி நடப்பன உரைத்தவாழ்.

“செயிநீ செம்புட் டெரியுந் கால
யடிய னீட்டத் தழகுட் டிடலும”

* “ஒரோவடி யானு மொரோவீடத் தடலும்”

“அவைதாம்,

பாட்டுரை நூலே மஃதுரம் பசியே
முதுசொல் லகதம் வாழத்தொடு ப்றவு
ஆககின வென்ப வறிந்திசி னோரே”

என்றா ட் பலகாபனா.

இவை நூடியா நடப்பன வுரைத்தவாழ்.

புனைந்துரை பிருகிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கச் சொல்லுத
லும், சிறியதனைப் பெருக்கச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

“உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின டிக்க புனைந்துரை யாகும்.”

என்றாகலின், வரலாறு:

“அடையாபூந் கோதையாட் கல்குலங் தோனறும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்று—மிடையா நும
கணடுகொளா தாய்னுந் காரிகை கோமைபாட்
குண்டாகல் வேண்டு நசுப்பு.”

“ஆயிர்ப்பாக னோக்குவேன கண்டேன ட் மயிர்ப்பாகுந்
பாகத்திற் பாக நசுப்பு”

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

“கடைக்கனார் நின்றிட்ட பூசல் கடைக்கனார்
கேளாமே நீண்டன கண்”

எனவும்,

“பொன்மலி கூடற் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்”

* ‘நூடி யாலும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘அவிநயனா’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘மயிர்ப்பாதி’ என்பதும் பாடம்.

எனவும் இன்னவை யெல்லாம் சிறியவற்றைப் பெருக்கின. பிறவு
மன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும் பிறவும்' எனறதனாலே, நாலசைச்சீரின்
மியே நடாத்துமாறும், நானகசையும் எண்பத்திரண்டுசீருங் கொண்டு
இயற்ற மாறும், எழுபது தனாவழுவிறீர்த அறுநூற் நிருபத்தைந
தடியும் ஆமாறும், சந்தமும் தாண்டகமும் ஆமாறும், பாக்கட்டு
வருண முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக்
கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

“குற்றுக்கரொற்றாக்கிக் கூன்வகுத்துச் சிறதியற்றி
மற்று நெடிவம் வகையுளியுள்—சொற்றயின்
மேலசைச்சீர் நாட்டி யளபெடையை வீற்றித்தா
னலசைச்சீர்க் கிலலை நடை”

என்பது ஏழ்நயமுந் தொடுத்தவாறு.

“காக்கை பாடினி யாழுத லாகிய
மாக்க விபபுல வேர்மதம் பற்றியீந
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
ருக்கி னலசைச் சீரணை யாதரோ”

இதன் கருத்து,

“குண்டுநீடுநீ குவளைததண்சுனை”

எனவும்,

“குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்”

எனவும்,

“போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்”

எனவும்,

“புரிந்துவாங்கு வீணுரம்பிவர்தல்”

எனவும்,

“கொன்றுகோடுநீடு குருதிமாறவும்”

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் ஐயசைச்சீரும் ஆறசைச்
சீரும் வந்தனவற்றைக் காக்கைபாடினியா முதலாகிய வொருசார்
ஆசிரியர்,

“இவ் விரண்டன் குறுக்கத் தளைதவ
சிற்புழி யொற்றிச் சிலையி வாரும”

எனவும்,

“இவ் விரண்டன் குறுக்கத் தளைதவின்
ஒற்றெழுத தரு முயரள பெடையு”

எனவும்,

“சீர்தளை சிறைவழி யிருய்க்க் குறுக்கமு
நேர்த விலவே யுயரள பெடையு”

எனவும்,

“உயரள பெடையு குறுகிய வயின்
இசை வகரமுந் தளைதவி னெற்றி
சோதவ வரினு மொற்றியற் றாகு”

எனவும்,

“ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண்டொற் றெப்பித்தது—சத்துவித்தால்
வருசிப்பா விற்கியலு ராலசைசீ ரல்லரிச்சோ
தககி விரவத தரும”

எனவும் இவ்வினக்கணங்களினால ஆண்டிக் குற்றியலுகரங்களை ஐய
சைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங்
களைக.

“வசையிலபுகழ் வயங்குவெணமீன்” (பத்துப்பட்டின-1.)

எனவும்,

“சோறுவாக்கிய கொழுநகஞ்சி” (பத்துப்பட்டின-44.)

எனவும்,

“களிறுவழங்குதெருவி னெடுந்தேரேறி”

எனவும்,

“திரைந்து திரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தம் கரைவாங்கி
நிரைந்து நிரைந்து சிறுநுளைசியர் னெடுக்கானல் வீளையாடவும்”

எனவும்,

‘இரவுவரவு பேரின்னொநெறி’

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும் இவ்விலக்கணத் தாலும்,

‘தனைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுந் குற்றிய லுகரமும்
அனபெடை யாவிடி மலகியல பிலவே’ (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும், குற்றுகாங்களை யொற்றாக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாடுமென்பது.

நேர்பசை நிரைபசை வேண்டுமாசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக்கொள்க.

“குற்றிய லிகரமுந் குறுக வின்றியே
மற்றுல நாலசை வந்த வாவெனின்
முற்றிய முதனடு விறதி வஞ்சியுட்
குற்றியில் கூன்வரக் குற்ற மில்லையே”

என்பதன கருத்து, “அடி, யதாசேர்தலி எனஞ்சிவந்தன” எனவும், “மா, வேறித தானிடங்காட்ட” எனவும், “மண்கொண்ட-குழி-குவளை பூக்குந் தண்சோண்டிப் பொருநன்” எனவும், “கலங்க முாலிற்றுறை-கலக்கான” எனவும், “மாவழங்கலின மயக்குற்றன, வழி” எனவும், “தேனாறுபூந் தெரிசுவளை, மிசை” எனவும் இத் தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மினறியேயும் நாலசைச்சீர் வந் தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும், மாவெனபதும் முதற் கட்டுகனாகவும், குழியென்பதும், துறையெனபது மிடைக்கட் கூனாக வும், வழியென்பதும், மிசையென்பதும் கடைக்கட் கூனாகவும் வைப்ப நாலசைச்சீரே அன்றும்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாகப் பெறும். வஞ்சியடி முதற்கட் சீரகூனாகவும் பெறும். இடையும் இறுதியும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனாய் வரப்பெறும். அல்லாச் சீர் கூனாய் வரப்பெறு. நேர்பசை நிரைபசைவேண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசையாம். இவை யெல்லாவாசிரியர்க்குந் துணிபு எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. இவையும அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன்னும் அவர் காட்டுமாறு:

“அதற்கொண்டிங், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ—காழ்
கோத்தன குட்டென்கோ” எனவும், “வேந்து, வேல்வாங்கி வியந்
துருத்தலின்” எனவும், “தெருவு, தேரோடத் தேய்த்தகன்றன”
எனவும் கொள்க. இவற்றுள் ‘அதற்கொண்டிங்’ எனவும், ‘வேந்து’
எனவும், ‘தெருவு’ எனவும் இவையெல்லாம் சீர்குழியின.* இவற்றிற்
கிலக்கணஞ் சொல்லுமாறு:

“உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியு
மறுக்கப் படாத மரபின வாகி
யெழுவா யிடமா வடிப்பொரு சொல்லாச்
தழுவி நடப்பது தான் நனிச சொல்லே.”

“வஞ்சி மருங்கி னிழையு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்பது காக்கைபாடினியம்.

“தனிச்சொல் லென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீரே”

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

“தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் விறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கும்”

என்பது அவிநயம்.

“அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய சிற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறதியு மாகு மதுவே
யசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்”

என்பது பல்காயம்.

“தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியும் வரையார்”

என்பது நத்தத்தம்.

* ‘சில ஏடுகளில் ‘கனிற்ணைப்பக் கலக்கின கா’ என்பதனையும் இங்கு உதா
ரணமாகக் காட்டி ‘கா’ என்பதனையும் சீர்குழிகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
‘கா’ என்பது அசையாவதனறிச் சீராகாமை யுணர்க்.

“வட, வியமொடு தென், பொதியிலிடை” என்பதனுள் ‘வட’ என்பதும், ‘தென்’ என்பதும் கூன எனக்கொள்க.

“அந்தமு மாதியு நடுவுந் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வ திலையே”

என்ற விதன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றியும்,

“தண்முனைமென்குழம்பெருந்தடங்கண்
பூவேநலந் தொலைந்தினியாற்றலன்”

எனவும்,

“வலமாதிரத்தான் வரிகொட்ப”

எனவும்,

“அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோண்டி”

எனவும்,

“வேகைவாயின் வியன்குன்றாரன்”

எனவும்,

“அங்கண்வானத் தமரசரும”

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எலலா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற்சோமிக்குவரும்; நேரீற்றியற்சீர் முதலு மிடைபு மருகுவரப்பெறும் என்ப. என்னை?

“தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடை*மெலிவினை”

எனவும்,

“தவளமுத்தஞ் சககீன்று
பவளமொடு ஞெமர்ந்துராய்”

எனவும்,

“புன்காற் புணர்மருதின்
போதப்பிய புனற்றாமரை”

எனவும்,

“உடைமணி யரையுருவக் குப்பாய்த்து”

எனவும்,

* ‘மெலிவன’ என்பதும் பாடம்.

“தேவதாட் டககரும்பின”

எனவும்,

“பூத்தாட் புனற்றுமனை”

எனவும் காட்டுவராகனின். பல்காயனா நேரிற்றியற்சீ வஞ்சி யடியினிறுதியும் அருகுவரப்பெறு மெனநர். அவா கூறுமாறு:

“இயற்சீ நேரிற் றன்றன் யுடைய
கல்கியல் பிலவே காணுந் காலை
வஞ்சி புள்ளும் உத்த தாகா
வாயினு மொரோவிடத் தாகு மெனப்”

என்பது பல்காயம்.

“கலித்தனை மடிவல் னேற் றிடற்சீர்
கிலைக்குத் தன்றே தெரிபு மோககே
வஞ்சி மருககினு மறுத் தல்லா”

என்பது நத்தத்தம்.

“செங்கண்மேதி கரும் புழக்கி” என்றித்தொடக்கத்தனவற் றைச் சிந்தடியும் குறாடிபும விரவிவரத் வஞ்சிப்பா வெணக்கொள்க.

“நேரசை யறுதியாய் சீகழு மீரசைச்
சர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுக கூறினா
நோசிறை நோபொடி சீரைபு வலசைச்
சேருன கெடுத்ததன் செப்பி னுனரோ”

இது பல்காயனா மதம்.

“குற்றிய லுகரமுந் கூனுஞ் சித்துமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
நெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னுலசைத் தோற்ற மில்லையே”

இதன்கருத்து, *“(சிறுசோற றுனு நனிபல கலத்தன்மன்னே”
என்றித்தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

“கண்டல் வண்டற் † கழிபிணங்கி கருவீலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணையாயத் குடிசெழுவுவும்”

* புறம்-235. † ‘கழிபிணக்க’ என்பதும் பாடம்.

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வநதனபிற வெனினை, அவைதாம் நாற சீரல்லவென்று ஐஞ்சீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல் காப்பியனா நக்கீரனா முதலாகவுள்ளார ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத் துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவரப்பெறு மென்று*

“என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே” †

என்னும் ஆசிரியவடிகளும்,

“அணிகிளர் பொறியவீர் துத்திமா னாகத் தெருத்தேறி”

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகவினென்பது. அவர் சொல் லுமாறு:

“வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முனவென மொழிப” (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கல் யென்றதிகாரம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

“ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெண்டா யாப்பிற் குரிய வல்ல”

என நக்கீரர் நூலுள் ‘வெண்பாயாப்பிறகுரியவல்ல’ வென்றமையால், ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும் ஐஞ்சீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும் உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக்கொள்க.

“சேரு நேரடிப் பாவிலைஞ் சீரடி
யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
சோர்வி லாததொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
கீர னாடி நூலுள்ளுந் கேட்கவே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ னாணையிற்
றொகைவகை விரிபடச சொற்ற நூல்களுள்
வகையுளி சோத்துதல் வகுப்ப ராதலால்
நகைபெற நாலசை நடப்ப தில்லையே”

* ‘இவ்வாசிரியங்களும்’ என்பதும் பாடம் † புறம்-235.

இதன் கருத்து,

“ககணகைகப் பைந்தாக் ககைகூறகாற்
கருவரைபோ ன்ண்டமார்பிற் காடர் கோலம்
பொக்கிய சாமரை பொற்பேசுதிப்
புடைசின் றியக்காகள் டோற்றி வீச்சு
சிக்கஞ்சுமர் துடந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிசகு வேந்தாகித தேவ தேத்த
வகமப யசத வந்நெகிய 'வற்பபடைமூன
ரூயந்தானடி யடைவா மன்றே”

இவ்வெழுதி மாசிரியவிருத்த முதலாக உடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றிப்பன்றியேபும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அகத்தியனாரணியினற் செப்பப்பட்ட நாலகனொல்லாம் வகையுளிரேர்த்துகவெனபதனற் “போற்றவீச” வெனபதனையும், “ஆசனத்தின்மேல்” எனபதனையும் வகையுளி சேர்த்த மூவசைச் சீரென்பதாம். நாலசைச்சீர் வேண்டி மாசிரியரும்,

“பாடுநாகு மாடுநர்க்கும பண்டுதாங் கண்டவர்க்கும
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னடுநர்
நல்வய லூர ினறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லீனிது”

என்பதனுள் கோ நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது,

“எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி மாமை
வழுககில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே”

என்றார் அநியனார்.

“குன்றியுந் தோன்றியும் பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்த்தல் வல்லோர் மேற்றே”

என்றார் நத்தத்தனார்.

* ‘அலப்படைமுன் வந்தான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நறுஞ்சாந்து’ என்பதும் பாடம்.

“அசைகளு மொரோவழி யாகுஞ் சீரிய
 லசைபெற கீழ்ப்புழி யென்ப துணமையா
 லசைபெற துறையின விருத்த மாக்கினால்
 நசைபெற நாலசை நடப்ப திலையே”

இதன் கருத்து,

“சூய்லு குதுலு மஸ்தான தீஞ்சொற்கள் கொவ்வைசெவ்வாய்
 கயலு மலருக கடுததன் வுணகண்கள் வெணமுத்தமபல்
 தூயலும் படியுள் தாவது நன்றனறித தோன்றியக்கால்
 சூய்லுஞ்செய வேலு மதுலமபு மாம்பிற வாடவர்க்கே”

எனவும்,

“தூருகெடுகு செஞ்சுட ரொக்கமொன நேந்தி யீரவின்வந்த
 வருநெடுக காற்றகன் நேதரற பாலதல் லாதுவிட்டால்
 கருநெடு மால்கட லேந்திய கோணகயல் ருடுநெற்றிப்
 பெருநெடுக குன்றம விலையே கருதினெல் பெண்கொடிக்கே.”

எனவும் இததொடக்கத்துக் கலித்துறையுள் நாலசைச்சீராவந்தன
 பிற வெனின், அவை கலித்துறைபல்லவென்று சீராக இறுவழி
 யசைச்சீராக வாசிரிய விருத்தமாம்; பலருமவற்றை விருத்தமென்று
 வழங்குவராகலின். எல்லாவாசிரியரும் அசையு மொரோவழிச
 சீராம் என்ப;

“ஊரலரெழச் சேரிகலவென”

எனவும்,

“உரிமை யன்க ணின்மையால்
 அரிமதர் மழைக கண்ணன்
 செருமதி செய் தீமையால்
 பெருமை கொன்ற வென்பவே”

எனவுங் காட்டுவராகலின் எனபது.

“இசைசில சிறைப்ப சிற்றுவ வாயி
 னசைசில வரையார் சீர்சில பெறலே” (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“நேர்ச்சரை வரினே சோகலை மெய்தரும
பாவே-உயிற்று மாநு மோரே-உயிர்”

என்றார் அகநயனார்.

“நேரு சீரையுஞ் சீரா ம்றுதலுஞ்
சீருந் தனையுஞ் சிதைவுநிக் கொளவுந்
யாவரு மறிந் நாவ்வகைப் பாவினும்”

என்றார் மயேசசுரர்.

“தனையொடு சீர்தயிற் றக்க வாவிகர்
அளபெடை மெய்ப்புறு மலகு காரியம்
வினைவல்ல வெண்பவர் மீட்டி காணச
யுளசில சீருமேன் றரைப்ப தென்கொலோ”

இதன்கருத்து,

“தாஅயத்தாஅய்ச் செலவுந் தனாநடைப் புன்சீரார்
போடும்போடும்ப பூச லிட்செத்து—போடும்ப போடும்
சீறகுமோ சீடு செந்தயவந் தானமனது
பொற்குமோ வென்னுது டோதது”

இதனுண் மேறசொன்ன பெற்றியன் மயேயு நாணசைச்சீர் வந
தனபிறவெனின், அற்றன்று;

“சிலம்பாஅப்பபாஅய்ப் பட்டன்று சீலமா மென்றோர்
கலம்போடும்போடும்பக் கொண்டை தரும்.”

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தனையும், சீரும், வண்ண முங் கெட
நில்லாமைபின் அளபெடா. அளபெடுப்பினும் அலகுதாரியமபெரு
வென்று மூவகைச் சீராக வைப்பாராகலானும்,

“காஅரி கொண்டான் கச்சேய மதனறித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்.”

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

“மாத்திரை வகையாற் றனாதம கெடாசீலை
யாப்பழி யாமைமென் றனபெடை வேண்டும்”

என்று தனா கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டனா
யாக்குவராகலானும், இவ்வாறே “தாஅய்த்தாஅய்” என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீரும், தனையுங் கெட்டு நில்லா வாகலின்
 ஓராபெடையை அளபெடா தென்று செட்டெழுத்தே போலக்
 கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். நாலசைச்சீர் கொள்வான்
 புகுனும் உதாரணவாப்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும்
 பொழுது சான்றோ கோவைபுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணுது
 செப்பலோசை வழுவம் எனபது.

“ இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தனாதப
 கற்புறி யொற்றா கீலமைய வாசும்
 முயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
 வருமெனி னவவயல் வைக்கப் படுமே.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“ சீர்தனா சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
 நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்”

என்றார் மயேச்சுரா.

“ உயிரள பெடையும் குறுகிய வுயிரின்
 னிகர வுகரமுந் தனாதபி னொற்றும்
 சீர்தப வரினு மொற்றியற் ருரும்”

என்றார் அவிநயனார்.

“ கோவா முத்திற் கண்பனி கால
 வழுத்தான் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
 வாரா வாரிரு னேரிழிந் தழிய
 வனாவாய் தேய்ந்தனள் கனாவரு காதலின்
 ஆன வழகி தானனி புலம்பி
 யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனன் கவல
 வாரா விடினவ னாருயி ரிழத்தலின்
 பெரிய வரியவிவன் பருவரல் பெருகலின்
 இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
 களவியல் வேண்டுக கடுப்பொடு மடித்தே.”

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசிரடி வஞ்சிப்பாவினுள்
 நாலசைச்சீர் பதினாறும வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பாவன்று,

* ‘மாத ரழுதர’ என்பதும் பாடம்.

அகவலோசைத்தாய் நாதசீர்பால் வந்தமைமால் இப்பந்திரால் வந்த
நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள நாலசைச்சீர் அன்றும்.
தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனக்கொள்க.

“உணர்ச்சேந்தக் கூறின மருகி எனநிறை
மளபாழ்த தனை வேண்டிய பெருகை
உனனு பென்றி மயின்
இனிமையோ பெரும் தமையாகத் தயை” (குற. 124)

இதன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்தனவே வெனின, அடுத்து
ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றகரத்தை ஒற்றக்கொண்டு நாம்
சீரடியாக வைப்பினும் நாலசைச்சீர் இன்றும், ‘இனிமையுந்து வாங்
கின்’ என்னும் அடியினும் மூன்றுஞ்சீர்க்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததெ
னினும் ஆண்டுக் குற்றகரத்தை ஒற்றக்கொள்ளவும், கூறப்பெடை
அலகு காரியம்பெறுது என்று விலக்கவும், ஐஞ்சீரடியாக்கவும், நால
சைச்சீர் இன்றும்.

“கோடன்மன்னு பூங்காநற் குயில்கண்மன்னு செஞ்சொல்
நாடர் *நம்பி சீலா மய்து.”

எனவிதனுள்ளும் நாலசைச்சீர் வந்தனவேனின, அதனை முதலடி
அறுசீராகவும், ஏற்றடி நாம்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தக்குறைநது
வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க நாலசைச்சீரின் ரும்.

“காமபுதேம்பா வெற்றிற் கலலையுள் வாழ்கின்ற
பாமபிற் கடிய புவி.”

இதனுள் முதலடி முதற்கண் நாலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெ
னின, முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக்கொண்டு ஏற்றக்குறைநது தாழி
சைக்குறளாகக்கொள்ள நாலசைச்சீரின்றும். நாலசைச்சீர் வேண
டும் ஒருசா ராசிரியரும் வெண்பாவின்னுள் அளபெழுந்தாலன்றி நால
சைச்சீர்வாராவென்று இததொடக்கத்தனவற்றையுந் தாழிசைக்
குறளேயாகக்கொள்வர் எனக்கொள்க.

“கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரத்தனவா—லெனசெய்

* ‘நம்பை’ என்பதும் பாடும்.

கோயான்” எனனும் வெளிநிறுத்தத்துள் “எனசெய்கோயான்”
என்னுந் தனிசொசொலை வகையுளிரேத்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச்
சோவந்ததுபிற வெனின், அதனைக் குறையாயல் வந்த தனிசொசொல்
எனக்கொள்க. கலியுள் “*சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே” என அள
வடியால் தனிசொசொல் வந்தது. அதற் கிலக்கணம்,

“வெண்சீர் வரைவீனறிச் சென்ற விரவினும்
சனபான் மிகுதி யினமெல்லாம்—வஞ்சி
புரிச்சீர் விரவுதல வெண்பாவீற கில்லை
சனிசொ லசைச்சீ ரடி.”

என்பதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபாயக்
கள் கண்டாராயினும், இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினர்க் கன்றி யறிய
வொண்ணாததலானும், பழையபுலவழி நில்லாது தமது மதம்படுத்
துசொன்னா எனனும் பாதுகாவலானும்,

“உலகத் தழீஇய தொப்ப மலர்தலும்
கூம்பலு மிலல தறியு” (குறள்-அறிவு-5)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா
சிரியர் மாப்பெரும்புலவாதம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித்தோதி
னார் இந்நூலுடையார் எனக்கொள்க.

“நேர்பு சீரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரினமேற்
நெனறமிழ்துல யாப்புரைததான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்ப்போ னல்லா ளிடை”

இனி நாலசையு, பத்து இயற்றீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும்,
நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருமாமாறு
சொல்லுதம். எழுத்தினால் ஆக்கப்படும் அசை நான்கு வகைப்படும்.
நேரசையும், சீரையசையும், நேர்பசையும், சிரைபசையும் என.
என்னை?

* இவ்வடிவந்த செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

“நேரே சீவரபே நேர்பே சீர்ப்பென
யிரிண டென்ப உபாயன் பீரே.”

என்றாகலின்.

அவற்றுள் நேரபை நான்கு வகைப்படும். தனிநெடிலும், தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றொற்றும் என. என்னை?

“தனிநெடி நனிக்குறி லொற்றெடு உருதல்
எனநால் வகைத்தே நேரபை டென்ப”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் ‘காரி’ ‘சேந தன்’ எனவரும்.

நிரையபை நான்கு வகைப்படும், குறிலீனாடும், குறின்னொடும், குறிலீனையொற்றும், குறின்னெடினொற்றும் என. என்னை?

“குறிலீனை குறின்னெடி லொற்றெடு உருதலென்
றனைய நாலவகைத்தே நிரையபை டென்ப.”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம். ‘பல’ ‘பலா’ ‘பலம்’ ‘கிழான்’ என வரும்.

நேர்ப்பை நிரையபை யாமாறு சொல்லுதும். நேரமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நேர்ப்பையாம்; நிரையமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நிரையபையாம். என்னை?

“நேரமுத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்ப்பென மொழிப சீவரமுத னிரையபே”

என்பவாகலின். நேர்ப்பைக்கு உதாரணம் ‘கோடு’ ‘தோன்று’ ‘குன்று’ எனவரும். நிரையபைக்கு உதாரணம், ‘மரபு’ ‘மயங்கு’ ‘மலாடு’ ‘மலாட்டு’ எனவரும். நேரமுதலாகிய முற்றியலுகரமும், நிரையமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்ப்பையு நிரையபையுமாம். என்னை?

“முற்றிய லுகரம் வரினு மலைபெயரே”

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, பெல்லெழுத்தம் இடை யெழுத்துஞ் சார்ந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர்ப்பைக்கு உதாரணம் ‘காணு’ ‘வேணு’ ‘மினனு’ ‘மண்ணு’ எனவரும். முற்றியலுகர நிரையபைக்கு உதாரணம் ‘உருமு’ ‘அரவு’ ‘விரவு’

‘செலவு’ என வரும். நோமுதலாகிய இருவகையுதர்ப்பும் ஒற்றிப்பினும் நோபசையாதும். நிரை முதலாகிய இருவகையுதர்ப்பு மொற்றிப்பினும் நிரைபசையாதும். எனனை ?

“குற்றிய ஓசை நுற்றிய ஓசை
ஒற்றெடு தோன்றற குரிய வாதம்”

என்பவாகலின். அவற்றிற்கு உதாரணம், ‘சேற்றுக்கால்’ ‘ஆட்டுக்கால்’ எனவும், ‘கன்றறுத்தாள்’ ‘வெளிறறுப்பனை’ எனவும் வரும். இவை குற்றியலுதர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

‘மின்னுப்பூண்’ ‘மண்ணுச்சாந்து’ எனவும் ‘உருமுதலி’ ‘வெருவுப்பாம்பு’ ‘விரவுப்பூண்’ ‘விழுடிக்களம்’ எனவும் வரும். இவை முற்றியலுதர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

“குறிஞ்சு செடியை குறிஞ்சு தானை குறிஞ்சு
சேஞ்சை நயிப்பது நோந்தோற நடுப்பினு நோநிரையென்
நற்றுகை நோநரை உடந்தை நுகர மடுத்துவந்தால்
செறிஞ்சை கருக்கு நோபு கிரைபுமொற நோடுமறறே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“சேரோ நலகு கிரையன் டலகு
நோபுமுன் நலகு கிரைபுநான் கலகென
வோதினா புலவ ருணரு மறே”

நேரசைய நிரையசையும்யலசை யெனப்படும். நோபசையும், நிரைபசைய முரியசை எனப்படும். எனனை ?

“முதலன் டிலனை மேனைய வரியசை”

என்பவாகலின், அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம்; மூன்றுகூடியுஞ் சீராம். எனனை ?

“நரசை கொண்டது சேரெனப் படுமே
புவசை யிறத்த லிலென மொழிப”

என்பவாகலின். ஆகச்சீர இரண்டு வகைப்படும் ; இயற்சீரு முரிச்சீரும் என. அவற்றுள் இயற்சீர பத்துவகைப்படும். நேரசையும் நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும், நோபு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரை

யசைப்பினனு நேர்பசையு கிரைபசையும் வந்தாகிய நானகுநீரும்
என; என்னை?

“இயலசை மயக்க மியற்சீர்தும்
உரியசைப் பின்னர் கோட்டல் சூழையும்
இடற்சீர்ப் பால வியலசை மததி
வருஉ முரியசை,
யியற்சீர்ப் பால டாகு மெனப்”

என்றாகலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, புளிமா, பாதிர்,
கணவிரி எனவும், போதபூ, விறகுநீரணவும், போரேறு, பூமருது,
கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

“நேரு சிலையு மயக்கிய நான்கெனப் கோட்டல்
கோபு சிரைபு முதலியந் தோகளு நேர்நீரட்டி
நோபு சிரைபு சிலவிய நான்கு கட்டைகளைத்தேன்
நோதண் குழைமட வாய்மற சேனைந் தோநதனதே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி யுரிச்சீர மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரியப் பிச்சீரும், வெண்
பாவுரிச்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீருமென. என்னை?

“ஆசிரிய வுரிச்சீர வெண்பா வுரிச்சீர
வஞ்சியோடு மூன்றே யுரிச்சீரத் தோற்றம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியவுரிச்சீர எட்டி வகைப்படும்.
நேர்புசிரைபு மயங்கியநான்கும், நோபுமசிரையும் சிரையிறுதியாகிய
விரண்டும், தனிநிலையளபெடைப்பின் சிரைவந்ததும், இறுதியிலை யள
பெடைப்பின் சிரைவந்தது மென;

“உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்
சிரையிறு காலையு மதனோ ரற்றே”

எனச் சொன்னாகலின். அவற்றிற் குதாரணம் ஈடுபேறு, மா
றுகுருகு, வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், நீடுகொடி, குழ
றுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழுஉமணி எனவுங்கொள்க.

“நேர்பு சிரைபு மயக்கிய நான்கு சிரையிறுவாய்
நேர்பு சிரைபு முதலிய தோகளு நேர்சிரையாயச்

சேரு மளபெடைப் பின்னிரை சேரிரு சீரொட்டெடும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யக்கவையே”

என விதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும்
நிரைநேரும் ஆகிய இரண்டுசீர் முதற்கண்ணும், முறையானே
நேரும், நிரையும் புணர்ப்ப வவைதோன்றும். எனனை?

“நோநேர் நிரைநே ராய்ரு சீரு
நோமுத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நான்கென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர்”

என்பவாகலின். வரலாறு:

பூவாமா, பூவீர்மா, வீர்பூமா, நறுவடிமா.

எனக கொள்க.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய, புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொக்கும்.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீராவன, வெண்பாவுரிச்சீரல்லாத மூவகைச்
சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. எனனை?

“வெண்பா வுரிச்சீ ரல்லா மூவகை
யெல்லாம் வஞ்சி யுரிச்சீ ராகும்”

என்பவாகலின். அவற்றிறகுதாரணம்:

“மாபுல் பாம்பு சுளிநென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போரு வுநகென றிவைநடுவா
வாயசுரந காடு கடநீரும் வைத்தாரே
பாசரம் வஞ்சிக குரிச்சீர்.”

இதன்வழியே புறமுந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவகைச்சீராம்.
செல் என்பதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச்
சீரும் ஒழித்து, அல்லாத வறுபதும வஞ்சியுரிச்சீர்க் குதாரணமாம்
எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், மாபோருவாய், மாவழங்குவாய்;
புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோருவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கனிஞ்செல்காடி, கனிநகரம், கனிபோடுதல், கனிநகரம்

எனவிவை நேரிடுக வந்தபடுதல்.

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிபநகரம், புலிபோடுதல், புலிபநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கனிஞ்செல்காடி, கனிநகரம், கனிபோடுதல், கனிநகரம்

எனவிவை நிரையீடுப பதினாறு,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிபநகரம், புலிபோடுதல், புலிபநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கனிஞ்செல்காடி, கனிநகரம், கனிபோடுதல், கனிநகரம்

என இவை நோபீடுப பதினாறு,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிபநகரம், புலிபோடுதல், புலிபநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கனிஞ்செல்காடி, கனிநகரம், கனிபோடுதல், கனிநகரம்

எனவிவை நிரையீடுப பதினாறு மெனக்கொள்க. இவற்றை,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், புலிசெல்காடி, புலிபநகரம்

எனநான்கும வெண்பா அரிசகரி; நூற்றாறு அறுபதும ஒருபரிசகரி.

“நோவிரை நேர்பு கண்டபுறம் பாடி உரைத்தறந்தாறு
சோவிலை முப்பத் திரண்ட னிரட்டைச சேரினாறு
நோவிரை யாதி யிடைசடை நேர்புத நான்கும்வெள்ளை
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சக கற்புதே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இப்பரிசு முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

“குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழசளிநு காணுது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னுகுத லாய்மை கொடிதே”

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு.

“வீரகுமணி விசித்த விளங்குபுனை நெடுந்தோர்
சாமபுடி மயங்குகாட்டுப
பாமபுபெரி நு வழங்குதொறோருகு
வயங்கு சலிமா சீரைபுசீரைபு
வலவன வாமபரி சடவி உறதோன்
செழுமணி யசலந் தழுமதி விரைந்தே”

இஃகெ டுடடாசிரிய வுரிசசீரும் வந்த பாட்டு.

“நனமாற வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர”

இது நான்கு வெண்பா வுரிசசீரும் வந்தபாட்டு.

“நலஞ்செலத் தொலைந்த புணம்பொடு பழகி
யினன வாயின வனனோ தோழி
பார்தோயப் பரத்துழுக்கி
நீசுமந்த னிரைசெலவினாள்
இடித்தோவா தடுத்தாறிக்
கடுஞ்சினத்த சளி றுபோல
வீண்டிச்சொண்பு வயந்தேறி
யிலங்குபீர் பொழிதலின்
மாண்டுசொரியுந் திரளருவி
வரன்முமணிகள் வரைத் ததும்பவும்
தேனாறுபூந் தெரிசுவளைமிசைத்
சீசைபோகுகா லுளர்ந்துயர்ததலிற
குண்டுநீடுநீக் குவளைததண்சுனை
குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கவும்
வான்முழங்குவாள் வளரிளமயிறை
வரைத்தட நகுநீர் கரைவிலகலின்
சிறுதயங்குநீ ணிலவுதலின்
நெடிதுநெடிதுடன் றிராப்பெருகவும்
தோமாவின் பழஞ்சிந்தியுந்
திரளாசினிக் கணிமாந்தியும்
சூழ்மயர்க்கா ருக்குசுழன்றுபாய்வன
வினையாடவு நீள்கருமக்கி
நிரைமுசுக்கலை சிரைச்சுளைப்பழப்
பலவேறிக் கோடுகூலைப்பனவுகந்து
கணிக்குடைந்து முழங் குவகுரல்பயிற்றவும்
தாழ்கூடுசினத் தண்சண்பகம்

க்

தகைசூதரிநம் போதவித்தலின்
வண்டுநிலை வளர்த்துத்
மண்துசென்றுபல் குணமழைநீர்
போதயககுபன் மதமேயும்
பொல்திறறுவன மததருசெரிவன்
கோமதயககுபன் குடமுழுகித்
குழைந்துகீல கணிப்பபவம்
கோடனீடு கொடுமுனைகடோடு
குடசுருகுந் குறுககுறவர்
சோறுபேணுது பிழிமகிழ்து
சுழலபுதாக்காது பிணைந்தாடும்
கல்பொருயாடி கடிதெழுதலுற
கனைதுணைநீடு விடகன்றுநக
வென்றுகிணையாது கரைபோகிக்
கரைத்துதலுறாது பிடியலறவும்
மாலிகுபோது மகிழ்சிலம்மன்
மகிழ்த்தாடுமய நன்தலுற
போதுசோதுகூடு பொறிவண்டினம்
புரிந்துவாகுவுக்கு நரம்பிவந்தல்
னீர்குடைநதுபாடு மடமகையர்
சிரையொருங்குசினம் கதுப்புளரித்
தூசுகளைதுவேறு துகிறிருத்தித்
துளங்குதோன்றுகல னணியவும்
வேய்கண்ணுடைந்து முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணுடைந்து செல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைபபவும்
கலந்துதேன்பினந்து ரெய்யொழுகவும்
குழ்கொழிபிணங்கு சுடாவைககமிசைத்
துணர்க்கறிமிளகு பழமுககிச்சென்று
சுவையுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டுமயங்குசெக காந்தளொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொழிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுணியவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்நாற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுநில மாந்தா
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

சீனபுசீனபுபரி புலரவுக்கடவுஞ்
 குருடையன பல்சீனமலர்ந்து
 சுழல்வணங்குவன சுடர்க்குவளை
 சண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
 களித்துக்களியோ டுவந்துபிளிறவும்
 இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
 வருவினுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
 யரும்புபல கவினிய மணிமலை
 கருகக் குடகுட கலவா வுக்கே ”

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள் முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வலகிட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற்புகப்பெறு; ஆசிரியத் தள்ளும், கலியுள்ளும் மாசெல்காரம், புலிசெல்காரம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

“இருநான் ககவற்சீ ரீரைத் தியற்சீர்
 ஒருநான்கு வெண்ணைக் குரிச்சீ—ரொருவாத
 மூவருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
 பாவிரவற் பாலனவும் பத்து ”

“மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
 பாசுமையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
 செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
 பல்லோர் பயின்றரைகளும் பத்து ”

“நேர்நோ சீரைநேர்ப்பின் நேரொழித்த வீரசையுஞ்
 சீரேற நவற்றுகி நோபு சீரைபசைபு
 மீரொன்றிற் சீரொன்றி யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
 ஆசிரியத் துட்புகும் பத்து”

“சீரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
 சீரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்து ”

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெற வெனக் கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறுதியுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுந் தேமா, புனிமா என்னும்ரண்டு இயற்சீரும் புகப்பெற. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் சின்றவிடத்துத் தளை வசுங்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர்நேராகவும், நிரையசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நிரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு களைந்து தேமாவாகவும், நிரைபசைக் கோரலகு களைந்து புனிமாவாகவும் வைப்பா எனக்கொள்க. என்னை?

“உரியசைச் சீர்ப்பய் ஹகர நேராய்த
திரியுந் தளைவகை சோத லானே”

என்றார் நல்லாறனார்.

“சீரா கிடனு முரியசை புனைய
நேர்ந் தியற்சீ ரவவய் னான”

என்றார் நத்தத்தனார்.

“இயற்சீர்ப் பாற்படுத தியற்றினா கொளலே
தளைவகை சிதையாத தன்மை யான” (தொல்-பொ-செய்-23.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு நிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா.” (தொல்-பொ-செய்-55.)

என்றும், போதுபூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரியாகவும்; விருத்தி, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரியாகவும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைபசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப்பியனாரும் நத்தத்தனாரும் முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும், ஒழிந்தனவெல்லாம் இந்நூலோ டொக்கும்.

“போதுபு போரேறு பூமருதென் நிம்மூன்று
பாதிரியா வைக்கப் படும்”

எனவும்,

“ஏனைய மூன்றுக் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு சீரையா மெனல்”

எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரா சொல்லும் கடாவும் விடையும் :

“குற்றுக்க மொற்றுகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றந் தலைவரவு மறதனும்-குற்றுகரம்
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும வஞ்சிக்கண்
ணென்றற்றா னெனனா யிழுக்கு”

இது கடா.

“அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பா லன்முள்ளான் றன்போ
செறிப்பிற் செய்வாககா மென்னுந்—குறிப்பினுற
கேடுரைத்தார் கெட்டவரோ பற்றாககுந கேடல்லா
நாடறியு மெனபதனா னன்கு”

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய வெழுபதுதளை
யிற் றீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி அறுநூற்றிருபத்தைநதுமாவன
சொல்லப்படும்.

“ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
வெழுபது வகையையின வழுவிவ வாகி
வறுநூற் றிருபத தைந்தா கும்மே.” (தொல்-பொ-செய்-50.)

என்றாகலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன :

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளைதட்பப் பதினேழும்,
கவித்தளைதட்பப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு
தளைவழுவாம். என்னை?

“ஐவகையடிபு அந்நித தோய்ன
மெய்வகை உமைந்த பதினேழ் கெடே”

“ஆசிரிய மருகக் கிண்து முரிமையம்
சீரிய வெள்ளைக் கலத்தனா உரீனே
நாலெண் வழுவுகா டிரண்டென மொழிப.”

என்றாகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளைதட்பப் பத்தும்,
கலித்தளை தட்பப் பத்துமாய் வெண்பாவிற்கு ஆடுபது தளை வழு
வாம. என்னை?

“சிந்தோ டளவு செழில் ரொழிய
வந்த வுரிமை யீரைநது கீலத்து
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தீளவழு வருப தென்ப”

என்றாகலின். மென்றளை பென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிலை மெட்டினுள்ளும் வெண்டளைதட்பவெட்டும், ஆசிரியத்
தளைதட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளைவழுவாம்.
என்னை?

“அளவீரு கிலத்தோடு செழில்கழி செடிவென
விரவு மிருநான் கெய்திய கலியினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும் வழுவகை யீரெட்டாகும்”

என்றாகலின்.

“மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாற் றெகுத்துணரத்
தோன்றும் வழுவுவழுப தாம்”

இனி, அறு நூற்றிருபத் தைந்தடியும் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரை
யறுக்கின்றழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை பெற்றுகக்கொண்டு,
முற்றுகர முற்றிகரங்களை பெழுத்தாகக்கொண்டு வழங்கப்படும்.

“குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றுகர முற்றசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்

குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சி ரெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றிசீ ராம்”

என்றாகலின்.

ஆசிரியப்பாவிற் குரிய விருதாற் றறுபத்தோ ரடியுமாமாறு
சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற் குரிய சீர் பதினாரும்; இயற்சீர்
பத்தும, தன்சீ ராறும என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தனை வகுக்
கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா, என்னை?

“தன்சீ ருள்வழித் தனைவகை வேண்டா”

என்றாகலின். ஒழிந்த இயற்சீர் பத்துங்கொண்டு தனை வழங்
கப்படும். என்னை?

“இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுநகாற்
றன்சீர் வருமேற் றோகோகாரா மற்றொழிந்த
வினசீராற் கொள்வா தனை”

என்பவாகலின்.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு நிலை
மையவாம். இரண்டெழுத்துச் சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்
கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. என்னை?

“திரண்டியற்சீர் பத்திறகு நான்கா நிலைமை
யிரண்டாதி யைந்தீ றெழுத்து.”

என்பவாகலின்.

அவற்றுள் ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவையாவன
போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை, என்னை?

“ஈரெழுத்துச் சீராவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா வவை.”

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றுங் பெருமை பதினெழுத்துத்திகாறு
முரிமையாய்ப் பதினமூன்றடியு மொரோவொருசீர் பெற விரண்டுமா
யிருபத்தாரும். என்னை?

“தேமாவும் பாதிரியுஞ் சிறந்தெழுத்த”
வேறும் பதினே டெழுத்த”

எனவும்,

“ஒருசீர் பதின்மூன் நடிக்குத் த”க
விருசீரு மாய்ருபத் தாறு”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும இரண்டு ஈரெழுத்துச்
சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினே டெழுத்தின்காறுமுயாடி,
ஓரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும உரியவாக இரண்டிமாக இருபத்தி
நான் கடியாம். என்னை?

“ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காறுயரும்
போதுபூ போரேறு நிலை.”

“ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து னானகு”

என்றாராகலின்.

இவ்விருபத்தான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெ
ழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை யைம்பது. என்னை?

“எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரினு லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்”

இனி, மூவெழுத்துச்சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளி
மா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, கடியாறும என
விவை. என்னை?

“பாதிரி யின்புளி மாயாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து”

என்பவாகலின்.

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும்
எழுமூத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் முப்பத்தாறும். என்னை?

“போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
தேழாதி வீரோன்பா நேற வொரோவொன்றிற்
காருமூப் பன்னீ ரடி”

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு
சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம்.
என்னை?

“ஏனையொரு நான்கு மாறுதி மீரோன்பா
நேறுதலா லம்பத திரண்டு”

என்பதாகலின்.

மேற்சொன்ன முப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுந் தலைப்
பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை யெண்பத்
தெட்டு. என்னை?

“எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரினா னாய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்”

என்பவாகலின்.

இனி, நாவெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவையா
வையோ வெனிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு
என விவை. என்னை?

“கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது எழுமூத்தடி முதலாகப் பத்
தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதின
மூன்றேயாம், என்னை?

“பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறும
வாகு மடிபதின்மூன் மும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழுகளிறு, விறகுதீ
என்னு நான்கு சீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப
தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற நான்குமாய்
நாற்பத்தெட்டடியாம். என்னை?

“ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத தெட்டு”

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பதினமூன்றாம் இவை நாற்பத்
தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை
அறுபத்தொன்று. என்னை?

“நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா லடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழுகளிறு என்பது. அது
தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியேயாம். என்னை?

“ஐந்தெழுத் தாகு மழுகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா விருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும்,
மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறு
பத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச் சீராற் பன்னிரண்டுத் தலைப்பெய்,
நான்கு நிலைமையானும் ஆயின ஆசிரியவடித்தொகை இருநூற்றொரு
பத்தொன்று. என்னை?

“நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை .
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றால் அடியாமாறு:
ஒரெழுத்துச்சீரும், இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரு
மாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை?

“ஒரெழுத்து மீரெழுத்து மூவெழுத்து மாய்வழங்கா
ஆசிரியத் துள்ளசைச்சீராம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஒரெழுத்
தாய வழி நான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்த வொரோவொன்றிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்கு
மாய் இருபத்துநான்காம். என்னை?

“நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
நான்கெழுத் தாதிப் பதினைந்து காறுயரத்
தோன்றுமா னுவா றடி”

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், ‘தேமா’ என்னுஞ் சீரே
யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள்
ஸப்படும். என்னை?

“இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே துணிவு”

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள்ளு
மிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயரப்
பன்னிரண்டடியாம். என்னை?

“நேரீ ரெழுத்தாங்கா லைத்தாதி மீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் இரண்டெழுத்
தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்து ஒரோவொன்று பதின்மூன்றாக விரண்டுமாக விருபத்தா
றும். என்னை?

“நிரையு நிரையு மிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைநீரைந் தாதி பதினே முயர்வாய்
இயையு மிருபதினமே லாறு”

என்பவர்களின். கிரையசையும், கிரையசைடம் புளிமா என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் அலக்ருக்கையாற் பதின்மூன்றையாகக் கொள்வர். என்னை ?

“இருபதின்மே லாநேசப டேனேய” என்பதை
யொருபதின்மேல மூன்றே துளவு”

என்பவர்களின். இனி கிரையசை மூன்றெழுத தாயவழி ஆறெழுத தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுததடிகாறு முயாத பதின்மூன்றாயாம். என்னை ?

“புரைதீ ருது பதினெட் டேச
கிண்பு பதின்மூன்று தேச—புரைதீர்ந்த
மூவெழுத்தாக காலே முடிவு”

என்பவர்களின். நேரசையும், சீராபசையும் ஓரெழுததம ரிரெழுத துமா ஆவகால், இருபத்து நான்கடி யாக்கின; கிரையசையும், கிரையசையும் ஈரெழுத்தம, மூவெழுத்தமா ஆவகால், இருபத்தாறடி யாக்கின. இவையெல்லாந் தலைப்பெய்ய வாசிரியததுள் ஐம்பதடியசைச்சீராயின என்னை ?

“ஆசிரி யத்து ளைச்சீரடித்தொகை
*நாடின ரைம்பது நன்கு”

என்பவர்களின். இவை யைப்பதம மேற்சொன்ன விருநூற்றொரு பத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தெண்ண வாசிரிய வடித்தொகை யிருநூற்றடித்தொன்றாம். என்னை ?

“அரிநீ ரகவந் கடித்தொகை யாய்கத
விருநூற் றடித்தொன் றென்று”

என்பவர்களின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அளவடியுண் முதன்மூன்றாம் பெற்ற வொன்பதுசிலமும், முச்சீர்க்கண் தனையாற்பெற்ற முச்சீரடியுமாய் வஞ்சிபதது சிலமும் பெற அவையுமாயிவடியுள்ளையடவகுமென்பது ; என்னை ?

“ஆசிரியம் பெற்ற வடிவிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாரு சீராற் குறைத்து”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியு மாமாறு
சொல்லுமிடத்து, இயற்சீர்பத்தும், தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பா
விற்குப் பதினான்கு சீருமாம். என்னை?

“வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்கு கொள்வர் குறித்து”

என்பவாகலின்.

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்
றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என.
என்னை?

“இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தம்
திரண்டே யெழுத்துச்சீராம்”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு சீருள்ளும் தேமா
வும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும் நான்குசீரும்
ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை?

“தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
ருகுமா மீரெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதி
னெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியும்பெற்ற வொன்பதேயாம்.
என்னை?

“தேமாவெட் டாதி பதினா றயர்ததெண்ண
வாமாகு மொன்ப தடி”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்
றவை மூன்றும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறும்
உயர்ந்த வொரோ வொன்று ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை?

“கழிந்தமுன நேழாதி மூனவந் தயா
மொழிநதனர் மூவொன்ப தென்”

என்பவாகலின். ஈரெழுததாயவழி நான்குசீரானும் ஆககப்பட்ட வெண்பாவிற்கு அடித்தொகை முப்பத்தாறு. என்னை?

“ஈரெழுதது நான்குசீர வெள்ளைக் கடித்தொகை
கூறுவா முப்பத்தாறென்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், போரேறும், பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும் என ஒன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

“பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவாய் புளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—தீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா றெனப்பதா மென்றாக
கறைகுவர் மூவெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும், கடியாறும் என்றிரண்டு சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பத்தடியும் ஒரோவொன்றற்குப் பத்துப் பத்தாக இரண்டிற்குமாக விருபத்தடியாம். என்னை?

“தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா றென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினாறுயாத்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், பூமருதும், போரேறும் என ஏழுசீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்ப தடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொண்டதடியாக வறுபத்துமூன் றடியாம். என்னை?

“ஏனை யெழுசீரு மெட்டாதி யீரெட்டா
யேறத்தா மேழொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச் சீராயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யெண்பத்துமூன்று. என்னை?

“மூலெழுத் தாமவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்ணுநகா லெண்பதது மூன்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரி
பும, பூமருதம், கடியாறும, மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதீயும்,
புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழீரும். என்னை?

“கணவிரி பூமருது காகக்கடி யாறு
மத்களிற்று மபடுவாய் வாய்ந்த—விறகுத்
கெண்டிப் புலிசெலவா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருதம், மாபடுவாயும் என இரண்டு
சீரு மொன்பதெழுத்தடி முதலாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த
வொரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டிமாய்ப் பதினாறடியாம்;
என்னை?

“நனபால பூமருது மாபடுவா மென்றிரண்டு
மொன்பான முதலாய்ப் பதினா றெழுத்தேழு
வந்த வடிபதினா றும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும, மழகளிறும்,
விறகுதீயும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத்தடி முத
லாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியு மொரோ
வொன்றிற் கொன்பதாக வைந்திறகுமாய் நாற்பத்தைந்தடியாம்.
என்னை?

“ஏனையைத் தெட்டு முதற்பதி னாறுயர
வான வடிநாற்பத தைந்து”

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறு
பத்தொன்று என்னை?

“நாலெழுத் தாமவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யாகு மறுபதினமே லொன்று”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற் கைந்தெழுத்துச் சீராவன, மழகளி
றும, புலிபடுவாயும் என விவை. என்னை?

“மழகளிறு வாய்ந்த புலிபடுவா மென்ப
வளவியன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்”

என்பவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற்கு எட்டாகப் பதினாறடியாம். என்னை?

“எட்டாதி மூவைவ தெழுத்துயர வச்சேரற்
பட்ட வடிபதி னாறு”

“ஒன்பான் முதலாக வைத்தெழுத்துச் சீரிரண்
டாய வடிபதி னாறு”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற்குச் சீராலாமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு. என்னை?

“தோற்றுக்காறீ சீராலாம வென்னைக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண்ணூற்றின்மே லாறு”

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராய்நடத்து மூன்று நிலையவாய், ஒரெழுத்தினுற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினுற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினுற் சீராகலும் என. என்னை?

“வென்னையு ணலசையுஞ் சீராககான் மூந்நிலைமை
கொள்ளுமா மொனாறுதி மூன்று”

எனவும்,

“ஒரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீராக
மூன்று நிலைமைப் படும்”

எனவுஞ் சொன்னா ராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினுற் சீராசுமிடத்து ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற் கொண்பதாக விரண்டிற்குமாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை?

“நேர்நேர் பசையிரண்டு மோரெழுத்துச் சீராககால்
ஏழு முதலாப் பதினைந் துயர்த்தெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி.”

என்பவாகலின். அவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகக் கொள்ள வலகுநிலையா லொன்பதாம். என்னை?

“இரண்டொன்ப தாயினு மிவ்விரண்டு கூட்டித்
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

என்பவாகலின்.

நேர்பசை யீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொன்பதடியாம். என்னை?

“நேர்பசை யீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி யீரெட் டயர்த்தெண்ண வாமென்றந்
கொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசையு நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொரோ வொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

“நிரையு நிரையு மிரண்டெழுத்தாக காலைப்
புரைதீரே மூதி பதினைந் துயர
வுரைசாலீ ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

“இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்த;
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

இனி, நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராயிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொறெழுத்தடிகாறு முயர வொன்பதடியாம். என்னை?

“வைத்த சிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினா றுயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றாக் கிவவடித்தொகை முப்பத்தாரும். என்னை?

“வெள்ளைக் கடைச்சீரா லாகு மடி, தொகை
கொள்ளுகான் முப்பதினே லாறு”

என்பவாகலின். இவையெல்லாம் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா
அடித்தொகை இருநூற்று முப்பத்திரண்டு. என்னை?

“தெரியுங்கால் வெள்ளைக் கடித்தொகை செபம்
லிருநூற்று முப்பத் திரண்டு”

என்பவாகலின்.

இனிக், கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வரிச்சீரா நான்
கும், நீடுகொடி குமுறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வரிச்சீரும், இயற்
சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரிற்றியற்சீரு
மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீருமாய்ப் பதினான்குசீரும் கலிக்
குரியவாகும். என்னை?

“திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்து
மருதுகொடி மாவருவா யாறு—விரிதீப்
புலிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புலிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு”

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“வெண்பா வரிச்சீ ரொருநான்கு மாசிரியத்
தின்பா வரிச்சீரு ளோரிரண்டு—தின்பா
வியற்சீரி னெட்டினே மரேழுசீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து”

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை?

“உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர்”

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன: இரண்டெழுத்துச் சீரா
கலும், மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந்
தெழுத்துச் சீராகலும் என விவை. என்னை?

“திரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
ரிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்மூன்றும் ஈரெழுத்தாம்பழிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினே ஐழெழுத்தடி காறு முயர்ந்த ஐந்தடியும் ஒரே வொன்றிறகு ஐந்தாக மூன்றுமாய்ப் பதினைந்தடி பாட. என்னை?

“பாதிரி போதுபூப் போரேறு நெழிமமூன்று
பாதி பதின்மூன்றாற்ப பதின்மே லேமுயா
வாகும் பதினைந்தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, மூவெழுத்துச் சீராய்க் கவிடிகள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி, மாசெல்வாய் மாபடுவாய் என்னும் இவ்வொன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

“பாதிரி டோதுபூப் பாப விறகுதீப்
போரேறு பூமருது பூக்கடியா ரோதிய
சீடு கொடியோடு ஈசெல்வாய் ஈபடுவாய்
மூதறிவார் மூவோ ரெழுத்தின் முடிந்தனவென்
ரோதினா ரொன்பது சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்மூன்றும் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற மூன்றுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

“ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
பத்தின்மேன் மூன்றாதி பத்தினமே லெட்டியர
வொத்த வடிபதி னெட்டு”

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும் இவ்வாறும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் பெற்று ஒரேவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

“எனை யறுசீரு மீரேழ் முதலாக
நானுன்கின் மேலிரண் டோங்கி வொரோவொன்றற்
கைந்தா வடிமுப்ப தாம்”

என்பவாகலின். இவை முப்பது மெக்கூறிய பதினெட்டிமாய் முடுவெழுத்தாய வழிக கலியுத்தகொகை நெறபததெட்டு. எனனை?

“மூடுவெழுத்தாககான் முந்செக கட்டதெட்டு
லேவீனா நெறபதின்மே டெட்டு”

என்பவாகலின். நாலெழுத்துச் சொயக கட்டெட்டப்பன் கணவிரி, கடியாறு, விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய், மழுகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பது நெட எனககொளாக, எனனை?

“நலமிரு நாலெழுத்தாயவழி டெட்டு
கணவிரி சாககடி டாறு விறகுதீ
பூமருது நீடுகொடியே புலிசெல்வாய்
மாபடு வாயே மழுகளிறு தாவில்
குழறுபுலி யென்மு குறித்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் கணவிரி, கடியாறு, மழுகளிறு என்னும் மூன்றும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி காரும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற ஓரோ வொன்று ஆறாக மூன்று மாய்ப் பதினெட்டடியாம். எனனை?

“கணவிரியுக் கணனார் கடியாறு மேனை
மழுகளிறு நாலெழுத்துக் கொள்ளு மியலவகையா
ஈரேழ் முதலாக வீரொன்பான மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு”

என்பவாகலின். மாபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாரும் உயர் ஆறடியாம். எனனை?

“மாபடுவாய் பத்தின்மே னுன்சாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன ரும”

என்பவாகலின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாரும் உயர் ஏழடியாம். எனனை?

“பததின்மேன் மூன்று முதலாய் புலிசெல்வாய்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம்”

என்பவாகலின். விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும் நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி காரும் உயர்ந்த ஐந்தடியும்பெற நான்குமாய் இருபதாம். எனனை?

“என்னான் கைம்மூ வெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம்வழி கலியடித்தொகை ஐம்பத்
தொன்று. என்னை ?

“நாலெழுத் தாககாற் கலிய் னடித்தொகை
யாயுக்கா லைப்பதினமே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிகுரிய ஐந்தெழுத்துச சீராவன மழகளிறு, புலிபடு
வாய், குழறுபுலி எனனும் இவை. என்னை ?

“மழகளிறு வாய்தத புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினொருமுத்தடி முதலாக
இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஐந்தடியாம். என்னை ?

“கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
தீரெட்டி னாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாகு மடித்தொகை யைத்து”

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஆறடியாம். என்னை ?

“மாசில சிறப்பின் மழகளி நென்னுஞ்சீர்
மூவோரைந் தாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாய்ன வாறடி யாயத்து”

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஏழடியாம். என்னை ?

“பொற்பமைநதார் சொன்ன புலிபடுவா யென்னுஞ்சீர்
பத்தினமே னுன்கு முதலிருப தீறாக
ஒத்தமைந்த வோரே ழடி”

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம் வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதி
னெட்டு. என்னை ?

“ஐயெழுத் தாயவழி யானற கலியடி
யெயதுக்கா லீரொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி பெல்லாங் கூட்டியெண்ண நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை ?

“கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி பெல்லா
மொருநூற்று முப்பத திரண்டு”

என்பவாகலின். கலியடியுள் அசைச்சிராயினவை யில்லைபென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபத்தொன்று; வெண்பாவடி இரு நூற்று முப்பத்திரண்டு ; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு ; ஆக அறு நூற்றிருபத் தைத்து அடியாம். என்னை ?

“இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவுற் கேளே
யிருநூற்றே டெண்ணைகு வெள்ளைக்—கொருநூற்று
முப்பத திரண்டா முரற்கைக் கிவைபறுதற்
ற்றற்றி லையைந்தடி”

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா நெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குறுவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும் எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியினவாய் எழுத்துங் குறலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை ?

“நிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாரு—சீரொத்த
மூவொன்ப தாகியா முற்றின தாண்டகமென்
ரேதினார் தொல்லோ ரெடுத்தி”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தை
யுளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் ருகி
வளவழியா மென்ப ரவர்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவிற்கு. இனிக குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும் ரெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், 'ரெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவிற்கு. அடியிறுதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற கூறுமாற்றற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற் கு ஓரலகாகவும் குருவிற் கு ஈரலகாகவும் இடினும இழுக்கா.

“ரகரவடி வாம் தலகு குருவே
சிகரில டகாரமென னோ”

எனனாராகலின்.

“குற்றெழுத்துச் செவவி லகுவாகு ரெட்டெழுத்துங்
குற்றெற்று ரெட்டொற்றங் கோணமாயத்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுந் குறிலுங் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று”

எனவும்,

“குருலகு வாகுங் குருவா ரெடிஊ
ரெடிவொற்றுங் குற்றெற்று சினறு”

எனவுஞ் சொன்னாராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

“ஆதி நாதர்—பாத மூலம்
நீதி யாய்சின்—ரோது ரெஞ்சே”

இது நாலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தெனதை பாதமே—சிந்தி ரெஞ்சமே”

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திரிததுவெங்கய—முரித்து நல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரிததெ னுள்ளமே”

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பாவெண்டு பாண்செயும்
நீடுபிண்டி நீழலான்

‘வீடுவேண்டி வந்தகெலா
மூடுபோக்கு மூத்தமன்”

இஃது ஏழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம.

“முன்று சென்று டட்டின
சீரந்த பிண்டி நீழலுள்
பரந்த சோதி நாதனெய
மரந்தை நீக்கு மண்ணலே”

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“வினையைத தான்மிட்டார் தேட்டிசே
அனகைத் தானருள காணகுறி
கனகைத் தாமரைப் பூமிசைச
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே”

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“ஆதி யானற வாழிய னுனலர்ச
சோதி யானசொரி பூமழை யானவினைக்
காதிவென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யானினை வாழிய நெஞ்சமே”

இது பத்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“குரவு தான்விரி கொங்கொடி கூடின
மரவ மாமல ருதிய வண்டுகான்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகிரோ
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே”

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“கலையெலா முதற்கணை கண்டு கொண்டபெண்
கொலையினு கொடுத்தொழில் பூண்டு கொலவெரு
சிலையினு செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருதத்தொடு வந்து தோன்றமே”

எனவும்,

“கோடற கொலைக் கோல வரங்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பொழி நீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம யூரக் கிழவோன்வர்
தாடிக் கொண்டோ வார்த்தன வம்பொற் கொடியன்னாய்”

எனவும் இவை பதினமூன் றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலால்ப்
பரவைத் தேன்காள் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ரானு தினிவந்தால
விரவிக் கோசின் வெங்கணை வேணிற் பொருவேனே”

இது பதினான் கெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“அதிகண மிருசீல மிறைவனொ டிமையோர்
துதிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே
மதிபதி யடியினை யடைருவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே”

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“மாவரு கானல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருந் காண்பர் புதுமதுரீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு லீலக் கணையிருள் காலுந் கழனிசுளே”

இது பதினெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவள் தோளை நானுஞ்
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத் தோகை யெல்லா
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா ணய்மலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலா சொனை வாறே”

எனவும்,

“செருவினை வைவேற் றிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவினை யொண்போ துறுசின பாதந குறைவறியாக்
கருவினை யாட்டுந் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவினை யாட்டுந் கனவரை யாகச் சினைவரனே”

எனவும் இவை பதினே டெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணைமேற் பணியா வொருமூ வுலகுந்
கணியா துணருந் கவினார் கலைமா மடவாள் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா முயினே”

இது பதினெட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“அன்னகண்ட ரவித் தவாவி மதுசுண டமருட் பொழிப்புன்னிசின்
றின்னுகண்ட ஞாழவி டெய்துசுண டிககே க்.ய.ய.ய. செறாறசோன்
மனனுக காவ் லிரந்த மச மலரா லி செ தகைட்டெ'து
பொன்னம் போது கவிர தாது துடலா தண்டா துதநீடனே”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

அருவிப் பலவரை காள்சொக்கத் தருவே யமமாத விட்டத் தர்காண்
மருவிப் போதினி கோது குத வனமே டடாதன்ன ல்கனாற்
செருவிற் கேயுரு வணனசெம்ம லிக்குன் நத்தின மின்வர தாவெக்
கிருவிப் பைப்புன கோக்கி மேயினா டாரினா தெய்தினு நென்மனே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“பின்ருமும் டீலி கோலிப் பெருமுகி லதிரப் பிண்டமாய் வண்டு பாட
பொன்றாமுரு கொன்றை நீழற புன்மயி லினமாய் கூழைப் போரது தேதே
யென்றாடக் கோட லினகின விதுககா ரெனப் தியகி கின்று நானைச
சென்றாடேர் வந்து தேனறகு செறவீனா மடகல்லுட செல்க கின்செல்
[லருன்”

எனவும்,

“வண்பாரான் மன்னர்பொன் மருடக கிரிகாள் மாலை கொய்யாத போதினிற்
பெண்பாலோ கோவண் ஞானப் பெருககட லைவர் பேரினம் பெண்டி
[ராத்

பண்பாரென் பாடு பாதம் பரம சீருப மாலைக் குணக்கீர்த்தி யென்பா
நண்பாரின கமலமாண புடையவ ரடைவர் நறகுசை சித்தி தானே”

எனவும் இவை யிருபத்தோரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“அருமலைத் தாதலர கின்றமா குழுவிலே
டாயிரச செங்க ணனுந்
திருநாமரு செப்பேறே ருன்றிக் தொளிவனையத்
தேசமு தூர வீரக்
கருமலைக் காதிவென்றன கமல சரணமுக்
கண்டுகை கூப்ப மாட்டா
பெருமான்மற் போற்றியானின் பெருமை யருகனும்
வல்லமோ பேசு மாறே”

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“சோதி மண்டலத் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த துமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதக கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு ருளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே”

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“விலங்கு கீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீள்கொடி
யுலங்கொ டோள்கொடு சலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின சிறைந்த வார்சடை
யலங்க ரூழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ணுவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே”

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திருகிய புரிசூழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
கனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைருவ
ரமரொளி யமருலகே”

எனவும்,

“பொங்கழ னாகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டேர் வெஞ்சுர நீந்தித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாய்”

செநசய லு னகூட் டேமொடி மூரும்
திறலொடு ஸூகிய செநிகழ வவனும்
புகய வாவி பன்மண மூடப்
பதினனி குறுகு வா பாயொழி யனீர்.”

எனவும் இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டுச்சதவ்வு க்ஷமையன் தாய்த
திருமருவு பெருவீழ்வொ டமராகுழு டெழுதுதொழு செழுமவழுவாத்
திருமரபி னரபதிக ளனகினரு மன்னமருட முந் மறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவாமலி குருசினகரே”

இஃது இருபத்தாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திறகுச சில வருமாறு:

“பொருகு சாமரை தாம்வீசச்
சுகக பீட மமர்ந்தவெந
கொருகு சேர்குளிர் பூமபிண்டிச
செங்க னுண்டி சோமினே”

எனவும்,

“போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
காத லாற்கொரு காரியந்
தூது சென்றுரை யாய்துமபி
நீதியாநெறி போகியே”

எனவும்,

“அருண மாஞ்சினை கறித்தது னகன்பொழி லவவனைக் குயில்கூவத்
தருண வேனிலும புருந்தது தனுநெகத் தடமலாச சார்புகக்
கருண மூலமோ டிறவிறைந் திறைஞ்சினன் கறைமிடற றிறைநாட்டக்
கிரணந் தான்கடக் கிரியிடைத் திருவுடம் பிழநதுழல கிழவோனே”

எனவும் இவை நான்கடியும் எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது
வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்த வழிக் கண்டு கொள்க.

அருங்கயம் விசும்பிற் பாராகு மணிசிறு சிரீலயஞ்சி
யிருங்கயந் துறந்து திகக ளிடநகொண்டு கிடநதலை
நெருங்கிய மணிவிற் காப்ப நீண்டொய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழக்
கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கினரே.”

இஃது மழுததும, குருவும், இலகுவும் ஸ்வ்வா துவந்த அளவழிச்
சந்தம். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித தாண்டகம் வருமாறு:

“வானிலவி முகிளாபப மருவி மாண்பான்
மய்லினமாய வந்துலவச சுரும்பு பாடத்
தேனுவலு நறுமுலலை முறுவலிப்பத்
திகைதிகையிற் நேந்தனவஞ் சிறந்து பூப்பக்
கானிலவு மலிகொணறை கனக ஞாலக
கவினியடாயச சார்ந்ததுகா கலந்து கணனா
மானிலவு மடனோக்கி னெடிய வாட்கண்
வனமுலைய மறுமனம் வருந்த னீயே”

இஃது இருபத்தே தழெழுத்தடியால வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

“கருசிறப் பொறிமுகக கடதடத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிற் தெரியுளைச சுரிமுகத் தொளியுகிர்ச சுடரெயிற் நிடிசூர்
றுறுமயிற் துணிசினை தரிசுழற்று
மிருளுடைச் சிறுநெறிக் கலையுட் டனிவரற் கினிவரத் தருவதன்
நிரவினிற பகலினிற பெரி துநன்றற்
நிருசிறப் புரிவளைச சிறுததற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றுவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையிவட்கே”

இது முப்பத்தே தழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

“அனவரத் மமர ரரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபாற்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல சிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத் நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி நருமநெறி மொழிவ ரொருபாற்
சினவரன் பெருமை தெரியி னிவை யவன திருவிர்வு கிளவி
தெனிரு மொழி யளவு சிவபுரம் தடைத் திடனே.”

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால வந்த வளவியற்றான்
டகம்.

“ அல்லற் கோடைக் கொலைத் தேடா
யலைகடலி னழுத மனறுபட டனாக்
யணிபுணர் பருகி யாவலறி மறுக
வதிர்ந்தன காரமுக்ல்

மல்லற் செல்வக கொலைப் பாங்கே
மலிப்டவ மலர வருதனவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முடல்
மகிழ்ந்தன மானினம்

தொலைக கைம ராச செமமற் றிண்டோ
தூரகமொடு வயப ரரவம்ரு பரவை
தொலையவர னழிய நீலைமதய ரட்டல்
விலங்கிய தோள்யுய

எல்லை காலஞ் சொல்லிற் றீதா
மெழுதுகொடி யினைய வீடுகுமிடை யொடிட
வெழினிலவு கனக மனமணியொ டிபைய
விணைந்தெழு கொங்கையாப்.”

இது நாற்பத்தேழுமுத்தடி யளவியற்றாண்டகம். இனி
யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனியளவழித் தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

“ மூவடிவி னூவிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளாவயீர நாற்றித்
தாவடிவி னூலிலகரு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டண்டச
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிராக் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொருகொளிக் குழ்ந்த
புலங்கொளாவா வாலெமககெம புண்ணியர்தக கோவே”
—குளாமணி-தூறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்ட
கம். பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் கிரவி யோசை
கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம் எனறும், தாண்டகச்
சந்தம் என்றும் வழங்கப்படும். என்னை?

“சந்தச சரணமும் தாண்டசத்தின் பாதமும்
வந்த மயக்க வழு விகந்த—செந்தமிழந்
நீண்டு உடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்”

சுன்பவாகலின். அவறறுட சில வருமாறு

“அருவிய் னவிரொர் மா லருண மாகி
பணிபாழி மரசுத்ததாற பசுமை கூடாநது
மங்கலஞ்சோ துபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடிபை மடவன்ன மழலை யோவாச
செங்கமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற
தேமொழியாற நெருட்டுதியோ செலவி னாலோ
கொங்கலாபூங் கருங்கூந்தற் சுடிகை நெற்றிச
சந்தரித்த பணிவாக்கென் றுணிவு தானே”

இதனுட் சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத்
தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய வருவனவற்றைத் தாண்
டகச் சந்தமென்றும், சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் ஒத்து வரு
வனவற்றைச் சமசுநத்தாண்டகமென்றும் வழங்குவர். அவை
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நான்கடியொத்து வருவனவும், நான்
கடியுமொவ்வாறு வருவனவும், இரண்டடியொத்து நான்கடியால்
வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராசசையும், மாராச்சாக்
கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தார முதலாகிய ஆறு
பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், ஞான
சாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூரத்திரிசந்தமும், மேடகத்திரி
சந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசிதிகளுள்ளும், பாட்டியன் மரபு,
மாபுராண முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் புகுதியுடையாவாய்க்
கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டிரைப்பிற பெருகும். சந்தமும்
தாண்டகமும் எனவிறறுக கெழுத்து எண்ணுகின்றழிக் குற்றுகர
விகரங்களை யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை
பாடினியாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும், முத
லாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும் இனத்தின்பாறபடுத்தி வழங்
குவர். தொல்காப்பியனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றை

யும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களை யும் கொச்சகக்கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவா எனக்கொள்க. இனியொருசார் வடநூல்வழித் தம்மா சிரியா ஒரு புடை யொப்புமை கோக்கி இனமெனப்படா; மூவகைப் பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத்தாண்டகங்களுள் மூலம் பட்டவ கும என்பா. இந்நூலுடையா காககைபாடினியா முதலாகிய வெருசாராசிரியா மதம்பறமி யெடுத்தோதி இவை யுடனப்பட்டா -ரெனக் கொள்க. என்னை?

“ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் உற்றமோர் பாவிற்
கொருபுடையா லொக்குமா றுண்டா—மீருபடையு
மொப்பித்துக் கோடுமோ லொன்றசே சாந்தமோ
வெப்பெற்றிக் கோடு மினம்”?

இது கடா.

“குன்றி யேய்க்கு முடிச்சை மென்றாழ்கர்
தென்று மோசிவப் பென்றமோ வடவீரண
டொன்றி சீன்றவென் றோக மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றொடு சிறகுமே”

இது விடை.

“வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே தாங்கல் கவிவஞ்சிக்—குள்ளாகுச்
தொன்னூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவீனமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு”

இனிச செய்யுட்கட்கு வருண முதலாயின சொல்லுமாறு:

“தெய்வத் துணையிராசிப் பசகந் திணைபொழுது
பொய்யில் புனைவண்ணம் பூசசாந்து—சமயல்கோ
ணற்கதி சாதி கிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பாணன்கின் பால்”

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினக்கட்கு மவ்வாதே மென்றுரைப்பர் தொன்னூன்
மனந்தப்பக் கறறோர் மகிழ்ந்து”

எனக்கொள்க.

“வெண்பா முதலா நால்வகப் பாவு
மெஞ்சா நாற்பால் வருணாக் குரிய
பாவினத தியற்கையு மதனே ரற்றே
சீரினுந் தீளையினுஞ் சட்டக மாயினும்
பேரா மரபின் பாடடெனப் படுமே”

“அவைதிரி பாகின் விசாதி யாகும்”

என்றார் யாப்பியனா லுடையாரா எனக்கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவுஞ், சாந்தும, புகையும், பண்ணும், திறனும், இருதாவும், திங்களும், நாளும், பக்கமும், கிழமையும், பொழுதும், கோளும், இராசியும், தெய்வமும், திசையும், மந்திரமும், மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆராதிப்ப அவை யாவர்க்குங் கல்வியும், புலமையுமாக்கி நன்மைபயக்கும். இவைமெல்லாந் திணையா லுள்ளும் பிறவற் றுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினகட்கு மிவவாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் *மகிழ்த்து,”

“மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானாது வைந்தொன்பா னாயினவுந்—தேனார்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
புரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு.”

ஸ

“ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
நீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாட்—சீரிய
வெண்பா வகவல் கவிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்தது.”

“வேதியர்க்கு வெணமை வியன்செமமை வேந்தர்க்கு
நீதிசால் பீத சிதிக்கிழவோக்—கோதிய
நீலமா மேனை நீலமையோ ரககுலத்தின்
பாலவாம பாவிற்கு மற்று”

“ஆரமரி சந்தனம் பழுப்போ டாகலவை
பாரியனற் பாரான்கின் பற்படுத்தா—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தின்
வண்போது நீல மலர்”

“மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னுளாம—தகாதென்னெண்
டோராசாந் தேரிரு சததசென றெண்பே”து
தேரிற் பவளஞ் சிவப்பு”

“வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து ச்கழந்த நெடுகருலம்போல்
ஆதிசால் பாவு மரசா வியன்பாவுட்
ஓதிய வாறெனறி மருட்பாவா போங்கிறே”

“பாநானாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்ந்த
மானா வலர்வருத்த வாய்மையாற்—பாநான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே னுண்டகிழப்
பாவித்துப் பாடப் படும”

“பண்பாய்ந்த வேழு பதினா றிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினார்—வெண்பாவி
னீற்றடிக்கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தனவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று”

“முற்றுகாந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்த்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னையிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றுடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு”

இதனீற்றடி பதினேரெழுத்து.

“பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாவினையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைமுற் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு” (இயற்பா—முதற்றிருவந்
[தாதி-69.]

* ‘நீ வளர்ந்த’ என்பதும் பாடம்.

“* எளிதினிரண்டடிபுக காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழிபுகு செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” (இயற்பு-முதற்றிருவந்தாதி-51.)

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீறிய்வந்தன,
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“மூல்லை குறிஞ்சி மருத முழுநெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றினையா—மூல்லை
குறிஞ்சி பெனவிரண்டு குன்ற மருட்கென
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்த”

“மூல்லை யத்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல் குத்திர னினையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே”

“பண்ணுந் திறனுமபோற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பணமேற்
றிறமவினரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
லிசைமருட்கு மில்லை யினம்”

“பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயங்க னாடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின வீழ்வதுபோ
லாகிககாற் சேரு மலர்”

“நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
நூற்பா நயந்த நுழைபொருளைப்—பாசசார்த்திப்
பாவித்துப் பார்க்கே னடாத்தப் படருமே
நாவித் தகத்து †நகம்”

“புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா

* “எளிதி னிருவகையுங் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” என்பதும் பாடம்.

† ‘நகம்’ என்பதும் பாடம்.

‘சிலந்தொழப் புறப்படு சிலை னாகும்
விலங்கிழை பெருமைமை மெண்ண டெண்ணோ”

எனவும்,

“உள்ளப் பரவையி னூலவரை எட்டியொரு சென்விதமா
வெள்ளப் படாமை யிமைக்க கடைந் னிசைபெருக்கும்
வள்ளற குணநாவா லானோ சீலாவன மைப்படுக்கும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்தமெல் லாகருங் கெளிப்படுமே”

“அகமுத லாய பொருள்சடிக் கட்டி மணிதண்டபச
சகமுத லோசொற்ற பாவின் சட்டசக சட்டேரையே
சித்தரு மோசை யயனடை மாண்டு சோகரமீந்
புகழ்தரு வாய்மைப் பமனவிமன சாததிப்புத தெருவகே.”

எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறமபொரு ளின்பம்
வீடு பெறுமாறு சொன்ன நூல்களுள்ளும், உவை சாப்பாக வந்த
சோதிடமுரு, சோகினமுட, வககின கிரந்த மந்திவாதமுட,
மருத்துவநூலுரு, சாமுத்திரியமுட, சீலைத்துநூலும், ஆபுதநூலும்,
பத்துவிசசையும், ஆடைநூலும், அணிகலநூலும், அருங்கலநூலும்
முதலாயவற்றுள்ள மறைப்பொரு ளுபதேசமுட, வல்லாராயுங் களிப்
பெருமையுரு, சாவவுங்கெடவும் பாடுமாறும், பாடப்படுவோர்க்கு
வருநனமையுந் தீமையு மறியுமாறும் வல்லோராவாக்கீகட்டுணர்ந்து
கொள்க. சுண்டிரைப்பிற் பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றப்பாடையும்
விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகட்டுப் பாசசாததி வழங்கப்படும்.
அவை குறு வேட்டுவச செய்யுளும், லோகவிவசனியும், பெருவள
நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

“செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண
வந்த வடமொழியு மாற்றுதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொணடியற்ற மாண்பினாக குண்டோ
தழுவாமை சிற்குந் தமிழ்”

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை
சொல்லுமாறு:

“வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படும.”

“இயற்சீருட் டேன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பததால் வெள்ளோசை யாம்”

“தன்சீருட் டுககல் கலியடியுந் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசைபாய வரும்”

“மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டிணைந் பாற்று”

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“தலைவன் றலைமுதலாத தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—சிலமுழுது
மன்னர்கோ னாளு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான”

“ஈரிரண்டு மேழுழுத்து மீரைந்து சூவைவந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மேர்பாய்
வீளையும் பதினேழ் சிலததுக் குறன்சின்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து”

“ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும—வந்த
தனவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
றளைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு”

“ஈரிரண்டோ டொ நெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து”

“ஐந்தாதி யையிரண் டொ மறுநிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு”

“பண்பாய்ந்தபயின்று”*

இவற்றின்கருத்து: நாலெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் குறளடி,
ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய
வைந்தும் அளவடி, பதினைந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் நெடிலடி,
பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் கழிநெடிலடி. அவற்றுள்

* இவ்வெண்பா முழுவதையும் 459-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐந்தடியாலு மாசிரியம் வரப்பெறும். சிந்தடியாலும் அளவடியாலும் நெடிஸ்டியின் முதலீரண்டடியாலும் வெண்பா வரப்பெறும். வெண்பாவின் ஐந்தடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும் வரப்பெறும். பதினமூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத்தானும் மிலக்கணக கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பாவல்லாதன மிக்குற குறைந்தும் வரப்பெறும். இருசீரடி வஞ்சிப்பா நான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னிரெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெண்பாது நிலத்தானும் வரப்பெறும். முச்சீரடி வஞ்சிக்கெழுத்து எண்ணி வகுத்திலரேனும் ஏழெழுத்து முதலாகப் பதினெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பத்தடியாலும் வரப்பெறும். முச்சீரடியெல்லா மொரு நிலமாகக்கொண்டு, இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்படுத்தித் கூட்டி வஞ்சி நிலம் பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாத்சீரடிப்பாவில்லை. நாத்சீரடிப்பாவின் வக்களினடி இருபதெழுத்தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும் வரப்பெற மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும் இலக்கணக கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர ஐந்தெழுத்தின் மிகப்பெறு. வஞ்சியுள் வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும் பெறும். சிறுமை முனரெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

“அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பலகா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச
சின்மை யொருமூன்று மென்பர் சிறப்புடைத்
தன்மை தெரிநதுணாவோ தாம்”

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: “போந்த சென்று சார்ந்து சார்ந்து” என்னும் ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும்பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

“மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டிக்
களியானை கொண்டவா வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிர்நிற் பவர்”

இஃது ஏழெழுத்தடி வெண்பா.

“ ஆர்த்தார்த்தக் கண்ணேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னோடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னொருகொன்
மன்ன ருறையு * மதில் ”

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ சென்று முகந்து துதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானெனக கோ ”

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

“ சீன்று திரியுஞ் சுடருளை சீல்லாது
வென்று திரிதருவேன் யானுளஞ்சு—சென்றோங்கி
மண்ணக மார்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணுத்துப் பட்ட படி ”

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

“ இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேகரு முயர்போல—மற்று
நறுமென் கதப்பிஞ் டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாக் கண் ”

இது பதின்மூன்றுத்தடி வெண்பா.

“ புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றிறத்தன கொற்சேரி யவவே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண் ”

இது பன்னிரண்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ இரியன் மகளி ரிலுளமலி யீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பியன்றன்
காமம்பா ராட்டாதார் நாடு ”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

“ மணியிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னான்—றனிகின்ற

* ‘ எயில் ’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ பிறநோக்கு ’ என்பதும் பாடம்.

* தன்னை வணங்காமற் றுன்வணங்க வல்லானே
யென்னை வணங்குரிய னான் "

இது பதினான்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தும் அளவடி.

“முகமறித்தார் மூதுணர்த்தார் முன்னெயற்றார் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்றே—மகமறையா
மன்னை வாரகுழை டைபெயற்றா யென்றோமற்
றென்னையும் வாழு மெனின்”

இது பதினாறெழுத்தடி வெண்பா.

“படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையா
மாண்பய னெய்த லரிது” (குறள்-61-6.)

இது பதினெழுத்தடி வெண்பா. இவைபிரண்டும் செட்டிலடி.

இனி வெண்பாவின் றற்றடிக்கிலக்கியம் வருமாறு:

“பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கொரிபுட் கந்துபேல்
வண்டு சழன்று வரும்”

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“சீலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு” (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்” (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்” (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள்” (குறள்-23-3.)

* “தன்னை வணங்காமற் றுனணங்க வல்லானே—யென்னை யணங்குறியி
னான்” என்பதும் பாடம்.

† ‘வையெயிற்று மென்னுமற்—றென்னையும் வாரு மெனல்’ என்பதும்
பாடம்.

இஃதொன்பதெழுத்திற்றடி வெண்பா.

“குணம்பரியா மாந்தையுந் கூடமா லென்னே
மணங்கமழந் தாமரைமேன் மாகு ”

இது பத்தெழுத்திற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி பொருசாராசிரியா ஈற்றடி பொழிந்து ஏனையடி யெழுத்தொத்தது வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி பெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினோடு ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாது வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி பெழுத்தது மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூர வியல்வெண்பாவென்றும் வழங்குவா. அவற்றுட் சில வருமாறு:

“நடைக்குதிரை பேறி நறுத்தார் வருதி
யடைப்பையாய சோற வெனலும்—*இடைப்பையான்
என்ற சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினும்
† கொள்ளாதி யாங்காண்டலை ”

எனவும்,

“வெறிகமழ் தன்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡ அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனை
நொவலைய னின்னாட்டை நீ ”

எனவும்,

“மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்தப் பாடும் பயனோக்கி—மேலி
பெடுத்த வினத்தினு லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்து ”

* ‘அடைப்பையான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘சொல்லாதி யாங்காண்டலை’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘அஉவறியா’ என்பதும் பாடம்.

“கரவொடு சின்ராற் கடிமனையற் கையேற்
நிரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்”

“கற்கொற்ற வாயில்.....”

“இன்னமித்த மூட்டி பெழிலவளைசேர் முன்னைக்கொண்
டென்னையர்போ சொல்வென நிரத்தாலுந்—தெனையடிபச்
செஞ்சுடர்வான் வெஞ்சினவேற் சிச்சேந்தனை னுமாந்
கிஞ்சகவா யஞ்சொற் கிளி”

எனவும் இவை ஈற்றடியல்லா ஏனையடி பெல்லாம் எழுத்து ஒத்து
வந்தமையாற் கட்டளை வெண்பா.

“மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மனப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சகள வாசனமாப் போர்த்து மணிருயின்ற
வின்சகள வாசனத்தா னீடு”

எனவும்,

“தானோரு மெம்முள்ளி வாராது தானண்ணி
வானோரை வாட வுரப்புங்கொல்—வானோர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தற் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்”

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக
வெண்பா.

“சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்றான்
மின்றிகழும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து”

இஃது ஈற்றடியும் ஏனையடியும் எழுத்தொத்துவந்தமையாற் சம
நடை வெண்பா. சமவியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“குருந்து குளிர்த்த மயங்கு குவட்டுண்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெருப்பிணியை நீக்குவதாம் ிடு”

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது
வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் கவி
யெட்டும் வருமாறு.

“அன்றுதான் குடையாக வன்றுநது நீர்சோரக்
குன்றெடுத்து மழைகாத்த கோலப்பூண் மாட்டினேய்”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாசநற மதிபோல வனப்புற்ற முகக்கண்டு
துசற்ற துகின்மருங்கிற் றடிநடு வெனததோன்றி”

இது பதினான்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அள
வடி.

“ஊனுடை வுழுவையி லுதிர்ந்தோ யுகிர்போல
வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே”

இது பதினைந்தெழுத்தடிக் கலிப்பா.

* “வாயானோய் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றோ”

இது பதினெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ்”

இது பதினெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடி
லடி.

“*அறனின் றமிழ்கை யொழியான் வலக்கொண்டது சீனையான்.”

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“உருபனிகண் ணுறைப்பவுகீ யொழிவொலாய் செலவவீத்தல்”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“சிலங்கினையா நெடிதுயிரா சிறைதனரா சிரைவளையாள்
கலந்திருந்தார் க் கதுப்புள்ளார் கடல்கடிந்த கருந்தடங்கண்”

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடி
லடி. இவையெல்லாங் குறமிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமு
நீக்கி எழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதிக
ளனைத்தினும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இனி, நாலெழுத்து முதலாகப் பன்னிரண்டெழுத்தினகாறு
முயாத ஒன்பது விலமுமென்ற திருசீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“கலசேர்து கால்தோன்று
மல்குதோ புனல்பரப்பம்”

இது நாலெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

“தண்பால வெகுகள்ளின்”

இஃது ஐந்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“கண்டிதண்டாக கட்கிபைந்
துண்டிதண்டா மிகுவளத்தான”

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும்
குறளடி.

“* தாழ்வாகத் தம்பேணுக்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்”

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாதது”

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“கிலனெளியத் தொகுபிண்டி”

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ்
சிந்தடி.

“அகன்றூல ஸீலதுளங்கினும்
பகன்றூயிற் றிருளபரப்பினும்”

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன”

இது பதினோரெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“குருகிரிதலின் களிகடியினர்”

* இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது பன்னிரண்டெழுத் திருச்சீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் அளவாடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினெழுமுத்தின்காறு முயர்ந்த முச்சீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“வேக்கை வாயில் வியனகுனாறு”

எனவும்

“அள்ளற் பள்ளத தகனசோனாட்டு”

எனவும் இவை எட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“மதுவிரவி மலர்களுவிய வயற்றாமரை”

இது பதினெழுமுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“கொடிவாலன குருந்தத்தன குறுந்தாளன”

இதனுட் பதினாறும், பதினைந்தும், பதினான்கும், பதின்மூன்று மெழுத்துவந்தன. ஒன்பதும், பத்தும், பதினென்றும், பன்னிரண்டு ஆகிய எழுத்தானவந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வருங் கலிகளைக் கட்டளைக கலியென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பகக் கலியென்றும் வழங்குவா. இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலம்பகவாசிரியமென்றும், கட்டளைவஞ்சி கலம்பகவஞ்சியென்றும் வழங்கப் படும்.

“கட்டளை கலம்பகஞ் சமநடை சமவிய

மட்டவீழ் குழலினாய் மயூர சமவிய

மொட்டினா ரெழுத்தினா லொட்டி யொண்டமிழ்த்

கிட்டமா யவர்கனவெண் பாவின் பேர்களை”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க நாறச்சீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

“கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடைமிசை
சுடிநறமலர் சொரிவனவுள சுடிமதினுள கவரியுமுள [புள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொ டரியணையுள
விடிமுரசும மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே”

என வரும். இனிச சந்தங்கட்குந் தாண்டகங்கட்கும பித்தார முதலாகிய ஆறு பிரததியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்ன?

“சந்தமும் தாண்டகமும் தம்மு ளெழுத்தில்கு
வந்த முறைமை வருவாவேன்—முத்தி
யளவியலா மெனறபைப் பவவாறன் ருக்
லளவழி யாமெனப் பால்”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற் சந்தத்திற்கும், அளவியற் ருண்டகத்திற்கும் பிரத்தாரமு நட்டமு முத்திட்டமும் ஒன்றிரண்டு முனறென்னு முறைமையால் ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையும் என்னும் அலக்டி நில அளவையும் என்னும் இவ வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும். பிரததாரிகுமபடி:

“ருருக்கி ழிலகுவா மேனைய வொப்பாந
ருருதொகையா மாதிசுக்கட் கூறு”

இது பிரத்தாரிப்பதற் கிலக்கணம். பிரததாரமென்னும் உறழ்ச்சி யெயினும் ஓகுகும். நட்டமெனபது அவ்வாறு பிரத்தாரிககப் பட்டனவற்றுள் இணைத்தாவதென்று அறிவதன் அலகுக்கிலையே நென்றும், சொல்லப்பட்ட பிரத்தாரவெண்ணினை யரைசெய்து ஓர் இலகுவைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோ ருருவிட்டுப் பாகஞ்செய்து ஆண்டொரு ருருவிடுக. இவ்வாறே பிரததார வடியெழுத்துள்ளவயும் வைக்க. அதற்கிலக்கணம்:

“இணைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே நென்றால்
அணைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—இணைத்ததனை
விள்ளத்தா னாகாதேல் வேறே ருருவிட்டுக்
கொள்ளத்தா னாகுந் குரு”

இது நட்டத்திற் கிலக்கணம். நட்டம் எனினும், கேடு எனினும் ஓக்கும.

இனிப் பிரத்தாரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத் தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன என்றால் அதன் பிரத்தாரத்தின் மேல் ஒன்றிரண்டு நான் கெடப்ப் பதினென நிவ்வாறே ஒன்று முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும் ஏறவிட்டு இலகுவின் மேனின்ற

இலக்கங்களைக்கூட்டி அதனோடொரு குருவிட்டு, அதனளவினால் இணைத்தாமவிருத்தமென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு தானகெட்டுன் துள்ளாவு மோத்திரட்டித
தென்று மிலகுவின்மே வேண்களோ—டொனறிட்டு
வைத்த முறைமை வழுவாமை கட்டுரைப்ப
தூதிட்டஞ சுட்டெனினு மொன்று”

இனி, ஓரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனையென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: விருத்தவடியுள்ள எழுத்தெனைத்துள்ள அவ்வனைத்தும் ஒன்று முதலொன்றுத்தரமனுலோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னை முதலிருந்த வொன்றினைச் சிதையாதே யதனை யிரண்டாவதனிற்கூட்டி இரண்டாவதனை மூன்றாவதனிற்கூட்டி மூன்றாவதனை நான்காவதனிற்கூட்டி இவ்வாறே இறுதியொழித்து இறுதியல்லவையுங்கூட்டி மீட்டெத யல்லவையுங்கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதலவைத்த *ஒன்றின முதலளவு அயலளவுங்கூட்டி முறையானே மேலேகேளும் கீழிழிய † ஒன்று முதலொன்றுத்தரமாக இலக்கமிட்டு மேலேக்குப்பையினினன்றுங் கீழையொன்றின காறு நிறுத்தி, மேலேக்குப்பையில விருத்த மோரிலகு உடையனவாகவும், இரண்டாங்குப்பையில விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாகவும், மூன்றாங்குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங்குப்பையில விருத்தம் நான்கிலகு உடையனவாகவும் இவ்வாறே கடைக்கணின்ற முறையிலகு விருத்தத்தளவும் ஒன்றுத்தரமாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகுவிருத்தனகளையும் உடன்கூட்டிப் பின்னையொரு முழுக்குரு விருத்தம் உடன்கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதிபிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொகையாம். அதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைநதாறே மெட்டொன்ப
தென்றுயர் வசை யளவொரீஇ—யொனறிவொன்
றிட்டிட்டுறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
யொட்டி யிலகுகொண டொட்டு”

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச்சாதியில் இன்னதனை விருத்தம், இன்னதனை எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனை

* ‘எனமுதலளவு’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒன்றுமுதலொன்று பிறதிலோபமாக’ என்பதும் பாடம்.

இலகு, இன்னதனை மாத்திரை என்று வரையறுத்துக் கூறுமாறு: ஒரு விருத்தத்தினைப் பிரத்தாரமுறைமையால் உறந்ததுபெற்ற விருத்தங்களைத்திரட்டி ஐர்த்தபடிவைத்து, முதற்படியொழித்து ஒழிந்த நான்குபடியினையும் விருத்தத்தோடிகள் எழுத்தெண்ணிக் கொண்டு, அவ்வெழுத்துகளான மாறமுன்முடிபடியினை ட்டுமரன்காம படியினையும் அரைசெய்து முடிவிற்படியி லதனபாத ிமார்பத்திரமா னக் கூட்டினான், முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம்; இரண்டாம் படி எழுத்துக்களதளவையாம்; மூன்றாம்பட்டம் நான்காமப்பட்டம் குருவிலகுக்கள தளவையாம்; ஐந்தாமபடி மாத்திரைகளதளவையாம். அதற்கிலக்கணம்:

“விருத்த விருத்தியினை வேறந்தா நாட்டி
விருத்த வடியெழுத்தான் மாறியருத்திக்க
மூன்றொடு நான்காய குப்பை யொருக்கதன
பாதிபுடன் வைக்கமே லே”

“விருத்த *விதிதயனை உவ்வி லெழுத்துக்
குருக்களோ டேனைக் குறைய் விலகு
உருக்கதின் மாத்திரை யென்றிவை யைதும்
† விசற்பித்து வேண்டப் படும்”

இனிப் பிரத்திரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறுமாறு:

‡ விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களை யிரட்டித்து ஒன்றுகளைய விரலளவையாம்.

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரர்களவை யாகி விடும்”

என்றாகலின். அவ்விறப் பன்னிரண்டுகொண்டது சானும். சான் இரண்டுகொண்டது முழமாம். முழம் நான்குகொண்டது கோலாம். கோல் ஐஞ்ஞாறுகொண்டது கூப்பிடாம். கூப்பிடு நான்குகொண்டது காதமாம். இவ்வாறு வகுத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்கிலக்கணம்:

* ‘விருத்தியதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘விரித்து, விசற்பித்து வேண்டப் படும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களை’ என்பதும் பாடம்.

“பெருக்கிய வாறு பிரத்தாரித் தாங்கட்
டருக்கிய ஈவலா சந்தந தரணி
யிரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
விரற்கள வாமென்று வேண்டுவர் தாமே”

“நாலிருசாண் கொண்டது கற்கோலா மைந்தூறு
கோலியைந்த லீளக குரோசமே—நாலு
குரோசமோர் காவதமாக குன்றாத சாணு
விரோதத்தீர் முந்நால் விரல்”

“முந்நால் விரற்சா ணிரண்டுக்கை நான்குகோ
லேளுநூறு கூப்பீ டளவு”

“பரமானுத தேர்த்துகள் பஞ்சியின்றுய் யெஞ்சா
மயிர்மண லேயவி யெண்ணெல்—விரலளவு
மெட்டெட்டா வேறு மெழில்விர லாதியா
வொட்டினவு தூன்முறையா பொட்டு”

“படையொடுதி லீர்வளியாற் பககப் படாத
முடிபொருண் முந்தை யணு”

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் நேத்தித்
திறப்படுத்த திண்ணிலகுச செய்கை—சிறப்பித்தாக
கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு”

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசாராசிரியர் உறழ்ச்சி நிலவளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்பபிம்; முற்றக் குருவேவைத் துறழ்தலும், முற்ற இலகுவேவைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுண் முற்றக்குருவேவைத் துறழுமாறு:

“குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாக்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு”

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ்செய்தற் கிலக்கணம்;

*“ எறு வருக்கித் திழித்திடாட்டித் தன்றவற்றான்
மாறியுய்த திவகனே வைத்து”

*“ ஆர்த்த பழவி னெதாச்சன் வருமூற்
பேர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது”

எனக் கொள்க.

“ இரண்டொன் கெட்டுப் பதினாறு மூப்பத்
திரண்டொடறு பத்துநான் கென்றாந்—கிரட்டிதே
யுற்கிருதி காறு முலையா முறைமையா
னற்குரைப்பா னுவலா வான் ”

“ ஒன்றாதி யென்றார் வடபுலவோர் சந்தக்கட்
† கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழர்
சீரிரண்டா மென்றுரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்றோ
டோரிரண்டா மென்றா ருயர்வு ”

“ அரைஞ்ஞாற் றெண்மூன்று மெனப் பிரத்தரித்தால்
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற கெண் ”

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆயிரத்து இருபத்து
நான்கு என்றவாறு.

“ மதிலிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசக்கன்
பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு ”

பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை முப்பத்திராயிரத்து எழு
நூற் றறுபத்தெட்டு.

“ உருவுபா முண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
றிருபதாஞ் சந்தத்தி னெண் ”

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத்தொகை பத்துலட்சத்து நூற்பத்
தெண்ணாயிரத்து ஐஞ்ஞாற் றெழுபத்தாறு.

“ ஆறே முருவுபா முட்டோடு மங்கலமா
மாறொடுகான் குற்கிருதிக் காம் ”

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டிலுள்ளபடியே பதிப்
பிக்கப்பட்டது. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களையும் ஒன்றாட்ச்
சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.
பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆறுகோடிமீய பெழு பத்தொருலட்சத்து எண்ணியிரத்தெண்ணூற் றறுபத்துநாலு.

* எனவிரட்டித் திழிய வரைசெய்து கூறுக. தேறும்பொருள்: உத்தமென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப் பிரத்தாரவெண் டொகை 2. இரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4. மூன்றாளுசந்தத்திற்கு 8. நாலாளு சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 32. ஆறாம் சந்தத் திற்கு 64. ஏழாளுசந்தத்திற்கு 128. எட்டாளு சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாளு சந்தத்திற்கு 512. பத்தாளுசந்தத்திற்கு 1,024. பதி னேராளு சந்தத்திற்கு 2,048. பன்னிரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 8,192. பதினான்காளு சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாளு சந்தத்திற்கு 32,768. பதின்மூன்று சந்தத் திற்கு 65,536. பதினேழாளு சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாளு சந்தத்திற்கு 2,62,144. பத்தொன்பதாளு சந்தத்திற்கு 5,24,288. இருபதாளு சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராளு சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாளு சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காளு சந்தத் திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதியென்னு மிருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித் தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்த மென்னு மோரெழுத்துச் சந்தமுதலாக உற்கிருதியென்னும் இருபத் தாறெழுத்துச் சந்தத்தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத் தரித்து நின்ற சந்தத்தினுள் இரண்டுகளைய அதன்கீழ்ப்பான சந்த மெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு :

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்”

“ஆதி யிரட்டித் தணகத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டிலலை விரல்”

* இவ்வரி ஏடுகளினத்தினும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆயினும்,

‘ஏற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்’

என்று, ‘என’ என்பதை ‘ஏற’ எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாகவாகப் பாடங் கொள்ளாதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்றுகிறது.

“ஒருபடி நீக்கி மொழிந்த தன்மெனது...
ஆதி யதற்கு விரல்”

* “மூன்றேழு மூலவந்த முப்பதினமே லொருருட
மூன்றுடைய மூவிருபா னென்றென்தெய்தோன்ற
விரட்டித்தாங் கோருருட்டி டெண்ணுடைய காணும்
விரற்றென்கையா னின்ற விரி”

முதல விருதத்தின் பிரததார நிலவளவைவிரல் மூன்று, இரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்து; மூன்றாவதன் நிலவளவைவிரல் பதினென்று; நாலாவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தாவதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்தமூன்று, ஆறாவதன் நிலவளவைவிரல் நூற்றிருபத்தேழு, ஏழாவதன் நிலவளவைவிரல் இருநூற்றையபத்தைந்து; எட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்தாறுபத்தினைந்து; ஒன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் ஆயிரத்திருபத்தமூன்று; பத்தாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டாயிரத்து நார்பத்தேழு; பதினொருவதன் நிலவளவைவிரல் நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் எண்ணாயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்றென்று; பதின்மூன்றுவதன் நிலவளவைவிரல் பதினொாயிரத்து முந்தாறு எண்பத்து மூன்று; பதினொவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்திராயிரத்து எழுநூற்றையத்தேழு; பதினைந்தாவதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்தையிரத்து ஐந்தாறு முப்பத்தைந்து; பதினொவதன் நிலவளவைவிரல் லட்சத்து முப்பத்தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று; பதினேழாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டெட்சத்து அறுபத்திராயிரத்து நூற்று நார்பத்தமூன்று; பதினெட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்தெட்சத்து இருபத்து நாலாயிரத்து இருநூற்றென்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் பத்து லட்சத்து நார்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்தாற்றெழுபத்தைந்து; இருபதாறு சந்தத்தின் பிரததார நிலவளவைவிரல்

* “மூன்றேழு மூலவந்து முப்பதினமே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பத்துமெனது—தோன்ற
வரற்றென்கையா னென்கக் காணுமே சந்த
விரற்றென்கையா னின்ற விரி”

என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம். (யாப்புப்பாடலம். 33-வது சூத்திரை உரை.)

இருபதுலட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத் தொன்று; இருபத்தேதாராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் நாற்பத்தொருலட்சத்துத் தொண்ணூற்றுநாலாயிரத்து முந்நூற்று மூன்று. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் எண்பத்து மூன்று லட்சத்து எண்பத்து எண்ணாயிரத்து அறுநூற்றேழு; இருபத்துமூன்றாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற்றுப் பதினைந்து; இருபத்து நாலாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்றுகோடியே முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்று; இருபத்தைநதாவது சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஆறுகோடியே யெழுபத்தொரு லட்சத்து எண்ணாயிரத்து எண்ணூற்றுபத்து மூன்று. உறகிருதி யெனனு மிருபத்தாராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் பதின்மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டிலட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற்றிருபத்தேழு.

இவை உததமுதல உற்கிருதி யீராகிய சமவிருத்தங்களது பிரத்தார நிலவளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

“இராயிரத்து நாற்பத்தே மெனவுரைப்பர் பத்து
விராபதற்குச் சொன்ன விரல்”

“ஆறைந்தைந் தையே மெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல்”

“இரண்டொழ் மும்மூன்றே மேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்”

“ஒன்றுதீ நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நற்கிதுதிச சந்த விரல்”

கிரீஸைச் சாணும, முழமும, கோலும், கூப்பீடும், காதமும் செய்து சொல்லுமாறு:

“முந்நால் விரல்சா ணிரண்டுடை நான்குகோல்
ஐஞ்நூறு கூப்பீ டளவு”

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும் இருபத்தாறஞ் சந்தத்தின் சிலவளவை அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமும், நூற்றொருகோலும், ஒருமுழமும், ஏழுவிரலும் எனக்கொள்க.

“ஏற்புடைய காதக குறையத டெழுது
நூற்றொருகோல் கைச்சர லேழு”

பிறவும் இவ்வாறே சிலவளவை கண்டுகொள்க.

இனி உததமுதலாக உற்கிருதி யீரகக கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தா சிலவளவை சொல்லுமாறு. உத்தத்தின் விரலளவை மூவிரல்; இரண்டாவதன் விரலளவை யேழு; மூன்றாவதன் விரலளவை சானே மூவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரியவல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழுமே யேழுவிர்ல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொருமுழுமே ஏழுவிர்ல்; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங்கோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின் கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பத்தாவதற்கு, இரு பத்தொருகோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; பதினொன்று வதற்கு, நாற்பத்திருகோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றொருபதின் கோலே யிரு முழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினொன்றாவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொருகோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; பதினேந்தாவதற்குக், கூப்பிடே நூற்றொன்பத் திரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினாறாவதற்கு, இரண்டு கூப்பிடே முந்நூற்றுபத் தைங் கோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பிடே இருநூற்றுமூப்பதின் கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இருகாதமே இரண்டு கூப்பிடே நானூற்றுபத்தொரு கோலே ஒரு முழுமே யேழுவிர்ல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பிடே நானூற்று இரு பத்திரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; இருபதாவதற்குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பிடே முந்நூற்று நாற்பத்தைங் கோலே யொருமுழுமே யேழுவிர்ல்; இருபத்தொன்றாவதற்கு,

இருபத்தொருகாதமே மூன்று கூப்பிடே நூற்றதத் தொண்ணூறு
கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரலு; இருபத்திரண்டாவ
தற்கு, நூற்றதது மூன்று காதமே இரண்டி கூப்பிடே முந்நூற்றெண்
பத்தொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிசலு; இருபதது மூன்று
வதற்கு, என்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பிடே இருநூற்றறுபத
தரு கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரலு; இருபத்து நான
காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பிடே
இருபத்தைவ கோலே ஒரு முழமே யேழுவிசலு. இருபத்தைந்தா
வதற்கு, முந்நூற்று நூற்றததொன்பதின் காதமே இரண்டி கூப்பிடே
ஐம்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரலு; உறகருதி
யென்னும இருபத்தாறுவதற்கு, அறுநூற்றதத் தொண்ணூற்றெறென
பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிசலு
எனக்கொள்க.

இனி, உதத முதலாக உறகருதி யீறகக்கிடந்த விருத்தச்
சந்தங்களின் எழுத்தது வரையறுத்துச் சொல்லுமாறு: ஓரடியுள்
எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினுள் மாற் நான்கடிக்கும் எழுத்தா
மெனக்கொள்க.

“ அடியு னெழுத்தினை நான்கினுள் மாற்
முடியுமா நான்கடிக்கு மென”

“ சந்த வெழுத்திற் றுககி யரைசெய்து
சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட — வந்தன
பாதத் தெழுத்தாம் பரவையான மாறவரும்
ஏதயி னுன்கடிக்கு மென”

இவ்வரைசகுத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட
சந்தத்தின் எழுத்தகக்களை வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க
மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அள
வெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினுள் மாற் நான்கடிக்கும்
எழுத்தாம்; உததம் என்னும முதற்சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு;
இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றாவதற்குப் பன்னிரண்டு;
நான்காவதற்குப் பதின்மூன்று; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறாவதற்கு
இருபத்துநாலு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு
முப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு முப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு

நாற்பது; பதினொன்றாவதற்கு நாற்பத்து நாலு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றாவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினான்காவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதின்னாவதற்கு அறுபது; பதினாறுவதற்கு அறுபத்து நாலு; பதின்னாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பன்கொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொன்றாவதற்கு எண்பத்துநாலு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத்தெட்டு; இருபத்து மூன்றாவதற்கு கொண்ணாற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்கு கொண்ணாற்றாறு; இருபத்தாறாவதற்கு நூற்று நாலு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லுமாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *காத் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட் தென்றும், ஒரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் தென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்ததனைச் சுராட் தென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சீரொத்து ஒரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சீரொத்து ஒரெழுத்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம் என்றும் தோரையிடைச் செய்யுள் என்றும், இடையிரண்டடியுங் குறைந்ததனைப் பிழிலிகாமத்திமம் என்றும் †எறுப் பிடைச்செய்யுளென்றும், முதலிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டிக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டி மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வாறன்றிச் சீரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அளவழி பைபுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மிவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

* 'அகிசாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

† 'எறுப்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அளவழிபுட்பைபுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

“பங்கயக் காடுகொண் டலர்ந்த பாக்கெலாஞ்
செங்கய லினசிறை தினோக்குஞ் செல்வமு
மங்கையர் முகத்தன மதர்த்த வானரி
யங்கயற் பிறழ்ச்சியு மறாத கீரவே” (சுனா-நாட்டு-2.)

இது சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்தமையால் நிகிர்ந்து.

“கொலைக் கொன்றைக் கொழுநன் நன்னை
மல்லற் பொழில்வாய் மணியேர் முறுவன்
முலைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே”

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை?

“ஒரெழுத்துக் குன்றி னிகாத்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்”

என்பவாகலின்.

“பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்”

இஃது ஓரடியுள் ஓரெழுத்து மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

“கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுவவுவர் மேல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென சிவந்துள மதலை மாடமே”

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் சுராட்டு. என்னை?

“ஒரெழுத்து மிக்காற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்”

என்பவாகலின்.

“மல்லன் மாமகழைர்ப்பச்
கொல்லையாக் குருந்தினன்
முல்லையாய் முறவலித்தன
செவ்வாதோ வரவுண்டாய்”

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக்குறையால் நெய்தல்
டடியும் எழுத்தாமிக்கு நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பவமத்
திமம் எனக்கொள்க.

“பரவு பொழுதெல்லாம் பன்மணிப்பூட் டோவா
வரவு மினிக்காண வண்ணநாம பேற்றா
விரவு மலர்ப்பிண்டி வண்ணோ பெருமன்
இரவும் பகலும்வந் தென்றலை உணே”

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்து மிக்கு, நெய்தல் டடியும்
எழுத்துக் குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்துவந்தமையால் நிமிலிகா
மத்திமம். என்னை?

“இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறுப்பிடையங் குன்றி னெழுத்து”

என்பவாகலின்.

“திருவிழ்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு விளக்கமா மொண்பொற் பூகொடி
முருகற்கு மனநகற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருத்தி வண்ணமே.”

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து கடைவிரண்டடி
யும் எழுத்துமிக்கு நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்
சம விருத்தம்.

“மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனே காண்”

“இரும்பிடியை மதவேழம்
ஆபெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
டகடிருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனே காண்”

இவை முதலிரண்டடியும் எழுத்துமிக்குக் கடைபிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைநது நானகடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சமச்சேய்யுள்.

“தடிமிசை யரசர்கள் வணங்க வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புள விப்புறம்
இடிமுர சீரவோ ிளவ நன்னெறி
கடிபுரு மலனது கற்பின் *வண்ணமே. (குளாமணி-முத்தி-22.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டா மடியும் நிறையும எழுத்துக்குறைநது நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்த மையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

“மெய்மறி விலாமை மென்னும் வித்தினிற் பிறந்து வெய்ய
கையறு விலாசன் கைபோயக் கடுந்துயர் விளைத்த போழ்தின்
சையறு புசுந்து உயிம் வாழியாப் பிறவி மாலை
நெய்புற ச்சுற்றம வேலோ யினைத்தென நீனைக்க லாமோ ”

(குளாமணி-இரதது-80.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்துக்குறைந்தும் ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும் நானகடியும் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

“முடிவிரண்டு மிக்கு முடிவிரண்டு நைந்து
முடிவிரண்டுந குன்றி முதலிரண்டு மிசுரு
மடியிடையிட் டருகி யுமிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே ”

என்பவாகலின். இதனைப் பதநெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப்பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு:

“ஆதியா னருளாழி தாக்கினை னாய்ச்செங் கதிரோ னுணுஞ்
சோதியான் சுரர்வணங்கு திருவடியான் சுருளூ நீனையப் பட்ட
†காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு னிகராவா ருளரோ வேந்தர்”

(குளாமணி-சுயம்வர-25.)

* ‘நீர்மையே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ னுறுவலிக்கு னிகராவா ருளரோ வேந்தர்’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் ‘கா’ இளவில் கூறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இது முதலடி பததொன்பது எழுத்தாயும், இரண்டாமடி இருபத்திரண்டு எழுத்தாயும், மூன்றாமடி இருபதெழுத்தாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கூறும்.

“மணிமலாந துமிழொளி வனப்புஞ் சந்தை
துணிமலாந துமிழ்தருந் தன்மைத் தோற்றமு
நணிமலர் நாற்றமு மென்ன வனனதா
லணிவரு சிவகதி *யடைவ தினபமே” (குளாமணி-ஞ்சி-6.)

இது முதலடியும் முடிவடியும் பதினெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதினமூன்றாம் பனனிரண்டாமாய் எழுத்தொவ்வாது வந்தமையால் அளவழிபையுட்கூறும். இதனை எழுப்பிடைச்சுந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளா.

“செஞ்சடாக் கடவு டிண்டே ரிவுளிகா றிவள ளுன்று
மஞ்சடை மதர்வை நெற்றி வாணமு வாயின் மாடத்
தஞ்சட ரிஞ்சி யாங்கோ சகழினர் தலர்ந்த தோற்றம்
வெஞ்சடர் விரியு முந்நீ வேதிகை மீதிட்டனே”

(குளாமணி-நகர-3.)

இதுவும் முதலடி பதினெழுத்தாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பதினாறெழுத்தாய் மூன்றாமடி பதினெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கூறும். இதனைப் பாதிச்சமப்பையுட்கூறும் என்பாரு முளா.

“என்னிது விளைந்த வாறித் துதுவர் யாவ நென்று
கன்னவில் வயிரத் திண்டோட் கடல்வண்ணன் வினவயாருஞ்
சொன்னவின் றுரைக்க மாட்டா துட்கென்று துளங்க வாங்கோர்
கொன்னவில் பூதம போலுந் குறமக ளிதனைச் சொன்னான்.

(குளாமணி-சீய-107.)

இது முதலடி பதினாறெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினை
மெழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பதினெழுத்தாய் வந்தமையால்

* ‘ஆவதினபமே’ என்பது குளாமணி அச்சப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடங்கொள்ளில் இவ்வடிக்குக்கூறிய எழுத்தின் ஒன்று குறைபடுதல் காரணம்.

அவ்வெழுச்சுதான் உயர்ந்தது. பிறகுமே தீர்வாறு வருவனவற்றையெல்லாம் வந்தபொழுதுமே பெருங்கடல் வந்தது. என்ன?

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

என்பவர்கள். தான் உயர்ந்தது இவ்வாறே கொள்க; ‘ஒன்றென முடிந்ததென மின்ன வகையால் பாவை முடியும்’ என்பவர்களை. குறுக்கே குறுக்காய் கொண்டு, தமிழ்முத்தரையா கோவையும் யாருடையது சொந்தம் என்பதைச் சந்தத்தால் வருவனவற்றின முத்தரையின் மையரையின் பாத பதினைமுதலுத்தாம். முதற்கண் தீர்வாகவல்ல பாத பதினைமுதலுத்தாம். இவ்வாறன்றி, மிக் குறுக்காய் வந்தது. அவை என்னுக்கென்று ஆயதமும ஒற்றும் முத்தரையின் உயர்ந்தது உயர்ந்தது குற்றியலிகரமும குற்றியலிகரமும கொண்டு எண்ணப்படும்.

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

“பெருங்கடல் வந்தது சொல்லாதே”

அவற்றுடன் சில வருமாறு:

“திருவருங்கு செஞ்சுட மரக்கமொன் தேந்தி யிரவின்வந்த
பெருங்கடல் காத்தகண் தேற்ற பாலதல் லாதுவிட்டாற
கருங்கடல் காத்தகண் தேந்தி யிரவின்வந்த
பெருங்கடல் காத்தகண் தேந்தி யிரவின்வந்த

எனவும்,

“கடல்வந்தது சொல்லாதே”
கடல்வந்தது சொல்லாதே
கடல்வந்தது சொல்லாதே
கடல்வந்தது சொல்லாதே
கடல்வந்தது சொல்லாதே

எனவும்,

“திருவருங்கு செஞ்சுட மரக்கமொன் தேந்தி யிரவின்வந்த
பெருங்கடல் காத்தகண் தேற்ற பாலதல் லாதுவிட்டாற
கருங்கடல் காத்தகண் தேந்தி யிரவின்வந்த
பெருங்கடல் காத்தகண் தேந்தி யிரவின்வந்த

எனவும் இவற்றுடன் கண்டுகொள்க.

“முன்றி லெங்கு முருகயர் பாணிபுஞ்
சென்று வீழரு வ்தீர னோசையும்
வென்றி வேழ முழுகெழு கடவு
னென்றி சீன்றதி நும்மெரு பாலெலம் (குற-நாட்டி-5.)

என்னுஞ் சந்தத்து நேரரசைமுதலாய் வருமடி பதினொருபூத்
தாயினவாறு. சீரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்.
வரலாறு:

“அனாகக ஞரண வாடன் முழுவமுத
கண்டுகொள் வாணக் கம்பலெச செல்வமுத்
மணகென் வானமுர சம்பவ லோனதபு
மணககி டெங்கு மருககுமொ பாலெலம்” (குற-நாட்டி-9.)

என இதனுள் நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, குளாமணி, குண்டலசேசி, லகேசி, அமீர்தபதி
நாநிவறநின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான வருவன ; அவற்றில்
நேரரசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். சீரையசை
முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். பிங்கலகேசியின் முதற்
பாட்டு இரண்டாமடி ஓரெழுத்து மீகுத்துப் புரிக்காகப் புணர்த்தாய்.
அல்லனவெல்லாம ஓங்கும்.

வரலாறு:

“மூவா முதலா வுலகம்மொ மூன்று மேத்தத்
தாவாத விற்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது சின்றகுணத் தொண்ணிதச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சோது மன்றே”

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

“வென்றன் வினையன் றெகையாகி விரிந்து தன்க
னென்றாய்ப் பராத வுணாவின் னெழியாது முற்றஞ்
சென்றன நிகழுஞ் சுடர்கு தொளிமூர்த்தி யாகி
சின்ற னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினரீங்கி னின்றார்”

(குளாமணி-காப்பு.)

"முன்புள் பெருமகன் என்னருளமுடி வெய்துகாறு
 * னுடைய சகலதான் குணமொழிநான் நனக்கென
 பெருநாறு முன்புள்ள பிரகடிக் கழிக்கமுதலா
 னவநெயர் நயனவனமுள் சரணாக ளனறே."

(சுண்டலகேசிகடவுள்வாழ்த்து.)

எனவும்,

"செல்ல வுண்டை படுவென்றப் பாதிநானகு
 கவலா னுடையத் தொழிநதுய் நன்பமெயதுங்
 செல்லுன நருமச் சடையெனனுந் தென்மையினுள்
 உடா முண்டை வட்டினடை மாகவேந்தி"

"முதலகாணவந்து மருளுக்க குணாகட்கிடனாய்"
 எனம இவை நேரதை முதலாயவரது ஓரடி பதினான்கெழுத்தான
 வாறு கண்டிகொள்க.

"மசுடக கெடுத்த வயலெனத தம்பமாழாந்
 துதிதர் குரிடார் பண்டாலு னுமவாறு
 சதியன் னெறிய் னவனறேழா சீரத்தவாறும்
 பதியன் னகனது மரதாலைப் பணிந்தவாறும்"

(சந்தாமணி - பதிகம் - 18.)

என கிரையசை முதலாய்வரது பதினைந்தெழுத்து ஓரடிக்கண்
 வந்தவாறு கண்டிகொள்க.

"அம்பொன் மாலைவர் களித்தலத் தெழுந்த ரத்தவாய்க்
 கொட்டார் கொடுத்த முத்தநீ ரவாய் கோழரைப்
 பைம்பொன் வாலுச் செம்பொனிற் பழுதது வீழ்ந்த சோதியால்
 அம்பு பாய்த்து வந்தோசிந்து சாறு †சோர்வ போலுமே"

(குளாமணி-இரத்த-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரதை முதலாகவருவன ஓரோவடியுட்
 பதினைந்தெழுத்தாயும், கிரையசை முதலாய்வருவன பதினொரு
 தாயுள்வருதல் பெரும்பான்மைய வெனக்கொள்க.

* இவ்வடியில் ஓரெழுத்துக் குறைத்திருக்கிறது. இதனால் இவ்வடியின்
 பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

† 'சார்வ மானுமே' என்பது குளாமணி அச்சப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

“கடங்கதிர் வரகிறுநரு காட்சவின்ன வெட்டுநார்
துவகைகொட் பயழமுத்த டோனாபோடு குச்சொக
யவகையின்ன பல்லுறு வளக்காய வெண்டார்
கவரும்பென் டுநின்ன சந்தன்கை மறிச்சேவ”

இது கையசைமுதலாப்ப பதினொழிந்தாமினவாறு கண்ட
கொள்க.

“மாசில் கண்ணி மைந்த டோடு மகைக டாந்த டோடுதவிந்
முசுசார் தழித்தி திந்த பள்ளிவே புலத்தென்.
வாச முனாட மாருதம வண்டி பட்ட மடவ...
வீச பென் டி வேத்திரப டெ-தம்பு பட்டத்த விற்புமே”

(குளாமணி-இரத்த-10.)

இது இச்சந்தத்தால்வந்து மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து
வந்தது.

“தெய்வ மாற காதளஞ் செம்பு தேன்கொள் பூம்பொழிந்
பெளவ முத்த வார்மறை ப்பறப்பு மெளவன் மண்ட-
மெவ்வ மாடு பின்னையே விடகக ளின்ப மாககொந்
கெளவை மாவ நீத்தகர்க் காம ஐ-செட கெளவைமே”

(குளாமணி-இரத்த-13.)

இதுவாறு சந்தத்தால் வந்து நற்றடி பதினாள் கெழுத்தாய்வந்
தது. இவ்வாறு எழுத்துக்குறைத்தும் மிக்குமவருவனவற்றையறிந்து,
நிகர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், பரிக்கென்றும், சுராட்டென்றும்
பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடியும் எழுத்தொத்த வருவனவற்றைக்
தலையாகுசீதம் என்றும், ஒரெழுத்து மிக்குக்குறைத்தும்வருவனவற்
றை இடையாகுசீதம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குக்குறைத்தும்
வருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குக்குறைத்தும் வருவனவற்றை
யும் கடையாகுசீதம் என்றும் வழங்குவ ரொருசாராகிரியர். தான்

* ‘மாருதத்தென்’ என்பது குளாமணி அச்சப்பிரதியில் உள்ளபாடம்.
இப்பாடக் கொண்டால் இது ‘மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்த வந்தது’ ஆக
மை காண்க.

† ‘பிறக்கல்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘கீர்ப்பொழில்’ என்பதும் பாடம்.

§ ‘அக்கைக்கு மாறாள்’ என்பது குளாமணி அச்சப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.

டகங்கட்கம் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றையெல்லாங் சாணுச் சிரமமும், செயதேபமும், பிச்சாசிருத்தும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், இராமாமஞ்சடைமும், சந்திரகோடிச்சந்தமும், குணகாங்கி பென்னுங் கநாடகச்சந்தமும், வாஞ்சியார்செய்த விகச்சந்தமும் ஆசிரவற்றள்ளும், மாபாணம் முதலாகிய தமிழ்நூலுள்ளும் புகுதி புடைபார்வாய்க் கீகட்டுக்கொள்க. இவைபெல்லாம் விகற்பித் திண்ணைப்பிற்பெருகும்.

ஒருசார் வடநூல்வழிக் தமிழாசிரியர் குருவும் இலகுவம் புணர்ந்த முற்றவரினும், முற்றக்குருவேபாயும், முற்றவிலகுவேபாயும் வரினும் சமான் என்பதாம்; இலகுவங்குருவும் புணர்ந்து முறைவரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவமாய் முறைபாணவரினும், இரண்டு லகுவம் இரண்டு குருவுமாய் முறைபாணவரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை?

“குருவிலகு வாயுங் குருவிலகு வேராய்
வருமெனினு மைதீர் சமான்—குருவிலகுப்
பின்னான் வருதேற் பிரமாணம் விதானமா
மொன்றிரண் டாகு மெனின்”

என்பவாகலின். வரலாறு :

“போது விண்ட புண்ட கீக
மாத ரேடு வைக வேண்டின்
யாதி நாடி ராய்க்கத் துவி
சீகி யோதி சின்மி னீடு”

எனவும்,

“தற்ற தூவினார்
செற்ற கீக்கினார்
வெற்றி வேந்தருக்
குற்ற தாதரே”

எனவும் இவை குருவும் இலகுவம் அடிமுடியளவு முறையேவந்த மையாற் சமான் என்பபடும்.

“காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
தேரா ரல்குற் தேனார் தீஞ்சொற்

போரார் வேச்சம் பென்னு மிள்ளை
வாறா மென் பி ஓர் டி டே

இது முற்றாக குருவே வந்தமையார் சமான் எனப்படும்.

“குருகு விாகமல
மருகு சினசரன்
நிருவடிக டொழுந்
ணருகு மலமகல”

இது முற்ற லகுவே வந்தமையார் சமான் எனப்படும்.

“கமற்குருகு ணன்னலா
முடக்கிவிட்டு மட்டமட்டா
புடப்புரிந்த புண்ணுட்க
மெற்றமென்ச டி டே”

இது லகுவுட குருவு முறைபீட வந்தமையார் சமான்செய்த
யுள் எனப்படும்.

“துகசுச் சனகச சோதி வளாகத
நககப பெருநா டி டே மட்டா
செங்குட் சினவேன் சேவடி டி டே
தக்கட் கமருத் தணகட டி டே”

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுமாய் முறைபீட வந்தம
யால் விதானசெய்துள் எனப்படும்.

“பொருளா டி டே புசழுமென்
நருளாட்க் குருமாயுன்
நிருமாய்த் சினனெடுன்
நருளாட்க் டி டே டி டே”

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுமாய் முறையான வந்
தமையால் விதானசெய்துள் எனப்படும்.

“பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிந்
தேவார் செங்கட் சேமார்
யாவா வென்ன சென்னேரு
மாவா ஓனெக் செ டி டே”

இது முற்றக் குருவேயாய் வந்தமையார் சமான். பிறவும்
அன்ன. இவைபெல்லாம் ‘பிறாம்’ என்றதனாற் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்

முற்றம்.

‘செய்யுளோத்துக் காரணம்’ ‘செய்யுளோத்துக் காரணம்’ என்பதும்
பாடம்.

[திருச்சிவந்தாமம்]

மானை மாற்றே சக்கரந் சுழிஞா
 மெக பாத மெழுசூர் றிருக்கை
 காதை கரப்பை கரந்தறை பாட்டே
 தாசங் கொளலெ வாவ னுற்றி
 கூட சதுக்கங் கோழுத் திரிபே
 போரெழுத் தினதா லுபர்த்த பாட்டே
 பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
 பொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே
 சித்திரக் காவே விசித்திரக் காவே
 விகற்ப நடைபே வினாவுத் தாமே
 சருப்பதோ பத்திரந் சார்த்த வெழுத்து
 வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
 லொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
 விசித்து முடித்த மறைக்கவிப் பாட்டே
 வருவக மாத் விவிய லீர
 வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
 கலியே கமகன் வாதி வாக்கிபென்
 றவர்க டன்ன மய மவையின் தமைதியும்
 பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியும்
 ஆனந்த முதலிய *ஆனமுஞ் செய்யுளும்
 விளம்பனத் தியற்கையு நரம்பின் விகற்பமும்
 பண்ணுந் திறமும் பாணியுங் கூட்டமும்
 எண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமும்
 எண்வகை மணனு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
 செந்துறை மார்க்கமும் வென்றிறை மார்க்கமும்
 தந்திர வுத்தியுந் தருக்கமு நடமு
 முந்துதான் முடிந்த முறைமையின் வழாமை

'ஆனன் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும்
 செய்யுளும்' என்றே யிசித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

வந்தன பிறவுப் வடிகழித் துரைப்போன்
அந்தமில் கேள்வி பாசரி ன்னே

இச்சுதகிரம், உருமைக்குடி ஆசிரியர் பெருமையுணர்த
ததல் ததறிது.

மாலைமாற்றுவது: சமுத்தலாக வசிக்காமை அப்பாட்டே
யாவது.

“கமலை மாறுத லுடையது
கிழரு மெனமா”

எனவும,

“பூமால காண்பு டேத டெதெ
புறநாசெனமா”

எனவும,

“காடாமாநா ததகா
காதாபதா மடமா”

எனவும வரும்.

சக்கரம் வருமாமு: சக்கரம் பலவித்ததவாயினும், நான்காரைச
சக்கரமும், ஆறுரைசசக்கரமும், எட்டாரைசசக்கரமும் என அடங்
கும். அவற்றள் நான்காரைசசக்கரம் வருமாமு:

“மேனமக கருடம் விடனருக கலம்
மேகெ விசயம்ன விசுமெவ் வருவம்
மேருவரை மன்னை விசுக்குணத தரும
மேவதன் நிறநனி மசகதென மனமே”

இது நான்காராய், நதி 'மே' என்னும் எழுத்து கீன்று, முத
லும் நறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நார்பத்து நான்கெழுத்
தாய், ஆர்மேல ஓரோடுவெழுத்தாய் நுறமுப்பெற்றது.

“நவைக்கணம் விய நன்னா வாய்தது
சேட்டலா வராய் சமாட்டா பிண்டி
கன்னிமுன மேட்டான சேவடி
தன்னினா தன்னலர் துகட்டிசும் *பிறப்பதே”

* 'பிறப்பே' என்பது சில எழுக்கின் பாடம். தூப்பாடக கொண்டால்
எழுத்துக்குறைவது கண்டுகொள்க.

இது தானையாய், நடு 'பிழையாய்' வெண்பதப்பட்டு ஆர்மேல்
நிலைவாதெழுத்துடன், சூட்டினமேன முப்பதிரண்டெழுத்துப்
பெற்று முடிந்தது.

இனி நான்குபதகரம் வருமாறு:

"புத்தையுள் தந்தாய் கண்ட புனைதேனார்
சொல்லெழு சொல்லுந் தானேனா—மோகருநா
மகனேயுள் மாத்திரம் தானேனா லெண்ணுமாற்
பெற்று மாத்திரம் பெறது"

இதே ஆராய், நடு நகரவொற்று என்று, குறட்டைச்சூழத்
தவெனறும ஓ சூத்துன்ன, ஆர்மேல் ஏடுசூழத்தது என்று, சூட்
புன்மேற் பன்னிரண்டெழுத்தப் பெற்று முடிந்தது.

"புத்தையுள் தந்தாய் கண்ட புனைதேனார்
மகனேயுள் மாத்திரம் தானேனா—மகன்கின்று
பண்ணார் தருகாதக கெ விடைத்தத
பன்னிரண்டெழுத்தாய் தான"

இதே ஆராய், நடு நகரவொற்று என்று, குறட்டைச்சூழ நகர
வொற்று என்று, ஆர்மேல் ஏடுசூழத்தது என்று, சூட்டினமேற்
பன்னிரண்டெழுத்தப் பெற்று முடிந்தது.

"ஆராய் மய்யாய்மே லெனவே செழுத்தாகி
யோராதக சேவகம் வராறுச—சீராந்த
பென்னுறட்டைச் சூழ்நீவோர் தகாரமேற்
பன்னிரண்டெழுத்தாய் தான"

இதன்வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

"சொல்லுந் தானேனா—மோகருநா
மகனேயுள் மாத்திரம் தானேனா—மகன்கின்று
பண்ணார் தருகாதக கெ விடைத்தத
பன்னிரண்டெழுத்தாய் தான"

இஃது ஆராய்க், கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச்
சூழ் என்று, நடு நகர என்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்தப் பெற்
று, சூட்டினமேற் பன்னிரண்டெழுத்தப் பெற்று அவ்வெழுத்து
மூன்று முடிந்தது.

“ மண்டாய வையகத்த மாலைமாற் பீரக
வெண்பா வெழுநது மனையொப்ப—வெண்பாயின்
சீர்கிடப்பத் தென்றம் ழூர் கவிமலைன்
போகிடப்பப் பேச வர்து”

இதன்வழியே நழுதிக கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைச்சக்கரம் வருமாறு:

“ கார்க்கட லொல்மா வாட்டொ டானாக
கோளகட் டரடி மாழ்துட நழுநத
வாகந திருநல மாசமுன் னடைமந
தாவரை நீந்திய மாலவரை கடிநத
காடவர் கோனந்ரு வாரமிழ் நாடவாக்
கடைந்த தப்புநத தககது தானே”

“ ஆரெட்டா யவ்வாடெ லைநத் தெழுந்தாக்
யேரொதது நேம்மே வெண்ணுகாட்—வரத்தால்
வாழ்க வலிவலய மாவுளதேன மாதவானோன்
சூழ்தருமச் சககரமாச் சொல்லு”

இதன்வழியே அதனை நெழுதிக் கண்டுகொள்க.

“ பருவரை சிவந்து புடையருகடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்மிசைப் பல்வரைமுன்
மலருவளங் கெழுமிய வசைபறு நீதிய
மீதில புரிக பாரி போலவொன்
றினிதி னேததக கவியெல்லாரு சொலவ
வ்வோர்ப் பெருதெனப் டல்கிளை தேம்பச்
செந்திக் கப்புலத துளங்கொண்டு துளங்க
வோகருமிசை யிலவன் களிமுசெவி சாடத்துக்
சேழலோ டாழ்தரு நீரகடுக கலுழி
நீந்திக கண்டேன் களைகண் பூந்தேன
பண்ணியல் யாழ்நல மொழியவா
கண்மலர் புல்லிக் கலக்கினை ருளதே”

கூத,

வட்டா பட்டமெய்த தென்ப தெழுததாகி
 வட்டாது ஸெண்டுகூட வன்குறட்டி—வெட்டு
 மந்திரன பட்டமெய்த கார்த்தவ ண்ணற
 வட்டாண கிடைவதுபாத துண்ணென நெருவாமை
 பட்டாழி பட்டத்த வட்டதோ நடுகிதாப்
 பட்டாரும் பட்டவ மலவென—ரூராய்ந்
 தெருககவமா துண்ணறகவ விகி யொலிகீர்க்
 கருககதற நண்ககந்த வேத்த—னிருககழற்கால்
 வண்துறையுத தண்டார் மருசாத வாட்களைகண்
 புண்டோ விண்ணசெய்த தண்டாதாக்—கொண்டரைத்
 தச்சிர்ம மாக்ம் பதபு—கதரதது
 மாசிலசா வளருயன் பட்டின—ளேசிலா *
 எல்லா விகிதும் விகிதகலவ சான்றோர்க்குப்
 பொய்யா வினககே வினககு”

எனக் கொள்க.

“சடககடன மண்ணற் தருமருள் விரும்பிய
 சனமென் கிளவ்த தெய்வப் பாரியு
 மல்ல மட்கிய திரவலர் வினையெனத்
 தன்னுடல் பொத்திய தாசிழி சிதவலு
 மகிதத மெய்யன் கடைத்தலை முன்சனத
 தீவது தோககி யேனை முனைகெட
 வேலிய வெட்சி சாஸ்பிற் நத்தோலா
 தாங்கே மதிக்கலை வென்றி வேழ
 மருதி பாடி கிணநனன் விறலி
 நெருகலின் தஞ்சி பாடிய வவ்வைவபோல
 வறுமை புற்ற சிறுமை மூதுரை
 தணந்து மக்க சழற்போலி திருமணி
 மணந்தரைத் தஞ்ச *வலனின் நேருளதே”

இதுவும்,

“வட்ட மீரட்டிதது வன்குறட் டுள்ளமைந்த
 வெட்டாரச சக்கரமிச சக்கரத்தி—னிட்டமையப்
 பட்ட வெழுததுப் பதிநறெட்டோ டைந்துதலை
 யிட்ட யொருது நிறையிடமா—செப்பிய

* ‘வலனின் நேருளே’ என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்
 கப் பொருந்தவில்லை.

வாழியின்மே னின்றநக கணிசெய்து வாழ்க்கு
 லேழு மிருபது மைத்து மின்முறைமே
 வாழியாகண் றுரிந்தமல் வலவென் வகுத்தாது
 மாழி முறையிற் பதினெட்ட—கு—குதினாது
 வினகுறட்டு னெட்டு மிரவெ-தம் டெச்சிச் ச்சே
 யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் டாட்டெனது—முனமுன—தத
 வாராழி பாய ஊந்தக் கிடத்தெ—தன
 நீராச சிறப்புபுபோ சோவிகது—சென—தத
 சவவகத்து மூன்று வதுதத சச்சுததின்
 செவ்வகத்து வேந்தத் தெரிந்தென்று—விவ்வகமே
 யாசிரிய மாச்சி முதனுட் கரத்தொத்த
 நேரிசை வெண்பா கினைக்குகக்—ப—ந்
 நருமலிந்த வண்டைத் தலைத்தத்து ச்சு
 திருமலிந்து த்திலவே யாச—வருமலிந்த
 வெணனரசன் * மனாநி மதினிலே மெதிவிக்
 னன்னிய வகுசினத்தான் ரேன் "

எனக் கொள்க.

சக்கரத்திற்குத் திரிபாகிக்கும் எழுத்தெண்ணுகின்றழி எல்லா
 எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தெண்ணு மாறுபோலக்
 குற்றிகரக் குற்றகரங்களும் ஒற்றும் ஆப்தமும் ஒழிக்கெண்ணப்
 பாடா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக்
 காட்டின பாட்டுள்ளுங் கண்டுகொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்ற
 தனானே பூமிச்சக்கரமும், ஆகாயச்சக்கரமும், பூம்பாகாயச்சக்கரமும்,
 வட்டச்சக்கரமும், புருடச்சக்கரமும், சதுரச்சக்கரமும், கூர்மச்சக்கர
 மும், மந்தரச்சக்கரமும், காடகச்சக்கரமும், சனிபுருடச்சக்கரமும்,
 சலாபச்சக்கரமும், சக்கரச் சக்கரமும், அரவுச்சக்கரமும் முதலாக
 வுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத்
 துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம்
 சாவவும், கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும்பற்றும் என்று
 கொள்க.

இனிச் சுழி துளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப்
 பெற்ற பாட்டு, முதலுயிறஞ் சுழித்து வாசித்தாலு டப்பாட்டே
 யாவது. வரலாறு:

* 'வள்ளன்' என்பதும் பாடம்.

“ நடுகடல் மீது போனா நடுகடல் போகா
கடல் மீது போனா நடுகடல் போகா ”

எனவும்,

“ கடல் மீது போனா நடுகடல் போகா
கடல் மீது போனா நடுகடல் போகா ”

எனவும்,

“ கடல் மீது போனா நடுகடல் போகா
கடல் மீது போனா நடுகடல் போகா ”

எனவும் கொள்க.

இனி ஏகபாதமாவது, நடுகடல் காற்காலுச்சரித்தாற் பாட்டுப்
பொருள் வேறுபட்டு முடிவது. வரலாறு:

“ காற்காலுச்சரித்த மதிடின் கலகாலு கு மொத்தான் ”

எனவும்,

“ அம்புலத்த விலங்காவித்தன் ”

எனவும்,

“ காற்காலுச்சரித்த மதிடின் கலகாலு கு மொத்தான் ”

எனவும்,

“ காற்காலுச்சரித்த மதிடின் கலகாலு கு மொத்தான் ”

எனவும்,

“ காற்காலுச்சரித்த மதிடின் கலகாலு கு மொத்தான் ”

எனவும்,

“ காற்காலுச்சரித்த மதிடின் கலகாலு கு மொத்தான் ”

எனவும் இவற்றை காற்காலுச்சரித்து ஏகபாத மாமாறு கண்டு
கொள்க.

இனி, எழுகூற்றிருக்கைபாவது ஏழறையாக்கி முறையானே
குறுமக்கண் முன்னின்றும் புக்கும் போந்தும் விளையாடும் பெற்றி
யான் வழுவாமை ஒன்று முதலாக ஏழிறுதியாக முறையானே பாடு
வது. வரலாறு:

“ஒருபொருட் கிருநன் புலத்தனை மொருநா
 விருபிறப் பன்னாக்கு மூட்டிற் தந்த
 யீரநம் பயந்த வோரு ஞாந்நை
 யிருமலர் ஓடுகக னாரிடைத் தமொடு
 மூவகை யுலகி னுல்ககைத் தேரு
 மும்மைய் னிறைஞ்ச மீது மொருநா
 யிருவினை பிரித்த மூட்டென முருந்
 நாற்கதி தவிர்த்த வகைகதித் தவக
 நான்மறை யான மும்மதிற் கீழ்
 விருகுண மொருமையற் தெட்டித் தனா
 விருசுடர் மருட்டு முக்குணம் செவ்வ
 நால்வகை வருணமு மைக்கைக் குல
 மாற்றி மாந்தர்க் கந்தை வகுத்தனை
 யைநீற நறமலர் முன்னுற வேத
 நாற்பெரும் படைபொது முடிமுறை வலங்கொண்
 டிருகையுங் கூப்பி மொருமையின் டுணங்கி
 யரசர் ஓருக்குடை முரசமுதகரு முற்றத்
 திருநிதிப் பிறகலோ மிமைபுட் சொந்தவின்
 முருகயர் வயிர்க்கு மும்மலர் மார்வை
 நால்வகை யனந்தமு நயத்தனை தேவரி
 னைவகை விழைவு மையற வெய்தனை
 யாறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கமம்பினை
 யெழுநயம் விரித்த தருமறு மார்பினை
 யறுபொரு ளறைந்தனை னையபத மருளினை
 நான்குவின முகமே பூன்றின் கண்ணே
 யிரண்டுநின் கவரி பொன்றுநின் னசோகே
 யொருதன்மையை யிருபிறத்தினை
 முக்குணத்தினை நால்வகையினை
 யைம்பதத்தினை யறுபிறவியை
 ஏழகற்றிய மாதவத்தினை
 யரிமருவிய மணியணையினை
 வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
 அதனால், மாகெழு தேற்ற சேவலர் தோற்றிய
 யாதிடங் குரிசினிற் பரவுதம்
 தீதறு சிவகதி சோகயா மெனவே”

“ஒருடம் பருவரா யென்றி யொன்றுபுரிந்
 தீர்த்துச் சொன்றை முடிவெ ழுவினைச்
 சூல மேற்றினை சுடருந் சென்னிமிசை
 யருகேட டெருமிதி பெழல்பெற மலைச்சினை
 மொருகண் யிருதேன செவியற வாககி
 ஆடுமட முற்றிசை முடியான் செகுததனை
 மாற்ற முற்றி படரைய தேற்றி
 யானடி டிக்க மென்றி நெறந
 யான்ட மில்லொக்த
 முற்றி பசைக காட்டின உற்றெறி
 காஞ்சென பூழி தேற்றின வாஞ்செலு
 நைத்தலை உடையச் சைத்தன காண்முசுண்
 மேன்முசுக் கபல மேற்றின தலின்
 முட்டி மாட்டின மூவ் மேனியை
 யருவரை குடைய் பேரதிய வாற்ற
 லொருபெருங் கடவு ளொருவ ஓயின
 உங்குதீர் காணு

திருவரு மூவுல கிமைத்தடன் நிந்தர
 காற்றிசை.

மையம்பெருங் குன்றத் தழலாப்த தோற்றினை
 பாறுசின் சடைய தைத்துதின் துறையே
 காண்குதின் வாழ்மொழி மூன்றுதின் கண்ணே
 யிரண்டின் படையே மொன்றுதின் னேறே
 யொன்றியல் காட்சி புலையவ ண்டுங்க
 விருக்களிற் றுவைவ போர்த்தனை நெருங்கிய
 முத்தி நான்மறை மைய்புல னடக்கிய
 வறதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனை
 யேழிய லின்னரம் பியக்கினை தாழா
 வாரின் னமுதம் படர்த்தனை மையத்தினில்
 * வீறுமா கோவை விழுத்தக வேந்தினை
 யால கீழ் லருந்தவர்க் கறநெறி
 கால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை
 னன்றியின்,

முற்றீச் சூர்மா முரணறக் கொன்றங்
 கிருவரை மெறித்த வொருவன் றுதையை
 † யொருமிட நிர்வடி வாக்கினை தரும

* ‘வீறுயர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருமிட நிர்வடி வாக்கினை’ என்பதும் பாடம்.

மூவகை புலகுட னுணரக் கூற்றை
நால்கை யிலக்கண விலக்கிய நடைபட
மொழிந்தனை மைக்கணச் சாமந் காத்தனை
யறுவகைச் சமபமு நேற்புளி வகுத்தனை
யேழி னோசை யராவணன் பாடத்
தாழாக கேட்டவன் நலையி பொருத்த
யாறிய சினத்தை யாகு மைக்கணத்
தேரொடு மற்றவன் செலசென் விடுத்தனை
நாற்றோ ணனனே நெதிரி கிருடமென
நுற்றற மூத மூனறுடன் பாட
விருகண் மொந்தை பொருகண்ணெட்ட
மட்டவழி கோதை மலைமகள் காண
கட்ட மாடிய நாதன் பதனல்
மண்டினி ஞாலதது மன்னுயிர் செல்லா
மூழி சின்னடி யேத்தி ச்னற்பல்
வாழியும் பொன்னுல கெய்துவர் சுண்பர்
அதனால்,
அறியேன் சொன்ன வறிவில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா புலகம வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணசின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே ”*

எனவும் இவை எழுகூற்றிருக்கை.

இனிக் காதைகரப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுண் மற்றொரு
பாட்டுக்கு எழுத்துளவாய்ச் சொற புகாரிம பாடுவது. வரலாறு:

“பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலத்தா
செஞ்சொற் செருந்தைதன் நென்னுறகதை யெனமுடும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின வந்து.”

இதனுட் போந்த செய்யுள்:

“எல்லார்க்கு நன்றும் பணித வவருள்ளஞ்
செல்வாக்கே செல்வத் தகைத்து” (குறள்-13-5.)

* இது நக்கீரர் பாடிய திருவேழ கூற்றிருக்கை. பதினேராக் திரு
முறை அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள்
ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

என இக்குறள்வெண்பாவின்கண் நெடுசை வெண்பாவின் எழுத்
துவாய்ச் சொற்புகக்கலாமை யெழுந்த தெரிந்துகொள்க.

இனி, கரத்துணைப்பட்டு எனபது: ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதி
னால், அதனை ஏற்றுந்நது மொழிகு முதலாயின எழுத்துத்
தொடங்க ஒன்றிடையிட்டு எழுததுக்கொள்ள மற்றொரு பாட்
டுப் போதுவது.

வரலாறு.

“கண்ணக வின்ன காடுந் தீரெக
தெல்ல பரப்பு படிக் கல்லயெ
தெசெந் தல்லா டேவன் கொருககு
தோய்நகசேன் னெருகுமே பைவா டகல்ல
மெல்லாளர் வாக்கெசு கூவ் வாரததாத
தேறுந் துளிக்கணை கருவ்சுதா கோளாய
தாதோந் தாங்கு தோவதிந் தெகின
கடவிட்டேகா காசிலெழியை போமே
பாக்கெவ் தோனொ ளாண்ட மாழனனே”

இதனைக் கீழ்மேலாக வொன்றிடையிட்டெழுதப் போந்த
செய்யுள்.

“ஆளான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதிர்த்தார்
தாளார் கருககளிற்றுத் தார்வீக்க—வாளா
† னுலகவா மெககோன தோங்கொளிபோல சோதி
விலகாவாம் பலகதிரோன் விண்”

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தூசங்கொளல் எனபது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால்
அதனீறமெழுத்தே யீறாக, அதன முதலெழுத்தே முதலாக மற்ற
ஒரு வெண்பாவின் மறினினது மறப்பாடுவது.

வாவலாற்றி எனபது. ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் அது முதலாக
நற்றடிபாடிப் பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் எருத்தடிபாடி,
மற்றொருழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடிபாடிப், பின்னும்
ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் முதலடிபாடிப், பொருண்முடிய
எதுகை வழுவாமற பாடுவது.

* ‘நல்லாயம்புபாயம்பகலமவிடு’ எனபதும் பாடம். இப்பாடம் கூறிய
இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையறிக்க.

† இவ்வடியின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

கூடசதுக்கமாவது: கானகாமுகது நழுநது முதன்முனறடி
யுள்ளும் பெருகக்கொள்ளப் படுவது. வலாறு.

“கருமால வீணைகள் ஐக்கேறிச் செடிசெய்து சாம்பே-
யருமா கீரயத் தழுந்ததற சஞ்சமஞ் சோதிவார்
பெருமான உதித்தெறு முக்குடை சீதர மீனமெ ழ்சுஞ்
திருமா றிருந்தடிச காண யொழிந்ததென் சிந்தையே”

எனக் கொள்க.

கோழுத்திரி என்பது. இஃன்றி வர்பாகவெழுதி மேலுங்கீழு
மொனறிடையிட்டு வாசித்தாலும அதுவேயாவது. வலாறு:

“மேவார சார்கை சார்வாக்
மேவார சார்கை சார்வாக்
காவார சார்கை சார்வாக்
மேவார சார்கை சார்வாக்”

“பரவிப் பாரகத்தார் பண்புகசுழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போவைவத் தாதுணி வெககசு
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே”

என வரும்.

ஒரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஒரெழுத்தினாலே
யும், ஒரு சார இனத்தினாலேயும் பாடுவது. வலாறு:

“காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காக்குக் ககாக்குக் கூக்கக்
கூக்கைக் காக்கக் காக்கைக்குக் சககை”

“தித்தித் தானது திதாது தித் தித்தி
துத்ததை திதுத்து தைத்தா துது
தித்தித் தித்தித் தானது திதுத்
தாததெத் தாதோ தித்தித் தானது”

எனவுங் கொள்க.

இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப்படும்,
வல்லினமு மெல்லினமு மிடையினமும என. அவற்றிற்குச்செய்
யுள் வருமாறு:

“கற்புடையதரசை உய்தற சாத்தெ” வக்கட்டிசு
செந்தெய்ததுக உய்தற சாகத்தற—பொறுபுடைத்தாப்
யுய்தறப் பட்டிபு ருக்கெட்டக கொட்டத்துக்
கேட்டெய்த செந்ததுக கூறு”

“தெய்க தெய்க தெய்க தெய்க தெய்க
பெறுக தெய்க தெய்க”

என இவை வலினைத்தான வந்த பாட்டு.

“காமமும் காமமு முன்னனு காமமுனனே
வினமனமு கனனு முன்னென்னே—காமமனமு
காமமு காமமும் காமமும் காமமும்
மனவானுமேன் முன்ன மா”

இது மெல்லினத்தால் வந்தது.

“விவ்வன ருன்னாரே வவ்வன வவ்வன
விவ்வன ருன்னாரே விவ்வனாரே விவ்வன
விவ்வன ருன்னாரே விவ்வன வவ்வன
விவ்வன ருன்னாரே வவ்வன”

“வவ்வனாரே வவ்வனாரே வவ்வனாரே வவ்வனாரே
வவ்வனாரே வவ்வனாரே வவ்வனாரே வவ்வனாரே”

என இவை யிடைபினைத்தான வந்தன.

இனிப, பாதமயக்காவது. மூவா மூன்றாசிரியவடி சொன்னால்
தானோரடிபாடிக் கிரியைகொளுத்தவது. வரலாறு:

* “சயற்புற்றத தீர்ப்புறத் திருத்த
கற்றேய்க் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னுட் பூசுத ி காசு வவ்வன
மவ்வன வவ்வன தென் மனமவன் மாட்டே”

இது பதவடி மூன்றினித தாமோ ரடிபாடிப் பாக்குணா பாடிய
பாதமயக்கு.

இனிப, பாலின்புணாப்பாவது: நால்வா நான்கு பாவிற் கட்டுரை
சொன்னால் அவையே படிக்கு முதலாகப்பாடிப் பொருண்முடிப்பது.
வரலாறு:

* இப்பாட்டின் முதலடி அகம்-8; இரண்டாமடி (பத்து) மூலப்பாடி
அகம்-87-வது அடி; ‘என்னுட்பூத்த காகித வேங்கை’ என்பது அகம்-88.

† ‘பொன்னிணர்’ என்பதும் பாடம்.

“மலைமிசை மெழுந்த மலர்நிலை வேங்கை
போத்தகத் திருந்த கெடதலைத் தீத்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூச்சு
வீடுகெழு பொதிய் ஓங்கிச் சோனே”

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொருபொதுப் பயன்பாடுவது. வரலாறு:

“நறுமாந் தனிந்மேனி காஞ்சுரப் பண்ணை
யுறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும—பெறும”
வெண்ணெய் புருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனா
மெண்ணெய்க்கொண்டப்புத் தலை”

“என்னைக் காய் லெனிகதிரோ யான்பயர்த்த
பொன்னகி கழலான்டின் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற பாண்டவரைக் காய்”

“செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புருதக—மெய்யே
பலமுறை யாலிர வென்மா மகிழா
குலமுறையாற் சென்றான குறை”

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

“தேருடைததாய்க் ட் காமர் தீணைமருதாய்த் தின்மர
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமனனர் தம்முன்னா
வென்பா டுரைப்பான சலி”

என வரும். பிறவுமன்ன.

* ‘பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘கற்பாய்’ என்பதும் பாடம்.

ஒருவரை மட்டும் வாய் மீன் உணியே வருணித்துப் பாவெது.
வரலாறு.

“புறவர்களைத் தன்ன மொழிச் சொன்னிப்
பணகசரி நாத மட்டைகாண முழுமுத
ஞாமைதி யென்றி ன் டெளி மென்முறோ
தத்துவந லான கோறமெ டு கடம்பெறத்
தீர்த்து உடன்தன்னைகெழு மனாகநன்
முதி ளெழுதி யெழுது
கல்கை மேம்பட மாய மெய்த் து
மொன்கை கருத்தி னுடைய நழுநகர
ஞெளக்க தெழுநத மெய்முக சன்னிதே
முககற் முக்கெனத் தென்றி டாக செத்தி
மலைய கோதை யாடையு மகளி
பரிசுர மேம்பப் பெயொறு மொதுளி
நாய்சிரித் தன்ன சொற்றமோ டுமெயின்
நேவுநித் தன்ன பூத்தி டுடின்
நவிரசுரிகேய்கருட மனவடம் பசுங்காய்
பூமுதி னனை வினகனி மேந்தி
யானைதன் னகலிலை மறைக்கு மூரன்
நூண்சொ ள் பாண முத்திப்பை உழுநக
வரணகொண் டுக்கொற் றேன்று நாடன்
அன்புதர வந்த பென்புருகு பரிலை
தணமருநதறிப் னன்றி யுருவுகிளர்
அநகலி மென்னுமென் றமென ரேனே”

என வரும். பிறவுமன்ன.

சித்திரக்கா வென்பது. நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும்,
மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினாந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது
பாவெது. வரலாறு:

“ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றி
னீரறம் பயந்த நான்கு வண்ண
மூவகை புலகிற்கு மொருபெருங் கடவு
ணல்வகை மேனியு ளிருவீனை கடிந்து
முக்கெறி பயந்த செக்கெறி யொருவ
ணல்வகை யனவையு மிருவகைப் பண்பு

‘மொன்ற வுரைத்த முத்து ட = செவ்வ
சொடி பரவின செவ்வ
டேவா என்னெறி பெற்ற ந டே’

இஃது இணைந்து நானது கூட நவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்
கா. இதனைச் செவ்வை நானது வர். மெழுகிப் பின்ன பிற முத
லாக வெழுதக.

“ஒருமன மாதர் மூவகை புலகி
னிருமனம் பட்டு காந்தி புறவ்வோ
இருமனம் பட்டு காந்தி புறவ்வோ
ஒருமன மாகி மூன்று நிவ்வோ
மூன்று திரிவந்தி முதலென் நறித்தோ
ஆன்ற காந்தி மரண்டன் வரவ்வோ
யான்ற காந்தி மரண்டன் வரவ்வோ
மேற்செவ்வ மூன்று நென்று காந்தி தோ”

இது நான்கு புணர்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா,
இதனை நான்கு வரியு முறைபெய மெழுகிக கண்டுக்கொள்க.

“இருவரமா மெழுதா னாநமர்ந்தான் கம்
லொருவனை நாடிய போந்தே—மொருவனு
மெண்ணையான முக்கண னுண்முகத்தா னென்பானோ
டைந்தலைய நாகத் தவன்”

இஃது இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகிய சித்
திரக்கா. இதனை நான்கு மிசை முதலாக எட்டித் திசைமேலும்
நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவமன்ன.

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் ஏழறையாக எழுதி,
†மேலை ஒழுங்கினுண் மொழிகு முதலாயின எழுத்து ஒருபொ
ருள் பயக்க சிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்குக் கண்ணறையும்
படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவானும் ஒருசீராகவானும்
முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுத்து நிறுவுதற்கலக்கணம், ஒருவன்
பாண்டவர் யானைக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் நெடு

* ‘நன்னெறி’ என்பதும பாடம்

† ‘இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை.

“மாமா தாந் தோ ம்மா
மாதி மாகா காமா தீர்
தாமா வேடா டவே மாத்
கோ டாமா வாரட காந்”

1. னவும கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் மொட்டிக்கு முதலாயினவே
நீயுயிர், ஒரெழுத்தாக கோடியாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பனாளு
சுருப்பதோ பத்திரமெனப்படும. அவையும் வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க.

எழுத்துவருத்தனமாவது. நொழுத்து முதலாக அன்மதீவச
சிறந்து ஏறியவெழுத்துக்களான முறையே பொருள்பயக்கச
சொல்லுவது.

“கூர்ப்பதனை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் துயப்பதற்குப்
போத்தெழுத தொன்றிட்டாற் றேரென்னும—போத்தும்
பிணக்கு மெழுத்தொன்று போத்துரைத்தா லென்னும
மணத்தின் பெயர்வதுவை யாம்”

எனக் கொள்க. பிறவாயின்ன. ‘சார்ந்த எழுத்து வருத்தனம்’
என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லையாய்ப் பின்னை
முறையானே ஒரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவனவும எழுத்து
வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

‘மற்றும் வடநாற கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த யுதாரண
நோக்கி, விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே’ என்பது, ஆரியம்
என்னும் பாரிரும் பௌவத்துக் காட்டிய அகராசசகதமும், மாத்
திரைச்சகதமும், பிநதுமதியும், பிரீரளிகையு முதலாக யுடையன
வும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லு மறைக்கவிஞரும் அறிந்து
கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு :

“நெற்பெயர தொன்றை கீறுவிக் கடைக்கே
நற்பயத்தி னறகால தொன்றாகும்—மற்றதன்
ஈறெழுத்து கீக்க வியலபுடைய தூற்செய்கை
பாறபடத் தோன்றும் பயன்று”

இஃது அக்காச்சுதகம்; எழுத்துச் சதகமெனவுமமையும்,
பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

"உயரணிக் க உயர் மயிற் று
முடைய மெய்மையு"

எனவும்,

"வண்ணத்தி றெனனெ னி தத்தெரமற் றுளமுதெற்
கண்ண முடிந்த மெருகு"

எனவும் இவை மீதிநாச்சுததும், ஆராய் நுககம் எனவ
மையும. கூறுத—குறதி; மெய்—மெய்; எனக கொளக,

"மீதுதலு மறந்ததென பரம கொளபற்
செய்தி மெருகு மெனது"

இது மீதுதலி எனவும். மெருகு—மெருகு.

"செய்கொண்ட மெய்கொண்ட மெருகொண்டேன் கொட்கொ
ண்டேன்
செய்கொண்டேன் செய்கொண்டேன்"

எல்லா வெழுததும் புள்ளியுடையனவே வந்தமையால் இது
வும் பிந்துமதி.

"தறியு மிரண்டு தைமலா ரணிபு மிண்டு தார்வேந்தர்
அறிய வரசர் வீற்றிருக்கு *மண்ணு ம்ரண்டொன் றுடையராய்ச்
செறிய வல்லான நேய்த்தமைபற் செழுப்பூச சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ டொண்டை யார்வேந்த னவைபுள் வீரவா ரொருவரே"

இது பொத்தகம் பிரேளிகை. பிறவுமன்ன.

'விரித்துமுடித்த மிறைக்கவிப்புட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால்
நிரோட்டி பாடுதலும், அலகுருகை வெண்பாப் பாடுதலும்,
முண்டப்பாடல் வாசித்தலும், தீகர்கையும், திரிபாகியும், கண்டகட்
டெ, கல்லவலும் முதலாக உடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நிரோட்டியாவது:

"ஆறிரண்டா மாவியு மைய்ரண்டா மாவியு
மாறிகந்த உணவு மோனமுத—கூறில
வகர பகரம்கொண் வந்தண்பாச செய்யு
ணிகரி னிரோட்டி மெனல்"

* 'அணியும்' என்றும் பாடமுண்டு.

'T 22'

ஆகலிநீர் குவியத் தருவதற்குக் கட்டிடம்
காரைநிலி நாணச் சுவரத்தே—சாசான
சண்டர சண்டர சண்டரங்கிச் சுவரகட்ட
*கட்டார கண்டன கை”

பிற ப'டனா

தேர்கைபாவன குறைதகல்ப பிணங்கண் கொம்பபலன, என
 றன் எனபதும், குதிரைபட்டில் துவெனச் செகதது பெட்
 டைக்குதிரை என்றன் எனபதும் முதலா வடைபன். வீரமும், கண்
 டமுங் கண்டறிந்தான எனபது. பிறவுமன.

தீர்ப்புகியாவது: முன்னெழுத்தாகப் ஒன்றின் பெயராய், முதலாமாறமொன்றின் பெயராய், இடைபடிமாறம் ஒன்றின் பெயராயின் வென்று வாயின்வாசகஞ் செய்வது, சிறுவதுமாம். பாதிரி, என்சிறுதகி, பாதிரி, பார், திரி எனறழிப்பது. பிறவுமன்ன.

சண்ட சட்டே எனபது: பரக்கொண்டு போதெனது சொல்லப் போயினான், சென்று கண்டு மீண்டிவந்து அவையுள்ளாயினவென்றிற போதாவாயினவென்றறித்ப்பது. பிறவுமன்ன.

கல்லவலாவது: காடறிசொறபொருள் பயப்பப் பிழையாமை
வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

“மனையிற்கு மன்று முதலோக்குத் த்து
முதுபோக்கே மன்று பெருமூர்க்குத் த்து”

என்பது.

‘உருவகமாதி விரவியல்ரு வுருமலங்காரமும்’ எனபது: உருவகமும், உவமையும், வழிமொழியும், மடக்கும, தீபகமும், வேற்றுமைநிலையும், வெளிப்படைச்சீலமும், நோக்கும, உட்கோளும், தொகைமொழியும், மிகைமொழியும், வராத்த்தையும், தன்மையும், பிறையொருள் எவப்பும், சிறப்புமொழியும், சிலைடைமும், † மறுமொழியும்,

* 'கண்டர கண்டன்நன் கை' என்பதும் பாடல்.

† 'மறுத்து மொழிநீர்' என்பதும் உடையது.

உடனிலை உப்தம. துவலா நவற்சி ம, உயர்மொழியும், ஈ
முடி, மருதிம, மருதசுமனமொழியும், றுபமுடி, உயாவும், ய
மும், வாழ்ததும் என்கிறதாயினால் அலகாசகங்களுள் என்ற ம.
அலகவ அலகாசகங்களுள் கண்டு கொள்க.

வா, த்த இரண் வகைப்படும, மெய்வாழ்த்தும், இருபுற
வாழ்ததும் என.

வருமாறு

“காந்தரிலை சமச்சுதது வைசுலம்
—சுல்லி சிந்த மருதகல—கருணை யெல
வணமருதக் கசகதா மருதன் வருதமர்
கொண்டருதக்—கெட்ட குணம்”

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இரு-ற வாழ்தது வருமாறு.

“—காந்த மருதாநனை பைந்தொழுகைக் கோட்பட்டு
கெட்கடையிலேதறிசு கொண்டிழந்தான்—றென்களந்தைப்
புமான் திருமகளுக கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்மேற் வைமையார் கோ”

இஃது இருபுற வாழ்த்து.

வசையும் இரண்டுவகைப்படும, மெய்வசையும் இருபுறவசையும்
என.

வரலாறு.

“தாழை யுலகாசகாடக *முய்தொழிலி தானபார்ப்பான்
எந்தைக் தெருகனம் பட்டதுகொன்—முருதை
அவியுணவி னுர்தொயின் மாவதாசு கொல்லோ
கலிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு”

இது மெய்வசை.

“படைமொக போகாது கின்றெறிந்தா னென்றும்
கொடைமொக நல்லார்கட் டாழ்த்தான்—படைமொக

* ‘தாய்தொழி’ என்பதும் பாடம்.

பாடி வழங்குந் தெருவென்பார் வாஞ்சென்
கோடி வழங்கு மகன்”

இஃது இரூபுறவசை.

‘கலியே கமகன் வாதி வாக்கியென் டெங்க டன்மையம்’ என்பது: கவியும், கமகனும், வாதிடும், வாக்கியம் என்று இரகல்வரது தன்மையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி எனபா நான்கு வகைப்படுவர், அசுகவிடும், மதுர கவியும், சித்திரகவியும், வித்தாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி: இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டுவாரும் உளா.

ஆசுகவி யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த நுழுவும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமாற் கடுத்துப்பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பொருட் பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைகிற்பழந் துதைரது உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களை ட்டுகொண்டு ஸ்சைப் பொலிவுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவாகட்கு ஒலிகடலம்ழ்தம்போன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடுகண்மையையுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிக் கோவைபும், பன்மணிமாலைபும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மடலூர்ச்சிபு முதலாகிய நெடும் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப்பாட்டும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிப்பக்கறைபுள்ளும், பிறவற்றுள்ளாகண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனாவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றுர் வியப்ப உய்த்துரைக் குங்குருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்ளுக.

வந்தியாவான். மேற்கோளும், துறம் எடுத்துக்காட்டும் காட்டி அவைவசெய்து, கங்கோனி, இப்பிதன் கோண்மற்றப்பான எனக் கொள்க. வரலாறு:

நிலைபெயர்நிலை சொல், செயப்படுதலால்; குடம்போல: எனபது நிலை மேற்கோளும், நடவடி எடுத்துக்காட்டும் ஆயின, நிலைபெயர்நிலை சொல் என்பது மேற்கோள; செயப்படுதலால் என்பது ஏது; குடம்போல எனபது எடுத்துக்காட்டி.

நிலைபேறுடைத்தல் சொல், செயப்படாமையால்; ஆகாயம்போலும்: எனபதும் ஸ்ராவை, 'பாபா' எனிறும் 'பிரமானம்' எனிறும் ஸ்ரக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது வாதமும், சலவாதமும், விதண்டா வாதமு முதலாகப் பலவென்று எடுக்கதொதுவாருமுள்.

இனி, வாக்கியமெனபான அறம்பொருளினப்பம்வீடுகண்மேற்கேட்க வேட்கைபெரிக்கச் சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன் எனக் கொள்க.

'அவைவசினதமைசெய்யும்' என்பது அவையேயாது தனமையும் என்றவாறு. அவைதாம் தானருவகைப்பரிம்; கல்லவையும், தீயவையும், குறையவையும், சிறையவையும் என. என்னை?

“அவைவெனப் படுமவை மர்றபத தெரிய
வல்லவை தீயவை குறையவை சிறையவை
மெனச் சொல்லுப வெனப் தொல்லை போரே”

என்பவாகலின்.

“அவற்றன்,
கலவையை மென்பது எடுக்க காலை
மெய்துறையாறு மிருவரு *மியம்பும்
அத்தனை வல்லோ நறவோடு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிககலவையோர்ப்போர்
கற்றவர் கலவிக் கடைவிடை மறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா டனத்தோர்

* 'மொழியும்' என்பதும் டாடம்.

முனிவொன் தில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ நிருந்துரை கேட்போர்
*வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
நெல்லை மாயினுந் தொலைவெனப் படாது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புடைத்தே”

எனக் கொள்க.

“தீயவை யென்பது தெரியுந் காலே
சுலாவுஞ் சுண்டித் தாமேற் கொண்டு
சீலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாந்
குறைத்த வொருவற்காட்ச செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்”

எனக் கொள்க.

“சிறையவை யென்பது கீழாயுந் காலே
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
“யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்தாரைப் பதுவே”

எனக்கொள்க.

“குறையவை யென்பது கூறுந் காலே
சிறையில் சொல்லே சீனைத்தவை யெடுப்ப
வரையு மென்ப வாணைய் னிகந்தே”

எனக் கொள்க.

“தொலைவெனப் படுபவை சொல்லுந் காலே
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயக்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றுகிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னா னொருபொருள் கருதித் கூறல்
இன்னா வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாகும்”

* ‘வேந்த னொருவர்கள் வாரம் படினும்’ என்பதும் பாடம்,

எனப் சொல்க.

‘பாதிசன மர’ என்பது, குடும்பம், விச்சையும் ஒழுக்கமும் பருவமும எனவியற்றிற்றுக் கங்க வகையாற் பாட்டுடைத் தலைமகனையும் அவன் சினன்களையும் பாட்டுடைய சினனிப்பொருளல்லவற் றென்ப பாட்டுடைத் தலைமகனைப் பெயரும் உரும முதலிய வறுப்பு களைச் சொற்க்கிப் பாடிதலும், ஐயவறவற அவன் பகைவரைச் சாத்திப்பாடி, தலும் என இரண்டாம், அவையெல்லாம் பெரியரும் பட்டம் முதலாயினவற்றுட் கன்றி கொள்க.

‘தாரணைப் பருகியும்’ என்பது: தாரணை விகற்பங்களும் என்ற வாறு. தாரணை விகற்பங்களான காமதாரணையும் அக்கரதாரணையும், செய்யப்பட்டாரணையும், சந்தாகத்தாரணையும், சிகதித்தாரணையும், வயிர்கதாரணையும், வாய்த்தாரணையும், நிறைவகுறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வசசிரத்தாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்காசிக்கேதகனாய் இடம்படவறிந்து தரிதது, அனுலோமமாகவும், பிரதிபலிப்பதாகவும் பிறவார்கடனு சொல்லுவது. அவை பெல்லாற் தாரணையாறு கன்றி கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவக்கா உருவக்கா சபலேகைகளால் திரித்தக் குதிரையடியாகவும், குதிரையும் மாணியமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வருமாறு:

“சடிக்கப் பிலைமலர் சேந்தித் தாமரைப்
பனிமலர் வாட்டிய மீக்கைச் சீசர்
ஜாபுரமிக பூன்றின் மெல்லென் நெருங்கிய
சேண்விளக செழிலடி குறுகுதற் றூசிற்ப்
பெருமலர் வேங்கைய மூங்கிலு நடக்கப்
பணியவழி வீத்த மாதத ணறவரும்
சாந்தமு மகிலுங் கிளங்கு தீக்கனிச்
சூலு முகிரலுங் கெழுமித் தேர்ய
தூவலர் பேணும் வெட்சிய முறித்த
விரைமலர் மகிழு நாகமும் படுடைத்
திருவுஞ் சகமல் மாதி கீர்த்தி
பூனமல் கேள்வியற நெளந்து சருமயவர்
கீழணாப் பாசிலை வடுமர் மிசைம்க
வருசெழு * மென்சனி நேரே பூசணித்

‘மென்சனம்’ என்பதும் பாடம்.

தகராறு செய்து கொடுங்கள் கூட
யோகிய காணல் நடவிட சிவனாதர்
பெருமதா மனசுக்கட செட்டாய்ப்
புருஷ லோகம் டெநிந்தென் டெருந்தெ "

இரநீநிசையாசிபிய வேண்டுகோ ரைப் பூதலாக வாய்
னும், வேண்டுகோ ளுரைப் பூதலாக வாய் பாதகவத. சிறு
தூதலவரைப் பாய்த்த அழகுபதனாடு வெட்டுகிற வரம்.

இனிக், குகிறையும் பாண்டியாபாய்த்த மாயை:

"செங்கை யுதறிச் சிவனிடம்
கிழணி துன்புழிச் சண்டைகள் நின்றபுது
சகல மருவினசு னெய்த
சித்திர மத்திரங் கிளவென் னெய்த
கார்பதை திரணி என்மன மீடுகு
வாடை பீடை வந்ததா தத்தா
எவரும மலையும் மீடனு மவாண்
மிகவு நகுதி மாநீர்
பார வீரா புனளி வெள்ளை
முத்தி செய்த தாலோ மேலோர்
பேரா வீழி பெரிய வுருவுடை
பூதிய வேதன் மூரி கோன்ற
மெய்கை: அணமை தென்றிய குருபரன்
எந்தையன் சுந்தர னாரன் சேரன்
தூசன் கேசவன் குழ்பெழி வேழணி
கூறிய தேர்வு கெழுமிய துததி
சீரிய கரிபரி *தெநிந்தென் டெருந்தெ"

இதனடைவே கரியும் பரியும் வேண்டுகோ ரைப் பூதலாக
வும், வேண்டுகோ ரைப்பூதலாக துதித்து வரைப் பூதலாக
நாலும் வரும்.

இனி, இவற்றைச் சிறுதுகல் கடிக்கடி பெருமதா மனசுக்கண்,
துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாறியும் படிக்க கடிதின்
உதவும். அறைகட்கு எழுத்து உறுத்துவதற்கு இலக்கணம்.

“மன்னக நீதிக்கு தந்த தந்தைப்பை
மன்னன் உடம்புமே மெய்”

“மன்ன மொன்றுக் கதிபரனா மணிசோச சக்க மொருமுனருந்
தண்ணத் தந்தை பிரண்டன், மச்சா நகர மைந்தாரும்
பனரும் பறவையருமுனரும பத்திர் மன்ன ஓளுழாம
மன்னு மொழிமேய் உடம்புமேன மருட ரிருநான் காருமே”

எனக் கொள்க.

இவற்றை மேலே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வணிகது அந்த
அறைகளில் மகா வெழுத்தனவெதிர் மொத்த அறுபத்து நாலறைக்
கும் எழுத்துக்களாம்.

ஆனந்தம் ஆறுவகைப்படும். எழுத்தானந்தமும், சொல்லான
தமும், பொருளானந்தமும், யாப்பானந்தமும், தூக்கானந்தமும்,
தொடையானந்தமும் என.

“உறுபுகழ் மரம் னுடர்த்தோர் கூறிய
வறுவகை மரின் வானு தமமே”

“அவைதாம்,
பொன்னெறி திரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னெறி வழுதிய சொல்லா னந்தமும்
புகழ்ச்சிவிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்புவிலை திரிந்த யாப்பா னந்தமும்
சுக்குறெந் திரிந்த தூக்கா னந்தமும்
நடையறி புலவர் நாடின ரிவையே”

அவற்றுள் எழுத்தானந்தமாவது—பாடப் படுவோன் பெய
ரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழுப் பாடுவது. என்னை ?

“இமற்பெய் சார்த்தி மெழுத்தள பெழினே
இமற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“ஆழி யிறைப்பப் பலபோ மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்திரும்—வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோடு வென்னும்
செறுமலை சென்றடைந்த போது”

‘இரவரில்’ என்பதும் பாடம்

இது பொய்கையா வாகரு செய்து 'நினைவெல்லா' என்பதில்
இயற்றையா சாத்திரம் பூதந்தொழுகதமாயின பூததானந்தம்.

இனிச் சொல்லுனாந்த மாவது—பெறப்பெயர் மருகின் மங்கல
மழிபத் தொழிற் சொல்லிப் பாட்டுடைதலைமகனிடையே ஏறப் பாடு
வது. எனனை?

“இயற்றெயர் மருகின் மங்கல மருகின்
தொழிற்செய்த புணாட்டினது சொல்லு னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு.

“என்னிற் பொலிந்த திடெழுந்த டென்னைமருகின்
தன்னிற் குறைபெட்டின் நன்மதி—மின்னி
விரிந்தெவருங் கண்ணுடைச் செங்கோல் விடைய
எரிந்தெவரு வேல் னெழும”

இதனுண மதிமை விசயன வேல்பீபால் மருக என்பான், 'விச
யன எரிந்து' என அத்தொழில் அவனிடையே ஏறச்சொன்னமையாற
சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்த மாவது—பாட்டுடைத தலைமகன காட்டின்
யாதானு மொன்றினச் சிறப்பித்துச் சொல்லுவாற்றவிடத்து அத்
திணைக்குரிய விறைச்சிப்பொருளை பூறுபடச் சாவடி கெடவுஞ்
சொல்லுவதுஉம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாதபெற்றிபின் மங்கல
மழியச்சொல்லுவதுஉம், மங்கலமாகிய உவமமயான் மங்கலமில்லாத
உபமேயத்தை உவமிப்பதுஉம், தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட
தற்கு இடையூறுபடச் சொல்லுவதுஉம் முதலாகவுடைபன எனக்
கொள்க. எனனை?

“இறைச்சிப் பொருளை பூறுபடக் கூறினும்
புகழ்ச்சிச கிளவியிற் பொருந்தா வாயினும்
உவமைக் காட்சிய் னுணர்ந்தோன்றினும்
இவைமல பிறவு மினன்ன வரினே
அவைவென மொழிப பொருளா னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“முறிமே யாக்கைதன் கிளபொடு துவன்றிச்
சிறுமை புற்ற களையாப் பூசல்” (பத்து-மலைபடு-313, 314.)

என மனைபுகடாத்துக் கதகரை மாறழப் படுப்பான்
 தோ பொய் வழிகள் இன்னம் மென்மையாகவளவன; அவற்றைச்
 சாராத பொய்மென்பான் குடகுநுநு வரைமேல் நுநது வழி
 மொரு விடாகமபுகுநு விழுகதக கண்ணி, மறைக குட்டியுந், தாயு
 விடாகமபுகுநு விழுகதக; விழுக குடகுநுநு அல்லாமல் அவற்றைக்
 கிண்கியுநு பெரியதொர் ஆர் வாரமெழுநதது; அவ்வரைபை
 மொருவிப் பொய்மென்பான். அவன் மனைகுரிய இறைசகிப்
 பொருளாகிய குடகுநுநு இடைபுகுநு சொன்னமையால் இது பொரு
 ளானதாம்.

“கணங்கொடுக்கைச் சதயங்குத தகைது

வினகுமலைத் தகைத் தகைத் தகைத்

தினகுமலைத் தகைத் தகைத் தகைத்” (பத்து-மலைபடு-11-40.)

என்பது, பிண்கியிடுத்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து
 அசைந்த வருத்தத்தாற் றத்தகைத் தகைத் தகைத் தகைத் தகைத்
 லாது விரித்திருப்பா அவர் மலைமேல் வழிபோக் கூத்தப் பெண்டிர்
 என்று புகழ்தலுறான். பெண்காதிகள் ஊறுபட்டு அழுகை கிழந்த
 விடத்து மயிலிடுகதிருப்பா; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயிர்
 விரிபை அவன் நாட்டோடும புகழ்தகைமையான இதுவும பொருளா
 னந்தம்.

“பெயலொடு வைகிய வின்க ணிருப்புனத்

தகைநு விசம்ப னுதல் போல

வாலிதின் பரிந்த புன்கொடி முசுண்டை” (பத்து-மலைபடு-99-101.)

என்பது, நாடுபுகழ்தலுற்றான் மற்று மங்கலமுளவாகவைத்து
 வானத்துள் துறுமீத்தோன்றுங் காத்திகைமீனாடு கடைப்பட்டார்
 தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை பொப்பித்தமையான்
 இஃது உவமக்காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

“திண்டேர் வயவரைச் சேவைவென் றுன்ன தேக்கவுண்மா

வன்போ தமன்ற வகைநீழ லீக்கிய வார்சிலம்ப

கண்போ வினையற்பொல் லாதது கற்கவென னன்னுதலான்

கண்போற் குவளை கொணர்ந்ததற் கியாதுக்கைம் மாறிலமே”

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட யானையைத்தாரதா
னென உறுபடச சொன்னமையான இதும உவமககாட்சியில்
ஊனநதோன்றிய வானந்தவமம்.

“உன்செயற்றிப் பேழ்வட் ருமலிக்கு மனகுதா
மென் டி ரதாறபோ வெவழிடம்—வந்தத்
மாலா கடவன்ன மன்பரந்த வட்டானை
மேலொரு மேலார் வினரந்த”

இதனுட் புரியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீர
னோடு நாயை உவமித்தமையில் இறப்பதிரத வானந்த வவமை.

“இந்திரனே பேலு மிளஞ்சதன் சத்தந்ரு
மந்தமே *போனறிவெரு மலகை—மந்தததுத்
தாழ்ருவி போன்றனது தாமலை மம்மலை
யேழுலகு காறு டின்ன”

இதனுட் கீழ்மகனாகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற்
பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிசு கலாகாமையுடவமித்தலின் இறப்ப
வுயரந்த ஊனநதவவமை.

“சென்றபடு பருதியற் சிவந்த தோற்றத்தை”

இதனுட் பரிஞாயிற்றுககு உவமையாகக் காட்டலின் இறந்து
பாட்டுவமையானதம்.

“தீய் னன்ன வொண்ணெ காந்தட்
வேற் கலித்த புதுமுனை யூகசெத்
தறிமா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊஉ னன்மைய னுண்ணு துருத்தென
ருருப்பி னன்ன பல்லதழ் தாடிய்
கெறிககனக் கடுக்கும் விபவறை தோறும்”(பத்து-மலைபடு-145-150.)

இதனுள் திப்போலா முருவரதோன்றாஞ் செங்காந்தட் பூவினை
ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானிடக்க வாழிற்

* ‘போன்றதெங்கும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘இனிது’ என்பதும் பாடம்.

ருத்தி உண்மையின் கைவிட்டது என்று கார்த்தபூரீவிந்து சிவப் பிள்ளை நுனியைச் சொல்லுவான், அவாவிச்சென்றது கொண்டு அவாவிப் பன்மையில் விட்டது என்று பரிசிற்கவி, அவாவிபகவியை அவாவிடெடக் கவிநாயகன் இது பரிசிற் பொருளானதாம்.

டாப்பா ளந்தமாவது—முன்கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடைமொழி யின் பின்னாப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்ந்த இ, அதன பின்னே சிறப்புடைமொழிப்பிடுச சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறு டாப்படிப் பாடுவது. என்னை?

“முன்கொடுக்க முன்கொடுக்க மொழிபுடக் தொருபெயர்
இடைக்கிடத்தல் *யடுஞ்சிப்படினே
வடப்பொருட்டெல்லோர் கூறிய
டாப்பா ளந்தமென் றறிமல் வேண்டிம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“காசத்தி றுண்டல்கு சொல்லு புளிய றுயாவரைவாய்
கேசத்தி றுலுமின் னுட மிசவு மெலிததுவரத்த
கூசத்தி னெங்கு னுடென டணிபு னமவாயெயற்றி
ருகத்தி றுண்டால் கடைநிடப் பட்ட களிகடலே”

எனக் கொள்க.

துக்கானந்த மாவது—கஞ்சத்தாள முதலாகிய கருவிகளோடும் இசைந்த இசைக்கீழ்ப் பாடுதற்கண், அவன பெயரைச்சாத்தி உயரவும், இறுகவும், பெயாபிளந்த பண்ணியும், ஒருவர்க்கும் பெயர் புலனாகாமையுஞ் சொல்லுதல். என்னை?

“தாழ் மரபினர் பாடுதாடு புணர்ந்த
பாவகை யொருவ டப் பாடுத காலைத்
தொல்வகை மரபி னவன்பெய தேற்றி
யேக்கிறு மிடுகினு மெழுதயிர திசைப்பினுந்
துக்கினுக் குதறிநா துச்சா னந்தம்”

என்றாகலின். அவற்றிற் கிலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடையானந்த மாவது—அளபெடைத் தொடைப் பாட்டி னுட் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயாசாத்தி அளபெடுப்பத் தொடுப் பது. என்னை?

* ‘இருசாப்படினே’ என்பதும் பாடம்.

“அனபெடை மருககிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் றெற்றில் வருபாத்
தொடையா னந்த மெனவே துணை”

என்றார்களின். வரலாறு:

“வாழும் புவி வருதியோ டெய்தந்த
தோடு தவலுமிட னா”

இதனுட் புவிவழுதி மென்று அடைப்பெயர் சாத்தியள
பெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

“வாழ வழுதி மதுரை மறுகின்ற
போடு பகைமுனைப் டோர்”

இஃது அடையடாமையின் மிக வழி.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது,
களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனும தலைவியுந் தம்மிற்
பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி
மெய் மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கிப் பாட்டுடைத் தலைவனது நாடா
னும் ஊரானும் குறித்து அவனுர்மேல் அன்றில் ஏக்கினும், குயில்
கூவினும், ஆயர்குழலிசை கேட்பினும், ஏற்றின் மணிக்குரல் கேட்பி
னும், அவனாடு சூழ்ந்து கிடந்து அவளேக்கினும், என்னுயிர் கழியும்
என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனுரையாள் நாடையாள் உயிர்கழி
கின்றதெனினும், பிறவாற்றானும், குணமீம்பட்டன ஊருநாடும்
பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள்,
என்றீன ?

“களவினுந் கற்பினுந் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து கனிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டு
முன்னுறுத் திறினே யுயர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்று பழித்தனர் புலவர்”

என்று எடுத்தோதினார் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் ஊந்
துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாடராணமுடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரையாகிய உயிரளபெடையம், கான்மாத்திரையாகிய வெற்றும் பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயருக்கும் அவன் பெயர்க்கு அடையாகிய சொற்கண்ணும புணர்ப்பிற் குற்றமென்று. என்னை?

“கழிசெடி லாசமுங் கட்டுவூத் தசையும்
பெயரப் புணர்ப்பினும் பெயர்சுடப் புணர்ப்பினும்
வழுவென மொழியு மாப ராண்டே”

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம்:

“மன்னும் வழுதி வருடருககு சீன்றன்னென்
றின்ன முரைக்குமிட னு”

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகர வெற்றும், பெயர்அருகு வரலின் வழு. “வழுதிவா அம்புரவிக் கிவ்வூர்” என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந் தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாஸ்யமும், கார்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாமும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடான்பாட்டிற்கும இசையாகிவரப் புணர்ப்பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை?

“சிறையழி துயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
கவலை கூர்ந்த கருணைக்குப் பெயரே
அவல மென்ப வறிந்திசி னேரே”

“அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
குறிஞ்சி புறசீலை பியந்தை யென்றார்
பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
கருதிய கற்பிற் கார்தார பஞ்சமம்
இசையா னந்த மென்மனார் புலவர்”

என்றாகலின்.

பாட்டுடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவது உம் ஆனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

“உருவி யாகிய வெருபொருக டிதடையே
யருவ் கூறுத லானத் தட்டெ”

என்றாகலின்.

‘ஆனந்த முதலிய ஆனமும்’ என்றதனாற் பிரிபொருட்டொடா
மொழி முதலியகுற்றங்களுப டுமவாட்டமற டணாககப்படும. அவை,

“பிரிபொருட் டொடாமொழி முரணமொழி வெனாது
வொருபொருண் மொழியே ஐயமொழி வெனாது
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனாது
யாப்பின் வருவே டைவழு வெனாதுப
பொருளின் வருவே புணாப்புவழு வெனாதுக
கலையொடு மலையே காலையே வெனாது
வுலக மலையே யிடமலே வெனாது
மேற்கோண மலையே யேதுமலே வெனாது
வெடுத்தரை மலையே நான்மலே வெனாது
விருநான் கடுதத வீரைம் புறவு
முய்த்துணர் மொழியே யொட்டிப் பிரிமொழியே
பறிதுபடு மொழியே பிசுபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலை யெனவருஉ மிவையு
மிடக்க ரிசையவு மிடக்கர்ப் பொருளவு
மிடக்கர்ப் படவருஉஞ் சந்தி யசையவு
இன்னா விசையவு மெனவெய்த தவற்றொடு
முன்னாக் கூறிய பிறழ்வுத் தொகைது
வழுடை யிருபா னான் கீக்குபு
பாட வல்லோன் கவிஞ் னன்றேறல்
அடங்காப் புதல்வற பயந்த பரத்தையற்
புறஞ்சொற் பெறுஉம் புலவ ரானே”

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன:

“செய்யு டாமே மெம்பெற விர்ப்புற்
தனிக்லைச செய்யுட் டொடாக்லைச செய்யுன்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாச செய்யுன்
உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடைச செய்யுள்
இசைநுவன மரபி னியன்ற செய்யுள்

யங்லை மருங்கிற் சாதிமொழி தொகைஇ
பவைமென மொழிப வறிநீதி னேரே”

என்றே ருதப்பட்ட வெல்லாட அணியியலுட் காண்க.

இனி, ‘விளம்பனத்திபறகையும்’ என்பது:

“விளம்பனத திபறகை ிரிக்குங் காலை
பாரியத் தரிசெய்த நோந் னடக்கிப்
பலகினை நேற்றமு மூழி மிழதியும்
வகைசா நெண்ணுற றறவர திபறகையும்
பேத நாவின் வேடிய ரொழுக்கமும்
ஆதி காலத் தரசா செடகையும்
அயவவ நாட்டா ரத்யும் வகையால்
ஆடியும் பாடியு உறிவரக் கினத்தல்”

எனக் கொள்க.

இனி, ‘நரம்பின விகற்பமும்’ என்பது: நரம்பு எழுவகைய;
குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என.* என்னை?

“இளிகுரல துத்த நான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூன்றே யாகுந
தார முழையிரண் டாகத் தருமே”

என்றாகலின்.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ்,
மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னை?

“பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ வழியென
நாலவகைப் பண்ணு நவின்னா புலவா”

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாமோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத் தோன்றியன திறமாம். என்னை?

“*குரறுத்த நான்கு கிளைமூன் நிரண்டாக்
குரையா வுழையினி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
கனரிசோ கண்ணுற் றவர்”

என்பது சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு எல்லார் உரை மேற்கோள்.

“பண்ணா வாகப் பரத்தன வெல்லுந்
திண்டிற மென்ப திறனறித் தேரே”

என்றாகலின். அததிறம் இருபத்தொருவகைய.*

“அராக கோதெ முருட்டிச் சூழகலி
யாசா னைந்தும் பாலையாழித் திறனே”

“வைவளங் காத்தோம் பஞ்சம பகல்
மருளவிடற பாற்றுரு
செந்திற மெட்டிந குறிஞ்சிடாத்த திறனே”

“நவிர்ப்ப குறிஞ்சி,
செந்திற ராஜ்கு மருசடாத்த திறனே”

“சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த திறனே”

என்றா வாய்ப்பியனா.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, பநிலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் பநிலைப்பாலை பிறக்கும். கைக்களை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இனிக்குரலாகக் கோடிப்பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் எனக.

* திறம் பண்ணிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை—(சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† ‘தக்கராக நேர்நிறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கந கழிசோம ராகமே—மிக்கதிற
காந்தார மென்றைந்தும் பாலித் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து’

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அந்நிமாலச சிறப்புச் செங்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரை மேற்கோள்.

இனிக் கூடமாமாறு:

“உருதிநததுத துபபர்டா தாவென்பார்க் கில்லென்பான்
அகப்பொய்யாங்க குறறு வநிம்”

“இல்லென்பான் ஐயந் குடாஅ விரகிலி
யுன்னசெனறுமடபதென் டுன்”

“வநிகைபோ லுன்னத துதநிரத்திட்டு டானு
மிக்குவையற டாககருக குறை”

“தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுண்டேற் குன்ற
விடாது லுலகத தது”

“குன்றா வினாடி டுயர்க்கலக் துனபுறறுத
தாவென நிரப்பாடன் கை”

“துப்பாடா தாவென்பார்க் கல்லென்பான் கையுட்
குடாஅன் விடாஅ லுனையுப்பு”

“கைமாட்சி விரக லுலகத
துண்மாட்சித் தாயினு மில்”

இவை ஏழும் கூடப்பாட்டு ;

“கின்ற நரமபுக் காரு நரம்பு
சென்றழு னிற்பது கூடமாச செப்பு”

என்றாராகலின். இவற்றின பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. ஈண்டு
உரைப்பிற பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டுவகைய, கணிதமும் காரணமும் என.
அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவரு
ணமும், இரண்டு பிரகரணசகாதியும், முதகுப்பையும், ஐங்குப்பையும்
என்றிப்பரிகருமமும், மிச்சிரகமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை
அலின்ந்தமாலையும், அரசசட்டமும், வருத்தமானமு முதலியவற்றுட்
காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத்
திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என. என்னை?

“அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின பகுதி”

என்றாராகலின்.

அகத்தினை யிருவகைப, களவு கற்பு என. என்னை?

“களவுக கற்புந் கைக்கோ ளாச
அளவி லென்பன தகமெனப் படுமே”

“ஐந்தினை தழுவியதக் கற்பே மவற்றுட்
* சரவெனப் - ஓவ தூஉத்
காவன் மரபாற் பாட வருமே”

“கற்பெனப் படுவது கரணமோ டியைய
கூடிய பிறவுந் கூறுதற் குரித்தே”

“எய்திய விரண்டுக கைக்கோ ளென்ப”

“கிழவன பாககன்,
கிழத்தி தோழி திறத்தன கூற்றே”

இன்ன பிறவும் அகத்தினை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லான் முல்லை என இவைபத்துத்,† கைக்களை, பெருந்தினை யென்று இவை யிரண்டும் என்க.

“ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுககாற்
காந்த னமாத்த வீரைந்து மகத்தின் புறமே”

“கைக்களை யென்பது புறனே”

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்களையாவது: காட்சி முதலாக் கைகாமம். * என்னை?

“கைக்களை தானே காணுக காலை
கூட்டமில் கினவி கைக்களை யகப்புறம்”

“பெருந்தினைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத
திறத்த தெனப திறன்றிற் தோஉர”

“சிலையா வன்பி னீடா விற்பத
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்தினை யகப்புறம்”

என்றாராகனின்.

* ‘சரவெனப் படுவதூஉத்’ என்பதும் பாடம். † இப்பகுதியின் சரி யான பாடம் அகப்படவில்லை.

இனிப் புறமாவது:

“வெட்சி கரந்தை புறனை மொழிப்”

“வெட்சி முதலாத தம்பை யிருசு
செப்பட்ட வேழும புறப்பெரு னாகுட்”

எனக்கொள்க.

வெட்சி *ஆகவர், தலானும், கரந்தை புடருவரசென்று விடுத்த
லானும் ‘வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே’ வஞ்சி மேற்செல்ல
லானும், காஞ்சி அஞ்சாதெகிதென்முனறலானும் ‘வஞ்சியுங்
காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே.’ உழிஞை யாரெயின் முற்றலானும்,
நொச்சி விழும் தினவ்வெயிற் காத்தலானும் ‘உழிஞையு நொச்சியுந்
தம்முண் மாறே’

“பொருதல் தம்பை புணர்வ தென்ப”

இவற்றின விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, வாகையும பாடாண்பாட்டும் பொதுவியற்
றிணையும். என்னை?

“வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே”

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்தியம உடையார்.

“மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே”

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும்
பன்னிருபடலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்ற
தனற் குறிஞ்சி முதலிய வைத்திணையும் உணர்த்தும். என்னை?

“குறிஞ்சி பாலைமா டைத்து மகமே”

என்றாகலின்.

அவையாமாறு:

“மெய்வகை கூடிக் முன்பனி வகையே”

இது குறிஞ்சித்திணை.

* ‘ஆதரலானும்’ என்பதும் பாடம்.

“வெம்பாலத்தம் * * * வகைடே”

இது பாலேத்தினை.

“தவலரும் * * * உறுப்பே”

இது முல்லைத்தினை.

“அருக்கடல் * * * உறுப்பே”

இது நெய்தற்றினை.

“ஒல்லென் * * * யே”

இது மருதத்தினை.

“இடனே பருவம் பொழுதுண் பொருள்பெயர்

கடவுண் மார்தர் களவிழ ஞாநீர்

மாமரம் புட்பறை மாழென் நிறற்றின்

ஆகிய மரபி னகனெந் தினைக்கு

முந்தை மூன்று முதல்கரு வேனை

யைந்தா சீலைய துரிப்பொரு ளாகும்”

“மறறவை தம்முண் மயக்கினு மப்பெயர்

பெற்ற தினையின் பெயர்சகோடை பெறுமே”

“செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாசி

மெவ்வகை யிறைச்சிபு யிபற்றுப தெர்த்தே”

“ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டுரிவை

வரினான் மிலகியல் வழக்கந் தோற்றல்”

“ஐத்தினை தழுவிப் வகமெனப் படுவது

கந்தருவ நெறிமையற் களவொட சற்பே”

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அன் னிதப்பான் உயர்தினையும் அஃறிணையும் * ஆமாறுணர்த்தும்.

“உயர்தினை மென்மனார் மக்கட் சுட்டே

அஃறிணை மெனமனா சவரல ப்றவே

ஆயிரு தினைய் னிகைச்சுமன சொல்லே” (தொல்-சொ.-கிணவி-1.)

எனவும்,

“மக்கட் சுட்டே யுயர்தினை யாகும்”

எனவும்,

* ‘உரைத்தும்’ எனபதும் பாடம்.

“தேவரு நகரு மேவடிப் பெறமே”

“எவடி வட்புன் நன்றி மொழிந்தவை

பாடவைப் பொருளு டிறினை யாகும்”

எனவ ன் கொள்க.

இனி, ஐநூலார் அகத்தினை, புறத்தினை, அகப்புறத்தினை என மூன்று படவகுமென்ப. ஆமாறு அநியத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

“கடே கடதிர் முன்பனி மன்பனி

சென் டேனில் டேனி டென்றந்

கருமு டாகட பருவ மவைதாம

ஐடனி முதலா நீவிடவரண் டாக

டேபின திகக ணெண்ணிர் கொளலே”

‘இந்த இருது வ நுனை அனியியலுட் காண்க.

இனிக, காலம மூலகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் சிகழ் காலம் என. என்னை?

“இந்தது ச்சுத்த மெதிர்வது மென்னு”

திறந்தெர் டுடையன கால மாகும்”

என்றாகலின். அன்றியும், நனநற் காலம், நற்காலம்; தீந்த காலம், திக்காலம்; நறற்காலம், தீத்திக்காலம் என இவையுமாம். நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருக லின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, ‘எண்வகை மணம்’ ஆவன: பிரமமணம், விதிமணம், ஆரிடமணம், தெப்பமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச மணம், கந்தருவ மணம் என்பன.

பிரமமணமாவது: ஓரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றையிருதுக் காணாமே கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

* இப்பகுதி துணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாருபாட்டின் பின்னர் இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், ஏடுகளைத்தினும் ஈண்டே உள்ளமை யின் அவவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† ‘இரண்டிரண்டாக’ என்பதும் பாடம்.

“ஒப்பாருக் கொடா ரொருபுப் பரிச்சய்
விப்பான் மதிதெனா வெவ்வேக்க—பொரு
றருமே போல்கென்று தக்காக்குச் செத்தல்
யிரமாம போலும் கொடா”

என்றாகலின்.

விதிமனமாவது. கொடுத்த பரிபகலை இராமன் புகட்கொ
டுப்போன் கொடுத்தல். என்னை?

“கொடுத்த பெருள்வாங்கிக் கொட்டெய்”
மடுபயர் மதிததற கடைத்தா—கொட்டெ
னிரண்டா மடக்குபெய் திவ ததுவே
யிரண்டா மணத்தி விடலடி”

என்றாகலின்.

ஆரிடமாவது: ஏறும் ஆறுகொணாதது சித்தி ஆறுமன
முன்னாக கைக்கு கோடுபெய்து கொடுத்தல். என்னை?

“இறகுலத்தோ கொப்பாறுக் கொப்பா விடிலேருப்
பொற்றுளம்பிற் பொற்கோட்ட வாட்டினாத—முட்டித்து
வாரிடம்பே ராமுலைய வாழ்ககைக்கண் வடிப்பதுரை
ஆரிடம் பேரா மதற்கு”

என்றாகலின்.

தெய்வமாவது: வேள்விக் களத்துத் துப்பாடித்துத் தீமுன்னர்
வேள்வியாசிரியர்க்கு கைக்கு கோடுபெய்து கொடுத்தல். என்னை?

“மெய்ப்பாலைப் பெண்டனமை மெய்திமன் மெல்லம்
யொப்ப வுணாத பொழுதண்ட—கொப்பாசுரு
தெய்தயங்கு தீமுன்னர் கோழைமை யீவதே
தெய்வப்பே ராகுத தெரிதது”

என்றாகலின்.

இவை நான்கும் அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது: இன்னது செய்தாக்கு இவருடைய என்
இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை வில்லைந்தல், திரி
பன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடன் முதலிய. என்னை?

“வில்லேற்றல வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொல்லேற் றியல்குழையைக் கோடவென்—றெலலா
மரியனசெய் தெய்தினு னாயி னசரம
அரியவா மந்த மணம்”

இராக்கதமாவது: ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்
தல் முதலியவற்றால் வலித்திறகோடல். என்னை?

“பூந்துகிலோ டின்னனவு மேலிட்டும் புதவடைததும்
பாய்ந்து *கதநதா அய்ப் பற்றிகொண்—டேந்திழையை
யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்ந்தா சொல்லு மணம்”

பைசாசமாவது: துஞ்சினரோடும், மயங்கினரோடும், சரித்தா
ரோடும், செத்தாரோடும், விலங்கினோடும், இழிதகுமரபில் யாரு
மில்லா வொருசிறைக்கண் புணர்ந்து ஒழுகு மொழுக்கம். என்னை?

“துஞ்சல் களித்தல் மயங்குதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவுழித் லாதலென்—றெஞ்சினவும்
இன்ன திறத்தா னிழித்தக வெய்துபவேற்
பிண்ணப் பசாசமணப் போ”

எனவும்,

“குணத்தி னிழிந்த மயங்கியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலங்கினும் பிணைவது பைசாசம்”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்தருலனும், குணனும், அழகும், அறிவும்,
பருவமும் உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதூரத் தாமே
புணர்ந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம். என்னை?

“ஒத்த குலத்தார் தமியரா யோரிடத்துத்
தத்தமிற் கண்டதம் மன்பினு—லுய்த்திட
வந்தர மின்றிப் புணர்வ ததுவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து”

எனவும்,

* ‘வலிந்துதாய்’ என்பதும் பாடம்.

“மூற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
 னெத்த விருவரு முளளக நெகிழ்ந்து
 காட்சி யையந் தெரித தேற்றலென
 நான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும
 அச்சமும் பயிர்ப்பு மவறகு
 முயிர்ததகத் தடக்கிய,
 வறிவு நிறைவு மோர்ப்புந் தேற்றமு
 மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
 * மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
 தமிழிடல வழக்க மெனத்
 தன்னனபு மிகைபெருகிய
 கனவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே”

என்றார் அவிநயனார்.

இனி, எழுத்து நான்குவகையு; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்
 தும், ஒலியெழுத்தும், தன்மையெழுத்தும் என. எனனை?

“அவற்றுள்,
 உருவே யுணர்வே யொவியே தன்மையென
 விருவகை யெழுத்து மீரண் டாகும்”

என்றாகலின். அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது.
 என்னை?

“காணப் பட்ட வருவ மெல்லா
 மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
 வழவி லோவியன் கைவினை போல
 வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும்”

என்றாகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

“கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
 புண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்”

ஒலியெழுத்தாவது :

“இசைப்படி புள்ளி நெழாஅல் போலச்
 செவிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்”

* ‘மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா’ எனபதும் பாடம்.

தன்மை யெழுத்தாவது :

“முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணாவும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே”

என எழுத்தினது விகற்பமும எழுத்தினது புணாச்சியும் எழுத் ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,க,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாயவெழுத தும், அ,ச,ல,வ,ர,ங,ய, முதலிய இராசியெழுத்தும், காரத்திகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோபமுதலிய நாலவகை பெழுத்தும், சாதிமுதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உக்கிரவெழுத தும், சித்திரகாருடம் முதலிய முத்திர வெழுத்தும், *பாகியல் முதலிய நால்வகை பெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய நாமகதி யெழுத்தும், தாது முதலிய வெளியெழுத்தும், மாகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கலிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பாப்பான வழக்கா கிய பதின்முன்றெழுத்தும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், கட்டுரை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும் பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லாவாய்க் கேட்க.

இனிச, சொல் நான்குவகைய; பெயாச்சொல், தொழிற்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என.

“எப்பொரு ளேனு மொருபொருள் வினாகச செப்பி சிற்பது பெயாச்சொல் லாகும்”

“வழுவின் மூவகைக் காலமொடு சிவணித் தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்”

“சுடுபொன் மருங்கிற் பற்றா சேய்ப்ப விடைசின் றிசைப்ப திடைச்சொல் லாகும்”

“மருவிய சொல்லொடு மருவாச சொற்கொணா துரிமையோ டியற்றுவ துரிச்சொல் லாகும்”

என்பது வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியா இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல் என்று உரைப்பா. அவற்றுள் திரிசொற் சில வருமாறு:

* ‘பாகியல் முதலிய வகையெழுத்தும்’ என்பதும் பாடம்.

“பைனீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை
பூழிலவம் பீளே தருவையன்ல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள நவிரல் வசிதலையல் ஸிவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்”

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலை, களிற்று, ஏற்றை, கடுவன், கூரன், பகடு என இவை ஆண்டெயா; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கன்னி, பிணவு, முடுவல் என்றின்னவை பெண் பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னவை இளமைக்கு எய்திய பெயர்.

“பெயரீவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றணர்ந் தியையக்
குறியொடு கீரணக் கொளவகுத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ னாகிரி யன்னே”

என இவற்றின் விரிவறிந்து வந்துழிக் காண்க. இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுந் தொல்காப்பியம், தக்காணியம், அவிநயம், நல்லாறன்மொழிவரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும் ஆமாறு: நார்பெருமபண்ணும, இருபத்தொருதிருநும ஆகிய இசையெல்லாஞ் செந்துறை; ஒன்பது மேற்புறமும் பதினோரடலும் என்றிவை யெல்லாம் வெண்டுறையாகும் என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாரா சிரியர் சொல்லுமாறு:

“கந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவரு வகைத்தே”

அவற்றுட், செந்துறை எனபது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை என்பது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

“செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேற்றே”

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய; செந்துறையும், செந்துறைச் செந்துறையும், வெண்டுறைச் செந்துறையும் என, வெண்டுறைவிரி மூவ

கைய ; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

“ஆங்கிரு துறையு மறுவகைப் பருதிய
பாங்கி னுணரும் பணி னானே”

என்றாகலின்.

அவற்றுட், செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழ்சையும, காமவின்னிசையும் என்பன. என்னை?

“தொய்வங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழ்சை நுண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்”

என்றாகலின்.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன:

“ஒங்கெழில் குன்று கூ-திர்பண்பு செந்துறை”

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன: கலியும், வரியும், சிற்றிசையும், சிற்றிசைச் சிற்றிசையும் எனறித் தொடக்கத்தன. என்னை?

“கலியே வரியே சிற்றிசை யென்று
மலிதரு பேரிசைச் சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெல்லாம் பாணி யியந்துக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெண்டுறைச் செந்துறை வேண்டுக காலை”

என்றாகலின்.

வெண்டுறைப் பாட்டாவன: விலக்கு நாட்டிசை செய்பப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும், மண்டிலமும, சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினேராடற்கு மேற்பாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆகிவாரை

யும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்துஇசைப்பாட்டாய் வருவன. என்னை ?

“அவ்வப் பொருளா வரிற் பாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதினே ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெணடுறை வெண்டுகை யெனவிரித் தனரே”

என்றாகலின்.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றாவன: அல்லியவுறுப்பு 6. கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்தினுறுப்பு 5. பாண்ட ரங்க உறுப்பு 6. மல்லாடலுறுப்பு 5. தடியாடலுறுப்பு 6. கடையத்துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாடலுறுப்பு 4. பாவையுறுப்பு 3. எனவிலை. இவற்றின்மேல் செயிற்றியமும், சந்தமும், பொய்கையாற்றா ழு முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

பதினேராடலுமாட்டினார் யாரோவெனின்,

“அல்லிய மாயவ னுட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராறாகத் துணிந்து”
“கொட்டி கடம்பமர்தா னுட லதற்குறுப்
பொட்டினார் மூன்றுட னென்று”
“அறுமுகத்த னுடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு”
“குடததாடல் குன்றெடுத்தா னுட லதற்கு
மடக்கிய வைத்துறுப் பாம்”
“முக்கண னுடிற்றுப் பாண்டராக மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாற வுணர்”
“மாயவ னுடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளோந்து”
“துடியாடன் மங்கை யெழுவர தாடல்
கடியா முறுப்புக்க ளாறு”
“கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைந்தோ டொன்று”

“காமன தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி னான்கு”

“மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென்”

“திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
ஞெருவா திரணடுட ஞென்று”

என்பன.

“பல்வரை ளின்றூட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லையின் வீழ்ந்தாட லென்”

செந்துறை வெண்மிறைப் பட்டாவன: தெய்வதமும், பாவை
யும், வானூர்மதியமும், இலங்கிரும், வைளவமும், ஒன்று கொட்டும்,
முருட்டிம என்றித தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க.
என்னை?

“தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ருகக் கிடந்தவும் வந்த
விலங்கிரு வைளவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்ணறை சேர்த்து காலை”

என்றாகலின்.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே.

தருக்கமாவன: ஏகாந்தவாதமும், அநேகாந்த வாதமும் என்
பன. அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவதரிச
னம், காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு
தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன :

“வரியே குரவை மதலை மேட
முரியே தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி சிற்றிசை நேரிசை
பாவை தனிநிலை பாங்கமை மடலே”

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள்
ளுங் கண்டுகொள்க.

‘முந்துநான் முடிந்த முறைமையின் வழாஅமை—வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே என்பது: மேனூன்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன்னவும், சித்திர சமையபத்திர சேதக கணிதகத்தவுத்தி முதலிய பிறவும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற்றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

“சொல்லிற் சுருக்கிப் பொருள்பெருகித் * தொன்னூன
மெல்லாம விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப
பருங்கலம் வல்லவா தாமனறே கேள்வி
† யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து”

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும்.

* ‘தொன்னூலம்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருங்கலர்த்த வல்லா ருணர்ந்து’ என்பதும் பாடம்.

யாப்பருங்கலம்

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

பகசம்.	பகம்.	பககம்.
அ	எ	சே
அகவலிசையன ... 351	எழுத்தசைகோ ... 17	செந்தொடையிரட். 173
அடிமுதற் பொருள். 355		செந்தொடையொவ 178
அடியெனைத்தாகி. 329	ஐ	செப்பலிசையன .. 212
அடியொரு மூன்று. 243	ஒத்தவடியினதாகி. 261	செய்யுட்டாமே ... 199
அநதடி குறைநவு ... 241	ஒத்தாழிசைக்கலி... 276	
அந்தவடியினயல்... 256	ஒழுக்கியவோசை ... 240	ந்
அவற்றொடு முடு... 297		தரவேதரவினை .. 311
அளபெடையொன். 156	ஓ	தரவொன்று ... 280
அளவடி நான்கன. 333	ஓரசைச்சேரும ... 67	தனோசோவணனம்... 39
	க	தனிசிலையொற்று. 36
ஆ	கடையதனயலடி ... 265	தனீரீறுதிசிரை... 88
ஆதியெழுத்தே ... 129	கடையிணைபின் ... 148	தனறையோசை... 308
இ	கலியொடுவெண்பா. 109	தா
இணைக்குறளிரை. 257	கழிநெடிவடியே ... 101	தாழிசை துறை ... 210
இயற்சேருரிசீர் ... 57	கழிநெடிவடிநான்கு 269	து
இயற்சீர்வெள்ளடி. 115	கு	துள்ளலிசையன .. 274
இரட்டையடி ... 180	குறளடி சிந்தடியிரு. 99	தூ
இரண்டாமெழுத்து. 131	குறளடி சிந்தடியள 98	தூங்கலிசையன ... 335
இருசோமிசைவர ... 159	குறளடி நான்மை... 340	தோ
இறுவாயொப்பின. 153	குறள் சிந்தின்னிசை 221	தொடைபல ... 187
ஈ	குறிப்பேயேவல் .. 49	தொடையேயடி 127
ஈரசைகடியசீர் ... 59	குறிவினைகுறில ... 52	நா
ஈரசைச்சீர்சினறு ... 85	ஈ	நாலசைச்சோ ... 65
ஈரடி குறள்சிந்து ... 224	சிந்தடி குறளடி ... 107	நாலோரடியாய் ... 227
ஈரடிவெண்பா ... 121	சிந்தடி நான்காய் ... 342	நானகடியானும் ... 248
ஈறுமிடையும் ... 54	ஐ	நி
ஈறுமுதலா ... 183	சீரிர்ண்டிடை ... 163	நிரனிறை முதலிய. 359
ஈற்றயற்சோ ... 168	சீரோடு சோதலைப் 83	நிரைநடுவியலா ... 78
உ	சீர்தொறுந்தொடுப்ப 170	நிரையிறில்லா ... 87
உயிரே மெய்யே ... 20		
உரைததனவிரண்டும் 243		

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
நே	மி	மோ
நெடிலடி நான்காய். 332	மிக்குக்குறைந்தும். 344	மோனையெதுகை... 128
நெடில் குறில் ... 48		வ
நே	மு	வஞ்சியுளகவல ... 119
நேரசை யென்ற ... 47	முதலயற்சீரொழித். 167	வருக்கநெடிலினம். 134
நேரிசையம்போ ... 278	முதலொடுமூன்றும். 161	வி
நேரிசையிணைக்குறள் 254	முந்தியதாழிசைக்கு. 285	விகற்பொன்றாகி ... 233
பா	முழு துலகிறைஞ்சு. 1	விரவியு மருகியும்... 68
பாதம் பலவரில் ... 236	மு	வே
பாவினமெல்லா ... 112	மூவசைச சீருரிச்சீர் 61	வெண்கலியொன்றே 279
ம	மூவொரு சீரும ... 165	வெண்சீரொன்றலும் 84
மனப்படுமடிமுதல. 259	மூன்றடிமுதலா ... 245	வெண்பாவாசிரியம். 200
மா	மூன்றடி யொத்த... 263	வெள்ளடி கலியினு. 119
மாலையாற்றே ... 492	மோ	வெள்ளையுட்பிறதனா 92
	மொழியினும் ... 144	வெறிகமழ தாமரை 2

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

பக்கம்.	பக்கம்.
அ	அ
அ ஆ ஐ ஏள வென்றிவை ... 196	அசையினுஞ் சீரினுமிசை ... 179
அ இ உ எ ஓ இவை குறிய ... 22,51	அசையினுளு சீரினுமடி ... 183
* அ இ உ அம்மூன்றுளு சுட்டு ... 381	அசையேயிரண்டு மூன்றும் ... 67
அகத்திணை யல்வழி ... 118	அடக்கியலுறுப்புமாறடிசதாக ... 292
அகத்திணை யகவயின் ... 120	அடிதொறுமுகலெழுத்தடைவ ... 137
அகத்திணை மருகுகினவ ... 120	* அடிதொறுந்தலையெழுத்து .. 143
அகப்பாவகவலுள் வருசி .. 121	அடிபலவாகியுங்கடையடி ... 331
அகப்பாவகவல், ஐயீருறுப்பின் ... 270	அடிமறிசசெய்தியடிசிலை ... 369
* அகப்பாட்டு வண்ணம் ... 384	அடிமுதலோரெழுத்தடி ... 130
அகமுதலாய பொருள்கவிக்காவி ... 461	அடிமுதற்கணன்கிற்கும் ... 358
அகமேயகப்புறம் புறமே ... 528	அடிமுதற் பொருள்பெற ... 357
அகரமுதலா ஓளகாரமீறா ... 21	அடிமுழுதொருசீர்வரின் ... 180
அகரமோடாகாரமைகாரம் ... 196	அடிமூன்றெழுத்திறின் ... 265
அகவலென்பதாசிரியப்பா 78,109	அடிமூன்றுகி வெண்பா ... 245
அகவலென்பதாசிரியப் பெயரே ... 251	அடிமோனையேனைக்கினை ... 177
* அகவலென்பதாசிரியம்மே ... 214	அடியினிற்பொருளைத்தான் 356,411
அகவலோசையாசிரியம்மே ... 254	அடியுளுசீருமசையுமெழுத்து . 183
அகவல்வெண்பாவடிசிலை ... 219	அடியுளெழுத்தினை நான்கினால் 480
அகவலுட்டனசீரவெண்சீர் ... 70	அடியைந்தாகியுமிக்குமீற்றடி . 247
அகவற்கினமாயவாறினையும் ... 274	அடிவரையின்றியளவொத்து . 334
* அகைப்புண்ணுமறுத்துதது 387	அடுத்தவடியிரண்டியாசாவகை... 127
அஃகேனமாய்தந்தனிலிலை ... 28	அதிககண்ட மென்றுமிசை ... 97
* அஃதான்றென்ப வெண்பா . 214	* அதுவேதானுமீரிருவகைத்தே2,406
* அநகதப்பாட்டவற்றளவோடு 124	அந்தங்குறையாதடியிரண்டு ... 210
அசைகளுமொரோவழி ... 416	அந்தமுதலாத் தொட்ப்பது ... 187
அசைகூட்டுகுமென்மஞர் ... 356	அந்தாதிததொடையினும் ... 305
அசையடி முன்னரராகம் ... 311	அந்தமிலபாதந்தாழிசையே ... 242
அசையாக்குந்தன்மையவே ... 35	அந்தமுமாகியுநடுவும் ... 412
அசையிரண்டு மூன்றும்வை ... 82	அந்தாற்சொல்லுந்தொடுகும் . 373
	அந்தடியிக்குப்பலசிலவாய் ... 381
	அந்தத்திற்பாவிற்கினமாய ... 344

	பக்கம்.
அர் தவடிமிக்கல்லாவடியே ...	331
அம்புவண்ணகமிருமூன் றடி... ..	282
* அம்புவளவிற்குமராகவடி ...	293
அராகநேர் திறமுற்றம்பு ...	527
அரிநீரகவற்கடித்தொகை ...	437
அநுகடல்.... ..உறுப்பே ...	531
அருளேக்கு நீராரகைச்சீர் ...	376
அரைநொடியளவினவறுமூ ...	25
அரைநொடியென்பதியாதென ...	25
அரையனவருறுகன்கமரம் ...	29
அல்லாவொற்றுகவலினிறுதி ...	254
அல்லாவொற்றினுமதனினும் ...	262
அல்லாப்பாவினவகை ...	110
அவலமென்பதற்கிசையென ...	524
அவற்றன், உருவேபுணர்வே ...	535
* அவற்றுட், சூத்திரந்சானே... ..	3,406
அவற்றன், ஆசிரியமென்பது ...	125
அவற்றன், நல்லவை பென்பது ...	514
* அவற்றுட், பாஅவண்ணம் ..	381
அவைதாம், அகப்பாவகவல் ...	269
அவைதாம், இயனெறிதிரிந்த ...	518
* அவைதாம், பாஅவண்ணம் ...	380
அவைதாம், பாட்டுரைநூலே ...	407
அவைதாம், முதலோடயல் ...	172
அவைதாம், முன்னும் பின்னும் ...	270
அவைதிரிபாகின் விசாதியாகும் ...	458
அவையெனப்படுமவையறிந்ப ...	514
அவையே, தேவபாணியென்று ...	291
அவ்வியனிலையுடேனமூன்றே ...	28
அளபெடைதனியிரண்டு ...	29
அளபெடைதொடைச்சேக... ..	159
அளபெடைமருங்கிற்பாட ...	523
அளபெடையினம்பெற ...	159
* அளபெடைவண்ணமளபெடை... ..	383
அளபெழின்னல்லையாய்தமும் ...	37
அளபெழுந்தியாப்பினஃது ...	159
அளவடியந்தமுமாதியுமாகி ...	258
அளவடியையஞ்சோ நெடியடி ...	268
அளவடிமுதலாவனேததினும் ...	298
அளவியற்பாவென்றசீர் ...	107
அளவியற்பாவான்றசீரைந் ...	463
அளவிறுநிலத்தொடு நெடி... ..	431

	பக்கம்.
அறமுதனான் கென்றமகமுதல் ...	210
அறுசீர்முதலா நெடியவை ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவருஉ ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவீன்றவும் ...	273
அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பால் ...	430
அனந்தனுநகுளிகனுமாதி ...	263
அன்னககழிசககுதததை ...	518
அன்னமொனருககழியிரண்டா ...	518

ஆ

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ ...	22
ஆக்கிருதுறையும்றுவகை ...	538
ஆககென்கிளவியடையா ...	285
ஆசிரியத்தொடுவென்றே ...	110
ஆசிரியத்தளகைச்சீரடி ...	437
* ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கு ..	124
ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடி ..	121
ஆசிரியப்பாவின்கிறமைக்கு... ..	123
* ஆசிரியநடைத்தேவருசி ..	124
ஆசிரியப்பாவெண்பாக்கலி ...	110
ஆசிரியமென்பதகவலின ...	125
ஆசிரியம்வெண்பாக்கலியொடு ...	110
ஆசிரியம் வெண்பாவென ...	285
ஆசிரியமருக்கினைந்து முரிமை ...	431
ஆசிரியம் பெற்றவடிவிலேமே ...	438
ஆசிரியவுரிச்சீர் வெண்பா ...	423
ஆணைவழிசீற்றன்மாண்வினே ...	339
ஆதியாயாற்றலுடைத்தாய் ...	239
ஆதியிரட்டித்ததனஃத்து ...	476
ஆயவகப்பற்றமையிரண்டும் ...	529
ஆயிரமிறுதிலுமடியுழிபா ...	124
ஆய்தந்தானே குறியதன ...	28
ஆய்தமு மொற்றெனப்பெற்று ...	39
ஆய்தமு மொற்றமுளபெழு ...	37
ஆபதமுமொற்றமுடகினும்... ..	34
ஆபத்தமும் யவ்யுமவ்வொடு ...	30
ஆய்நதவுறுப்பினகவுதலின்றி ...	276
ஆரமுறவலணிவடமேகலை ...	66
ஆரமரிசந்தனம் பழுப்போடு ...	459
ஆரண்மகமோடனுடமவிட்டம் ...	458
ஆரிடச் செய்யுளபாடுதற்கு ...	350
ஆரெட்டாயவ்வார்மேல் ...	495

	பக்கம்.
ஆர்த்தபடியினெ திர்ச்சுன் வரு .	475
ஆறடிமூக்காற்பாட்டென ...	238
ஆறுராயவ்வார்மேல் ...	494
ஆறிரண்டாமாவியும் ...	510
ஆறிரண்டோடைநதடியை ...	175
ஆறுமுதலாவெண்சீர் காறும் ...	273
ஆறுவகையினகவலொடு ...	269
ஆறெழுத்தாதிபதினெழு ...	433
ஆறேழுருவுபாழெட்டோடு .	475
ஆறைநநதைநதையெழுன ...	478
ஆற்றல் சாலாவிழையல் ...	46
ஆற்றுச்செலவு மனோமறிநாகமும்	262

இ .

இ உ இரண்டன	46,409 418
இசைசீலைவிறைய	68,416
இசைப்படுபுள்ளினெழாஅல் .	535
இடனெபருவம்பொழுதுண்	531
இடைக்கணிரண்டடியுமிக்கால்	483
இடைமை யாவன-யரவவழங் .	24
இடையுந் கடையுமிணையும் ...	54
*இடைசீலைப்பாட்டேசரவக	281
இடைபலகுறைவதிணைக்குறள்	258
இடையிடைசீர்தபினிணை ...	258
இணைநடுவியலாவஞ்சியுரிசசீர் .	82
இணைகடழைமுற்றேழுடிரு	177
இணைசகுறிலகுறினெடிவணை .	53
இமிழ்சடவவரை பினைவலை	18,252
இயலகை மயக்க வியற்றோகும்	423
இயற்சீரிரண்டதலைபெய ...	85, 1
இயற்சீருரிசசீரெனுமிருசீரும்	70
இயற்சீருரிசசீர் பொதுசீரோ ...	58
இயற்சீரெல்லாமாசிரிய .	61
இயற்சீரோனருசிலையது ...	92
*இயற்சீரிறுதிமுனேரவணிநிபின்	4
இயற்சீரிறுதிநேரிற்றகால	70
இயற்சீர் வெண்டலோடான ...	216
*இயற்சீர் வெள்ளடியாசிரிய...	115
இயற்சீர் வெள்ளடி வஞ்சியடி .	117
இயற்சீர்த்தாகியுமயற்சீர்விரவி .	254
இயற்சீருடடோன்றமகவல்...	462
இயற்சீரோருபதந்தன ...	432

	பக்கம்.
இயற்சீர் நேரிற்றன்றையுடை	413
*இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றினர்	429
இயற்பெர்சார்ந்தியெழுத்தன	45
இயற்பெயர்மருங்கின்மனகல்...	519
இயன்றசெய்யுட்கியைந்த ...	99
இயைபுத்தொடைகிளையின் ...	176
இயைபேயிறுசீரொன்று ...	156
*இயைபுவுண்ணமிடை ...	382
இரண்டடியெதுகை ...	139
இரண்டடிசிறுமைபெருமை ...	282
இரண்டாஞ்சோவரினினை ...	160
இரண்டொழுத்தொன்றன்	177
இரண்டாமடியை யினிதினின்	268
இரண்டாமடியினீரெழுந் ...	230
இரண்டினு மூன்றினும் வஞ்சி .	110
இரண்டுமுதலாவெட்டெருக . .	102
இரண்டொழும்புமூன்றேழ் .	478
இரண்டொழும்புவெண்ணிலூர் .	442
இரண்டொருகைக்குப்பதினறு .	475
இரண்டொருகைக்குமெட்டும் .	68
இரண்டொழுத்துமூன்றெழுத்து	438
இரண்டொன்பதாயினு ...	442
இரவுவரவுபேரினனெருநெறி ...	410
இராயிரத்த நாற்பத்தேழ் ...	478
இருகுறையுட்கு னிசெயல் .	231
இருககையு தானெறியதிடவவகை	300
இருசீரோனறினியை பென ...	156
*இருசீரிடையிடுவெழுந் ...	163
இருசீரடியுமுசீரடியும் ...	108
இருசீரடிமேலொருசீர் ...	256
இருசீரொருகையிடுமுசீர் .	100
இருசீரிணையிணைபாரும ...	173
இருசீரொருகையிணைநினைந்து...	342
இருதலைக்காமமனறி ...	204
இருநகைகவற்சீர்ரைநதியற்சீர்	428
இருநூற்றிருபத்தெட்டுவிரிந்	22
இருநூற்றிருமுப்பத தொன்	176,447
இருபதினேலா நென்பரேனை	437
இருபதினேரண டென்பரேனை	436
இருவகையுரு மோடியகையதவை	89
இருவாறுநாரு மொருசிறை ...	4
*இழுமென் மொழியான ...	378

	பக்கம்.
இளிருரல்துத்தநான்கு மாத்திரை	526
இறந்தது சிகழ்வது மெதிர்வது	532
*இறுவாயொன் றலியையின்...	155
இறுவாயொப்பினஃ தியையு...	155
இறைச்சிப்பொருளையுறுபட...	519
இற்குலத்தோடொப்பானுக்...	533
இனைத்தாவ தென்றலுருட்டி.	471
இன்னதொன்றிற் கிதுவாம்...	11

ஈ

ஈரசைச்சீர்தாமுரியவாசிரிய...	88
ஈரசைகொண்டதுசீரென	422
ஈரசைச்சீர் நான்கியற்கோ	65
ஈரசைச்சீர் பின்முனன	65
ஈரசைநாற் சுவற்குரிய	57
ஈரசையாகிய மூவசைச்சீ	65
ஈரசையியற்சீரொன்றிய	86,87,91
ஈரசையியற்சீரொன்றுதல்	92
ஈரடியிரண்டு மேரடிநான்கும்	286
ஈரடியியைந்தது குறள்	227,240
ஈரடிமூக்காலிசையினும்	214
ஈரிரண்டாகிய மொரோ	67
ஈரிரண்டாகியிருபத்தாறத்தமா	447
ஈரிரண்டுமோரேழுமீரைந்தும்	106
ஈரிரண்டுமேழுமூத்தும்	42
ஈரிரண்டோடொரோறேழு	106,339,462
ஈரெழுத்தொருமொழி	25
ஈரெழுத்துச்சீராவபோது	432
ஈரெழுத்து நாற்சீராவெனின	439
ஈரைஞ்ஞாற்றெணமுன்றும்...	475
ஈரொற்றியினு மூவொற்றிய	37
ஈறுவருக்கித்தமிழ்த்திட்டித்து.	475
ஈற்றடியிக்களவொத்தன	331
ஈற்றதன்மேலடியொருசீர்	26
ஈற்றயல்குறைந்தநேரசை	259

உ

உடையதம்முறுப்பினென்று...	292
உணர்த்தியபாலினுளொத்த	349
உம்மைதொச்சகவெனவென்...	31
*உயர்திணையென்முறா	531
உயிரளபெடையும	46,409,418

பக்கம்.

உயிரளபெடையுமொற்றள	23
உயிரளபேழுமுறைத்த முறை.	46
உயிரினளபுயிமெய்யென	21
உயிரினளபே யளபென	21
உயிரீராறமெய்யமூவாறே	22
உயிருமெய்யுமபுணர்ந்த	21
உயிருமெய்யுமொருக்கியைந்து	21
உயிருறுப்புயிர்மெய்தனரிசில	32
உயிரென்ற சொல்லானே	35
உய்த்துரைத்தவீரேழுநான்கு	443
உரிச்சீர் விரவலாயுயியற்சீர்	70
உரிச்சீர்தனுளுரைத்ததை	91
உரியமையிற்சீர் மயங்கியும்	71
உரியசைச்சீர்ப்பினுகரனோ	429
உரியசைமயக்கமாசிரிய	428
*உருட்டிவண்ணமராகம்	388
உருவுபாழெண்பாவை	475
உருவியாகியவொரு	525
உரைக்கப்படும் பொருட்கு	407
உரைச்சீர்த்தனாவகைக்கு	90
உரைத்தவறுப்பொடு ஈழினை	290
உரைப்போ குறிப்பினுணர்...	260
உரைப்போர்குறிப்பினை	123
*உரையுநூலுமடியின்றி	406
*உரையொடு நூலிவையடி	406
உலகியற்செய்யுட் கோதிய	350
உவ்வொடுவவ்வரினொன	30
உள்ளப்பரவையினூல்வரை	461
உறழ்ச்சி சேடுத்திட்டம்	474
உறுபுச்சுழ்மரபினுயர்ந்தோ	518
உறுப்பினகவலொருபொரு	271
உறுப்பினளவேயொன்றரை	25
உறுப்பிற் குறைந்தவும்	355,411

எ

எகரஒகரத்தியற்கையும்ற்றே	28
எஞ்சாவிருசீர் நாலடிமுன்று...	342
எடுத்தரைத்தவீரேழுதது	433
எடுத்தரைத்த மூவெழுத்தது...	434
எட்டாதி மூவைந்தெழுத்து...	441
எட்டாராயார் மேற்பத்தொ	496
எண்சீரடியீற்றயலடிக்குறை	268

	பக்கம்.
*எண்ணுவண்ணமெண்ணு ...	386
எண்ணெழுத்திற்றிண்ணியரா	126
*எண்ணேகாரமிடையிட்டு ..	200
எப்பொருளேனுமொரு ...	536
எய்தியவிரண் டுகைக்கோளே	529
எருத்தியலினறி யிடைக்கீலை ..	324
எல்லாத்தனையு மயங்கினும் ..	93
எல்லாக்கீலமு மடிப்படுதது	263
எல்லாவடியினு மினப்பா ...	112
எவ்வடியானு முதனடுவிறுதி	260
எழுதப்படுதலி னெழுத்தே	18
எழுத்தகைச்சீர்தனே	17,19,127
எழுத்தல் கிளவியினகைபொரு	376
எழுத்தியற்றொடைகளின	129
எழுத்திலுலாகுமசையசை	125
எழுத்துமொழிபொருளென்று	132
எழுத்தென்றதிகாரமீண்டி	131
எழுவுகையிடத்துருற்றிய	25
எழுவாயெழுத்தொன்றின	159
எழுவாயிரட்டித்திறுதி	260
எழுவாய்சீரவரினோமேழு	486
என்னெனுமசைச்சொலும்	262
என்னெனசொல்லுமபிறவும்...	254

ஏ

ஏந்ததழுவாதிசைச்சேந்திரு	329
*ஏந்தலவண்ணம்,சொல்லிய	388
ஏந்திசைச் செப்பலும்	214
ஏந்திசைச்செப்பலிசையன	214
ஏந்திசையகவெழுத்திறந்து	271
ஏயென்றிறுவதாசிரியத்திடல்	254
ஏவல்குறிப்பேதறகட்டவழி	50
ஏவியலிம்மூன்றன்றியொழிந்த	532
ஏழடியிறுதி யீரடிமுதலா	124, 238
*ஏழெழுத்தென்பசிறுதடிகள	106
ஏறவிரட்டித்திறியவரை	416
ஏற்புடைப்பொருளெலாம்	12
ஏற்புடைய காதகருகற்றத	479
ஏனைச்சொல்லிஞ்சிரியிறுமே	253
ஏனைநாண்கடமூவெழுத்தாதி	446
ஏனையுமன்றுகணவிரியாம்	430

	பக்கம்.
ஏனையறுசீருமீரழ்முதலாக...	444
ஏனையொருநான்குமாறுதி	434
ஏனையெழுசீருமெட்டாதி	439
ஏனையைநெட்டுமுதற்பதி	440

ஐ

ஐ ஓள வென்னும்யீர்	23
ஐஞ்சீரகெகலுமண்டிலம்	348, 414
ஐஞ்சீரந்நீரடிநான்காயி	334
ஐஞ்சீரநான்கடி கலித்துறை	333
ஐஞ்சீரமுடிவினடித்தொகை...	332
ஐந்தாறசையினருகிபுகரத	46, 409
ஐந்தாறடியினட்டநதவுநதடி	247
ஐந்தாறதியையீரண்டாரமுறு	462
ஐந்திணைதழுவியவகமென	531
ஐந்திணைதழுவியதகறபே	529
ஐந்தாமகவறகுவெள்ளைக்கு	106, 462
ஐந்தெழுத்தாகுமழகளிற்சீர்	435
ஐம்பெருந்தொடையினின	227
ஐமூவெழுத்தாமசைக்குறுப்பா	36
ஐயிருதூறடியாசிரியம் வஞ்சி	124
ஐயெனெடுஞ்சீரையாதிபொழி	54
ஐயெழுத்தாயவழியானறகலி	446
ஐயெளமவவென்றிவற்றிறகு...	35
*ஐயகையடியும்விரிக்குககலை	430
ஐயகையடியு மறவுறுத்தெரி...	431

ஒ

ஒத்தகடியாறுமாசெவ்வாய்	444
ஒத்தகுலத்தாாமியராயோ...	534
ஒத்தவடித்தாபுலை அமண்டிலம்.	262
ஒத்தவொருபொருண்மூவடி...	263
ஒத்தவடியின் ஸீலமண்டிலமே	262
ஒத்தவடியினு மொவ்வா	349
ஒத்தாழிசைக்கலியென்று	280, 328
ஒத்தாழிசைதுறைவருத்தம்	211
ஒத்தாழிசைக்கலிவெண்	277
ஒத்தாழிசைக்கலிவெண்கலி	278
ஒப்பாருக்கொப்பாரொருபூப...	533
ஒருசீரடி முழுதாயினிரட்டை	180
ஒருசீரடி முழுதுமவருவ	180

	பக்கம்.
ஒருசீர்ப் தன்மூன்றடிக்கு ...	433
ஒருதனையாதி யாவோரேழின்	126
ஒருதொடையீரடியென் ...	126
ஒருதொடையீரடி வெண்பா ...	121
*ஒருநெறியின் விவரம் ...	3,406
ஒருபடிநீக்கி யொழிந்த ...	477
ஒருபுடையாலொப்புரைப்பின்	457
ஒருபொருணுதலியருத்திர	2,406
*ஒருபொருணுதலியவெள்ளடி	310
*ஒருஉத் தொடையிருசீரிடை	165
*ஒருஉவண்ணமொர் ...	386
ஒரு மூன்றொருநான்கடி	249
ஒருவனபெயாமலையாறு ...	531
ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொல் ...	237
ஒரோவகையிலாகிய ...	61
ஒலலென்.....யே ...	53
ஒழிந்தநாளைசெட்டாதி ...	435
*ஒழுக்குவண்ண மோசையின் ...	385
ஒற்றளபெழாவுழிப்பெற்ற ...	37
ஒற்றின்றுகியு குறிப்பே ...	51
*ஒற்றொடு புணராத ...	379
ஒன்பானமுதலாக ...	441
ஒன்றாதாவது செந்தொடை.	179
ஒன்றாதிமென்றாவதுபுல ...	475
ஒன்றிய தொடையொடும் ...	178
ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டு ...	472
ஒன்றிரண்டொரு மூன்று ...	24
ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ...	472
ஒன்றிற்குப்பன்னிரண்டாக ...	433
ஒன்றின்முடித்ததன்னின் ...	138
ஒன்றினநானமை ...	341
ஒன்றிநான்கிரண்டோடு ...	478
ஒன்றியிரண்டுமூன்றம் ...	123
ஒன்றும்பலவும் ..துமொழியே.	239
ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய்	232,234
ஓ	
ஓஓதல் வேண்டுமொளி ...	155
ஓங்கெழிலு குன்றுகூத்திர்ப்பண்பு.	538
ஓசையினென்றிவரினும ...	70
ஓதப்பட்ட வுறுப்புவுகை ...	313
ஓதல்காவலபகைதணிவி ...	201

	பக்கம்.
ஓரசைப்பொதுச் சீர்தனைவகை.	90
ஓரசைப்பொதுச்சீரோன்ற ...	90
ஓரெழுத்தாதிடா ...	441
ஓரெழுத்துக்குன்றின் ...	482
ஓரெழுத்துமிக்காற் புரிக்காம.	482
ஓரெழுத்துமீரெழுத்தும் ...	436

க

ககரமுதலானகரம் ரவிலை ...	21
ககராயமுனைச்சங்கமமபோல...	205
கடையளவென்பதுடை ...	292
கடையுமிடையு மிணையும ...	54
கட்டளை கலப்பச்சுசமநடை ...	470
கட்டுரைவகையானென ...	118
கணவிரியுமருதுகார்க்கடி	434,440
கணவிரியு கண்ணார்கடியாறு.	445
கண்ணிமைநொடியென ...	24
கண்ணிமைகைநொடி ...	24
கந்தருவமென்பதுகசுடற ...	537
கம்பலை சமமையமுக்கல ...	207
கருதுகாலாய்ந்தகலியடி ...	447
கருவிளங்குவிளத்தேமா ...	57
கலித்தல்கன்றல் கருநல் ...	207
*கலித்தனை யடியின்	70,413
கலியே வெண்பாவாயினும் ...	274
கலியேவரியேசிறறிசை ...	538
கலியுறுப்பெல்லாககட்டளை ...	124
கலியொடுவெண்பாவகவல ...	347
*கலியொலி கொண்டுதன்றனை.	308
கலிவெண்பாட்டே கைக்கிளை.	124
கழிநெடிவடியேகசுடற ...	105
கழிநெடிவசையும காலெழுத.	524
கழிநெடிவடியுமகாலெழுத ...	34
கழிந்த மூன்றேழாதி ...	439
*கழிவேயாககமொழியிசை ...	200
களவினுக்கற்பினுக்கலக்கமில்.	523
களவுக்கற்புகைக்கோளாக ...	529
கற்பெனப்படுவதுகரண ...	529

கா

காக்கைபாடியினியார்முதலாகிய.	408
காணப்பட்டவருவெல்லாம் .	535

காரேகூ-திர்முன்பணி ...	பக்கம். 532
காலவிகற்பததாற் சுட்டுரைக்க.	35
காசுபிறப்புமே காட்டாது ...	216

கி

கிழவன்பாக்கனகிழத்தி ...	529
-------------------------	-----

கீ

கீழ்க்க துவாயி கிழமைய ...	169
---------------------------	-----

கு

*குஐயுனென வருமிறுதி ...	381
குணத்திணிழிநதமயங்க்பூவ ...	534
குறுததானகுஐ ...	526
குருக்கீழிலகுவாமேனைய ...	471,474
குருலகுவாகுருருவாம ...	448
குருவிலகுவாபுகருருவிலகு ...	490
குறடபா விரண்டவைநால் ...	231
குறளடிசுந்தடி யளவடி ...	102
குறளடிநான்கிவைகூடின ...	342
குறளடி நான்கின மூன்றெரு ...	343
குறளசுந்தளவுநெடிலகழி ...	99
குறிஞ்சிபாலையோடைந்தும் ...	530
குறியதன் முன்னராபதப ...	28
குறியநெடிய வுயிருறுப்புயிர் ...	31
குறிவினையாகியுருகுறினெடில ...	54
குறிவினைகுறினெடில் ...	53,421
குறிவநெடி லுமனபெடையும் ...	5
குறிவயிர் வலலெழுதது ...	32
குறிவநெடி லுருகுறினமுன் ...	53
குறிவநெடி லுமனுமிவை ...	57
குறிவநெடி லுருகுறிவினை ...	422
குறிவவயினிரையசைகூடிய ...	308
குறிவெநெடிலேகுறிவினை ...	47
*குறிவெநெடிலேகுறிவினை ...	53
குறிவொருமாததிரை ...	24
குறிவொரைந த மறிவுற ...	22
குறினெடிலாவிகுறுகியமூவுயிர் ...	20
குறினெடிலாய்தமளபெடை ...	32
குறினெடிலளபெடை ...	31
*குறுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
குறுமையுருடுமையும் ...	41

பக்கம்.

குறைபவையென்பது ...	515
குற்றிகரங்குற்றுகரம் ...	132
குற்றிகரங்குற்றுகரஞ்செய்யுள் ...	239
குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரம் ...	25
குற்றியலிகரச் சிறலவேணும் ...	27
குற்றியலிகரமுககுறுசலின ...	410
குற்றியலிகரமுககுற்றியலுகர ...	27
குற்றியலுகரமுககூறு ...	413
குற்றியலுகரமுற்றியலுகரம் ...	422
குறுகுகரகுற்றிகரம் ...	107
குறுகுகரசீரோடுசுவகார ...	221
குறுகுகரத்தோடுவருஞ்சீர் ...	431
குறுகுகரமொற்றுக ...	59,408
குறுகுகரமொற்றுக ...	430
குற்றெழுத்துத்தொண னூற்று ...	22
குற்றெழுத்துச்செவ்விலகு ...	448
குற்றெழுற்றெனரு ...	31
குறியுந்தோறியும்பிறிது ...	415
குறியியைக்குமுடுகை ...	457
குறியிசைமொழியியின ...	23

கூ

கூறியதுகூறினும் குற்றமில்லை. ...	216
----------------------------------	-----

கே

கேட்டமொழி யொழித்த ...	130
-----------------------	-----

கை

கைக்கிளைதானேவெண்பா ...	203
கைக்கிளை மருட்பாவாகி ...	204
கைக்கிளையாசிரியம் ...	256
கைக்கிளைதா கே காணுந் ...	529
கைக்கிளையென்பதுபுறனே ...	529

கொ

கொச்சக்கவியுற்றித்த ...	125
கொச்சகமீரைந்தும் ...	280,328
கொச்சகம் வெண்கலி ...	278
கொடுத்தபொருளவாகி ...	533
கொண்டவடிமுதலா ...	260
கொண்டவோருறியால் ...	535
கொள்ளப்பட்டவுற்போ ...	292

	பக்கம்.
கோ	
கோதில்சிறப்பிற் குழறுபுலி ...	416
ங	
நஞ்ஞ நமன வயலள	37
ச	
சந்தச்சரணமும் தாண்டகத்தின்	456
சந்தமூந்தாண்டகமும்	447, 471
சந்தவெழுத்திறுக்கியரை	480
சா	
சாதாரியந்தை நோந்ததிறமே.	527
சு	
சித்திரவகவல சோதொறும்	270
*சித்திரவண்ணம் நெடியவம்	384
சிந்தடி குறளடியெனறையிரு	108
சிந்தடியானே யிறுதலும்வவடி	214
சிந்தும் குறளும்	110
சிந்தோடாவு நெடிலீறெழிய.	431
சிறந்துயர் செப்பலிசையன	214
சிறப்புடைய வலவென	36
சிறுமையிரண்டடி பெருமை	282
சிறையழி துயரொடுசிறதை	524
சிறநெண்கததேசோக்கப்படு	292
*சினமெனமொழியாற்றைய	377
சீ	
சீராகிடனு முரியசை	429
சீரிங்கினர்த தனறனாதழவி.	276
சீர்தபவரினு மொற்றியற்றா	46
சீர்தனேசிறைதவழி	45, 409, 418
சீரமுழுதொன்றினிரட்டை	80
சீரமுழுதொன்றிற்றிலையா	138
சீர்வண்ணமவெள்ளைக்கலி	97, 121
சு	
சுடுபொன்மருககிற்பற்றா	536
சுண்ணந்தானே, பட்டாக	369
செ	
செந்தமிழ்ச் செய்யுட்டெரிந்து.	461
செந்துறையென்பதொலி	537

	பக்கம்.
செந்தொடையியைபிவை	173
செப்பலோசையிறசீர்தனே	125
செப்பல்வெண்பாவெண்கு	217
செப்பல்வெண்பாசீரேழாகி	218
செம்பகையில்லாமரபினதாந	179
செயற்குரியிருசீர செய்யு	84
*செயிர்தீரசெய்யுட்டெரியும்.	407
செடியுடாமே மெய்பெற்றவிப.	525
செய்யுன்னெப்பதெழுவற	17
*செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனை.	377
செவ்யுறைதானே பொருகுத	203
செவவியுரிப்பொருட்கேது	531
செ	
*சேரிமொழிய றசெவவீதிற	379
சேருநேரடிப்பால் லைஞ்சேரடி...	414
சோத்தியதரவொடு தாழிசை...	290
சொ	
சொல்லாதல சொல்லின	370
சொல்லிசையனபெழுகிற	159
*சொல்லியதொடைபொடு	178
சொல்லினும் பொருளினும்	147
சொல்லினவழுவேசொல	401
ஞ	
*ஞகாரைமுதலாளகாரை	379
த	
தகை பெறுபெ தியிலெந்	414
தக்கராக டோதிருநகார்த்தா	527
தடுத்தனையொன றுந்தாமபல.	126
தடுத்தனதட்டத்தனையல	99
தண்சோதன தொனநில	83
தத்தமிலொத்துததரவின	284
தந்துமுன்னிற்றலிற்றரவே	282
தரவினளவிறசுரிதகமயற்பா...	285
தரவினவழிமுறைதாழிசை	292
*தரவினறுகித்தாழிசை	327
தரவேதரவினை மரபே	329
தரவேதரவினை வரனமுறை...	323
தரவேயாகியு மிரட்டியும்	323
தரவேதாழிசை தனிச்சொல.	290

	பக்கம்.
தரவேதாழிசைதனிசிலைச்சுரி.	284
தரவொன்றாகித் காழிசைமூன்.	285
தரவொன்றாழிசைமூன்று...	290
தருக்கியுழிசை மூன்றடி ...	273
தவலரும் *உஃஉஃ உறுப்பே ...	531
தனாகவி தட்டன கன்சீர் ...	308
தனாகிர்வண்ணந்தாகுகெட ..	410
தனாகிர்வண்ணந்தாகுகெடில் ..	40
தனையொடுசீர் தபிறறக்கவாவி	417
தறசுட்டேவல குறிப்பிவை ..	50
தனிசுசொல்வெண்பதடி ...	411
தனிசுசொற்றழுவுலவாகி ...	233
தனிதரநின்றவிறற்றனிசிலை	282
தனிசிலைமூதனிசிலையிடை	23,156
தனிசிலை யொற்றிவை தாமல.	37
தனிசிலை யளபெடை நேர்நேர்.	44
தனிசிலைசுரிதகமவரைசிலை ...	282
தனிநெடிற்றனிசுகுறில்	53,421
தனிநெடிலாகியுந்தனிக்குறி ...	53
தனிமையாற்றன முனிவில ..	329
தனியசையென்றவினை ..	48
தனியே, யடிமுதற்பொருள்.	355,411
தன்கோணிற் இப்பிறன் .	4
தன்சீரூட்டுக்கல கலியடி	462,429
* தன்சீருளவழித்தனாவகை ..	432
* தன்சீரெழுத்தின்சின்மை ...	106
தன்சீர்தனதோடொன்றை ...	83
தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயறம்.	91
தன்சீர்சிலையிறற்றைதம் ...	343
தன்பா லுறுப்புத்த முவிய ..	253
தன்பாவடித் தொகைமூன்றா.	245
தன்றனைபாதந்தனிசுசொற் ...	339
தன்னுடையநசுமுந்தாழிசை.	284
தா	
* தாஅவண்ண, மிடையிட்டு ...	381
தாவில விறகுத்த தண்கடியா...	439
தாழாமரபினர்யாழொடு ...	522
தாழிசைக்கீரூய்முறைமுறை	290
தாழிசைப்பினனாதனிசுசொல்.	291
தாழிசைப்பினனாராகவடி ..	292
தானேயடிமுதற்பொருள்	356,411

	பக்கம்.
தி	
திரண்டன வநானிலைமை ...	443
திரண்டியற்றீர்பத்திற்கு	432
திரியேறுபூமாசேர்வாயாத்நிரி	443
தி	
தியவையென்பதுதெரியுந் ...	515
து	
துஞ்சல்களித்தல் மயங்குதன்	534
துடித்தடித் திமிழ்தருதுளங்கு	398
தூ	
தூக்கும்பாட்டும்பாவமொன் ...	19
தூங்கலிசையன் வஞ்சி .	349
தூங்கலிசையாய்த்தனிச்சொல்.	339
தூங்கலோசை நீங்காதாகி	339
* தூங்கலவண்ணர்வஞ்சியிலும்	387
தூங்குகந்தடுக்குப்பிரிதன் .	394
தூங்குகந்தடுக்கல்பிரிதன் ...	400
தெ	
தெய்வங்காமமையில் ...	538
தெய்வந்தூணியிராசிப் ...	457
தெரியுங்கால்வெள்ளைக் ...	443
தே	
தேமாபுளிமாகருவினந் ...	65
தேமாவும்பாதிரியுஞ்சீர் ...	433
தேமாவெட்டாதிபதினையர்.	438
தேமாவோபாதிபோதுபூ ...	438
தேருடைத்தாய்க்காமாதினை...	505
தேவருநகருமேவவும்பெறு ...	532
தேற்றம்வினுவே பிரிசிலை .	14
தேற்றம்வினுவே பிரிசிலை ...	30
தொ	
தொடுத்தும்னச்சேறலிற்றெடை.	18
தொடையெண்ப்பெருதடை ...	127
தொடையொன்றடியிரண் ...	227
தொடைபல தொடுப்பன் ...	238
தொடையடியுட்பலவந்தா ...	183
தொடைமிகத் தொடுப்பன் ...	238

	பக்கம்.
தொடையடிபித்தனை ...	238
தொடையுந்தொடை ...	198
தொலைவெனப்படுவை ...	515
தொல்காப்பியப்புலவோர் ...	20
*தொன்மைதானே யுரையொடு ...	377

தோ

தோற்றுக்காந்திராலாம் ...	441
--------------------------	-----

ந

நடுவுநேரியல்வஞ்சியுரிசசீர் ...	82
நலமிருநாலெழுத்தாயவழி ...	445
நலிபுவண்ணமாய்தம்பயிலும். 39,384	
நலிப்படுகுறிஞ்சி,செந்திறநான்கு ...	527
நன்பாலுழைரு துமாபடுவாய் ...	440

நா

நாட்டியநாலெழுத்துச்சீரால்...	435
நாணவு நடுக்கவு நாடாடோழி ...	402
நாதமுதலாக நல்லுறுப்பேழும் ...	20
நாலசைச்சீரும் ...	67
நாலசைச்சீர்வெண்பா ...	69
நாலசையானடை பெற்றன... ...	70
நாலசையானு நடைபெறுமோ ...	67
நாலிருசாண்கொண்டதுந ...	474
*நாலெழுத்தா கியாறெழுத்து ...	106
நாலெழுத்தாம்வழிவெள்ளைக் ...	440
நாலெழுத்தாககாற்சலியின் ...	446
நாலொருசீரானடந்தவடி ...	334
நாலொரடியாய்த்தனியிரண் ...	231
நாற்சீரடிநாண்கந்தத்தொடை ...	268
நாற்சீர்கொண்டது நேரடி ...	100
*நாற்சீர்கொண்டதடியென ...	106
நாற்சீர்நாலடிகலிவிருத்தம்மே. ...	334
நாற்சீர்நாலடிவருவதாயின் ...	334
நாற்பாநடைதெரிந்தன லூல் ...	460
நான்குசீலைமைக்கும்வந்த ...	435
நான்குமுதலாகநாலுந்து ...	262,328
நான்குமுற் றுமடிதொறும் ...	219

நி

நீரணிறுத்தமைத்தலு மிரட்டை. ...	182
நீரணிற்றைதானே வினையினும். ...	368

பக்கம்.

நீரைநடுவியலாவஞ்சியுரிச்சீர். ...	82
நீரைநேர்முறுதலையடையாதம். ...	143
நீரைபாதிநேர்பாதி யந்தாதி ...	428
நீரையிறுநாலசைவஞ்சி ...	71
நீரையுச்சிரையும்-ஏழாதி ...	442
நீரையுச்சிரையும்-ஐந்தாதி ...	436
நிலையாவன்பினீ டாவின்பத் ...	529
நிறையவையென்பது ...	515
நின்றசீர்நெடுவருஞ்சீர் ...	84
நின்றதாதி சீலைமண்டிலத்தான் ...	254
நின்றசீர்நும்வருஞ்சீர்முதல்... 84,97	
நின்றநரம்புக்காருநரம்பு ...	528

நீ

நீர்த்திரைபோல நீரலே ...	290
-------------------------	-----

நு

நுதலிப்புகுதலோத்துமுறை ...	405
நுவறசினொடியே கிளவி ...	223

நூ

நூலெனப்படுவது நுவலும் ...	2,405
நூற்பாவவனுணங்கநாடின... ...	270

நெ

நெடியகுறியவயிர்மெய் ...	31
நெடிவருநிலுமொற்றெரு... ...	513
நெடிவேகுறிவினை ...	26
நெடிவொடுநெடிவம் ...	52
நெடிவொடாயதமுயிர் ...	25
நெடிவகுறிநனியாய்கின்று ...	53
*நெடுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
*நெடுவெண்பாட்டேழுந்நால ...	124
நெட்டெழுத்திப்பருந்தொடர். ...	25

நே

நேரசையொன்றே சிரைடசை ...	47
நேரசையிறுதியாய் சிகழும் ...	413
நேரசையுநேர்பசையு ...	486
நேரிசையின்னிசைபோல ...	215,227
நேரிசைச்சிறுது மின்னரிசை ...	227
நேரிசையினை சீலைமண்டில ...	255
*நேரினமணியைநிரலப்பட ...	3

	பக்கம்.
நேரீற்றியற்சீர்கலிவயினிலவே	70
நேரீற்றியற்சீர்கலிவயிற்சேரா	71
நேரீற்றுநேர்வரின் வெண்டீன	90
நேருசிரையுமாயியற்சீரொன்றின்	92
நேருசிரையுஞ்சீரா யிறுதலும்	417
நேருசிரையுஞ்சீராய் வருதலும்	68
நேருசிரையுமயங்கிய	.. 423
நேரேசிரையேநேர்பேசிரை...	421
நேரோரலஞ்சிரையிரண்டு	...47,422
நேர்நடுவியலவஞ்சியுரிச்சீர்	... 82
நோநால்வகையுநெறியுற	... 53
நேர்சிரைநேர்புசிரைபென	.. 48
நேர்சிரைநேர்வரினே சீர்சிஷு	68,417
நேர்சிரைநேர்புசிரையு	... 425
நோநேரானேரையைநோபு	... 429
நோநேரியற்றையான்வரும்...	251
நேர்நோசிரைநேராய்நேர்பு	... 48
நேர்நேர்சிரைநேர் சிரைசிரை.	59
நேர்நேர்சிரைநேர்ப்பின்	... 428
நேர்நோசிரைநேராய்நேர்பு...	424
நேர்நேர்ப்பையைநேர்ப்பு	... 441
நேர்ப்பைய ரெழுத்தாமவழி...	442
நேர்ப்பெழுத்தாகநிலைநாதி	436
நேர்புசிரைபையைநேராதே	... 420
நேர்புசிரையுமயங்கியநான்கு...	423
நேர்முதலாகிய குறியிலுக்கரம்	421

றை

நைவளங்காந்தாரம் பஞ்சுரம்...	527
-----------------------------	-----

ப

பசுவவன்செய்து திறப்பண்பின்றி	235
பண்சார்வாகப் பரந்தன	... 527
பண்ணுந்திறமும்போற்	207,212,460
பண்பாய்ந்தடக்கிய பாநடை...	217
பண்பாய்ந்தவேழுபதினாறு	239,459
பண்பாய்ந்த.....பயின்று	.. 462
பத்தினமேன் மூன்று முதலா	445
*பத்தெழுத்தெனப் நேரடி	... 106
பந்தரீக்குறி லந்தமில்லுணத	... 448
பரம - ணுத்தோததுகள்பஞ்சி...	474
பல்வகைத்தொடையொரு	... 188
பன்னியுரோபயின்றபத்துசில	333

பக்கம்.

பா

பாட்டுரை நூலேமந்திரம்பிசி ...	407
பாதிரிபோதுபூப்போரேறு	.. 444
பாதிரிபோதுபூப்பாயவிறகுதி	444
பாதிரியினபுளிமாபாய்விறகுதி	433
பாதிரியுமாசெவ்வாய்மாபடுவா.	439
பாநாளாற்பாவோரைதாம்	.. 459
பாலேகுறிஞ்சிமருதஞ்செவ்வழி.	526
பாவுமினமுமேவியவன்றி	... 349
பாவெனமொழியினும்	... 19
பாவேதாழிசைதுறையே	... 211

பி

பிரத்தாரவெண்ணிரட்டித்து	473,476
பிரிபொருட்டொடாமொழி	... 525
பிறிதினடப்பினும்வஞ்சியும்	274

பு

புரைதீருதிபதினெட்டியர	... 437
*புறச்சீலவாயுறைசெவியறி	... 201
புறச்சீலவாயுறை-வஞ்சியும்	... 205
புறச்சீலவாயுறை-யவையடக்...	353
புறப்பாவகவல் பொருந்த	... 270
*புறப்பாட்டுவண்ணம்முடிந்.	385

பூ

பூந்துகிலோடிண்ணவும்	... 534
பூமருதேழாதிபத்தொன்பான்.	435

பெ

பெயரிவைமும்மையும்	... 537
பெருக்கியவாறுபிரததாரித்	... 474
பெருந்திணைப்பொருளே	... 529
பெற்றவடிவையந்தினுடபிற	247
பெற்றநாலடியரையடிமுடி	... 292

பே

பேணும் பொருண்முடிபே	... 124
---------------------	---------

பை

பைஞ்ஞல்பைதிர்மவிரற்றலை...	537
---------------------------	-----

	பக்கம்.
பொ	
பொதுவகையாற்சொற்றன	80,119
பொருதல் தும்பைபுணா	... 530
பொருளினுஞ்சொல்லினும்	... 147
பொருளினுமொழியினும்	... 147
பொருளின்வழுவேதமிழ்	... 402
பொழிப்பொருட்செந்தொடை	177
பொற்பமைந்தாசொன்ன	... 446

போ	
போதுபுக்கோ தில்விருத்தி	... 434
போதுபுபோரேறுபுமருது	... 430

ம	
மகரக்குறுக்கம்வருத்தது	... 36
மக்கட்சட்டேயுயர்திணை	... 531
மண்பாயவையகத்துமலை	... 495
மதிலிரண்டுமாவாறு	... 475
மதுவிரிவாக்கையுமபொது	530
மயங்கியதொடைமுதல்	.. 188
மயங்கிவருவனவும் வல்லோர்	462
மருவியசொல்லொடுமருவா	... 536
மருளொடுபுணாந்தோர்	... 219
மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்	... 374
மழகளிறுவாய்ந்த புலிபடு	440,446
மறுதலையுரைப்பினும்	... 147
மற்றவைதம்முண்மயங்கினு	... 531
மனத்ததுபாடுமாண்பினேறும்	351
மன்னவனென்பதாசிரியம்	... 340

மா	
மாசில்சிறப்பின்மழகளிறு	... 446
மாசெல்கடறுமாபடுகடறு	... 425
மாசெல்காடுமாபடுகாடு	... 425
மாசெல்குரம்மாபடுகரம்	... 425
மாசெல்புலிசெல்குரங்காடு	... 428
மாசெல்வாய்மாபடுவாய்	... 424
மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பா	... 69
மாததிரைவகை	22,38,44,347,417
மாபடுவாய்ப்பத்தின்மேனா	... 445
மாபுலிடாம்புகளிறென்றிவை	424

	பக்கம்.
மாவாழ்புலிவாழ்சுரமுள	... 215
மாவும்புண்மோனை***பணி	159
மாவும்புண்மோனையியைபின்	187
மாறலதொவ்வாமரபின்	... 179

மீ	
மீனாடுதண்டேறுவேதியர்	365,458

மு	
முதனடுவிறுதிமுதலை	... 2
முச்சீரடிமானிறுதலுநோ	... 214
*முச்சீராணுவருமிட	... 108
முச்சீர்நாலடியுயாதவை	... 343
முடிபொருளல்லாதடி	... 124
முடிவதனமுதலயலகதுவாய்	169
முடிவிரண்டுமிக்கு	... 484
*முடுகுவண்ணம், அடியிறந	.. 389
முதலிரண்டியலகையேனைய	422
முதலெழுத்தளவொத்தயல்	... 132
முதலெழுத்தொன்றிமுடிவது	131
முதலெழுத்தொன்றாவ	... 132
முதலெழுத்தொன்றின்	... 144
முதலவழி சாபெனநூன்	... 4
முதற்காரணமுந் துணை	... 536
முதற்கோத்தோற்றமலல	... 188
முதறெருடைமருங்கின்	... 522
முத்திறத்தானு மூவிருவிகற்பி	12
முந்தியமோனை யெதுகை	... 174
முந்நால விரற்சாணிரண்டு	474,478
முலலைகுறிஞ்சிமருதமுழு	... 460
முலலையாதனைக்குறிஞ்சி	... 460
முழுவதுமொன்றினிரட்டை...	180
முழுவதுமுணர்பவர்	... 296
முறசெய்வியையதுமுறையா...	535
முற்றியலுக்கரம்வரினுமவை	... 421
முற்றசுரந்தானுமுதற்பாவின்	459
முன்னிலை நெடினுமாவ	... 401
முன்னோநூலின்முடி	... 4

மூ	
மூவகையெண்ணின் பொருள்	292
மூவகைச்சீருரிச்சீருரிநான்	... 64

	பக்கம்.
மூவசையான்முடிவெய்திய ...	64
மூவடியாகியுநாலடியாகியும் ...	250
மூவாறெழுத்தேகழிநெழற் ...	106
மூவெழுத்தாமவழிவெள்ளை ...	440
மூவெழுத்தாமகானமுரநகை ...	415
மூவைவந்தெழுத்தேநெடிவடி ...	106
மூனறடியானுமுடிந்தடி ...	250
மூன்றிறகுஞ் சொன்னமுறை ...	431
மூன்றாநான்கு மடிதொழற் ...	249
மூன்றுவரிற் கூழைநான்கு ...	165,171
மூன்றுறுப்படக்கிய தனமை ...	3,406
மூன்றேழுமூவைவது ...	477

மெ

மெய்ப்பெறுமரபிறறெடை ...	174
மெய்யினியற்கைபுளளியொடு ...	27
மெய்ப்பாலைப்பெண்டன்மை ...	533
மெய்யினளவேயரையென ...	28
மெய்யெனற சொல்லானே ...	34
மெல்லிசைவண்ணம் ...	382
மெய்வகைகடீர்முன்பனி ...	530
மென்மையென்பகளுண ...	24

மொ

மொழிபுணர்ந்ததோமுதற்கண் ...	55
மொழிமாற்றியற்கை ...	370
மொழியினும் பொருளினு ...	147,148
மொழியுமொழியும்பொருளும் ...	177

மோ

மோனைவிதம்பணம்மலர் ...	173
மோனையெதுகை முரணே ...	175
மோனையிரண்டா மெதுகை ...	176

ய

யகரமுதலவரினுக் மொழிய ...	27
யகரமவரககுறஞத்திரியகர ...	27
யரல வழி வட்டையின ...	51
யரலழுவென்னும் ...	140

யா

யாப்பின் வருவெயாப்பின ...	403
---------------------------	-----

	பக்கம்.
யாப்பெனப்படுவதியாதென ...	18
யாவகையெதுகையுமசை ...	143

ர

ரகரவடிவாமீதுவகுருருவே ...	448
---------------------------	-----

வ

வகரமோடியையின்மகரமும் ...	30
வகாரமிகையுமகாரககுறாகும் ...	30
வஞ்சிதானேயடிவரம்பின்றி ...	125
வகுத்தவறுப்பினவழுவுத ...	276
வஞ்சிப்பாநான்குநதணவா ...	344
வஞ்சி ருக்கினிற்றுதியுமா ...	355,411
வஞ்சிமருக்கினுமிறுதிகில்லா ...	70
வஞ்சியடியே யிருதோத்தா ...	108
வஞ்சியுரிச்சேர்வநதணவழி ...	92
வஞ்சியாசிரியமென்றிரு ...	125
வஞ்சியல்லா மூவகைப்பாவும் ...	111
வஞ்சியிற்றுதியுமாகுமதுவே ...	356
வஞ்சியிற்றுதியுமவரையா ...	356
வஞ்சியுளாயினெஞ்சதலில ...	70
வஞ்சிவிவலாசிரியமுடைத்தே ...	115
வஞ்சிவிவலினுமாசிரியமுரித்தே ...	119
வடாதுதெனதெனறு ...	35
வட்டமிரட்டித்தவன் குறட்டு ...	496
வணக்கமதிகாரமென்றிரண்டும் ...	11
வண்ணகத்தியற்கைதிண்ணி ...	305
வண்ணநதானேநாலேநதென்ப ...	380
வந்தமுறையாறடையா ...	486
வருக்கநெடிவியை வரையா ...	137
வல்லிசை வண்ணம் ...	382
வல்லெழுத்தாரோடெழுவுகை ...	27
வல்லொற்றுத் தொடாச்சி ...	174
வழிபடுதெய்வநிப்புறம் ...	201,203,352
வழிபடுதெய்வமவழுத்தி ...	291
வழுக்கினியலவகையின ...	56
வழுவினமூவகைக்காலமொடு ...	536
வணமையென்பகசுடதபற ...	24

வா

வாகைபாடாணறினையென்ப ...	530
வாடிதையாழ்த்தே ...	203,353

	பக்கம்.
வாயுறை வாழ்த்தேவையங்க ...	202
வாய்மொழிபிசியே முதுசொல்.	406
வாளார்வார்கழல்வீக்கிய ...	342
வாயக்காலும் வாய்ததலையும் ...	66

வி

லிகற்பக கொள்ளாதோசை ...	188
விட்டிசைமோனையுமிடை ...	142
விட்டிசைமுதற்பாத்தரவடி .	285
விரலிடையிட்டனவசைச்சீர்	48
விரலிடையிட்டனவாடரு ...	48
விருத்தந்துறையொடு ...	112
விருத்தம்வியன்றுறை ...	212
விருத்தவிருத்தியினவேறைந்..	473
விருத்தவிதியுதனவீவீல் ..	473
விருந்தேதானும்புதுவது ...	378
விலலேற்றல் வேள்வி ...	534
விளம்பனத்தியற்கை ...	526
வினையினீகவிளங்கிய ...	4

வெ

வெட்சிகரந்தைபுறனென ...	530
வெட்சிமுதலாத்துமபை ...	530
வெண்கலியொத்தாழிசை ...	277
வெண்கூவெண்பா ...	218
வெண்சீரிறுதிக்கிணையசை ...	91
வெண்சீரிறுதிசீரைவாரில ...	92
வெண்சீரிற்செப்பலயிறக்கும்	461
வெண்சோப்பின்னர்சீரைவரு	92
வெண்சோவெண்டனையான் ...	216
வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர் ...	216
வெண்சீர்-வருவனவெல்லாம்	357
வெண்சீர்-இனமெல்லாம் ...	420
வெண்டனோ தன்றனோ ...	308

பக்கம்.

வெண்டனோவிரவியும்	348,414
வெண்பாத்தாழிசை ...	211
வெண்பா முதலா நால்வகை	208,458
வெண்பா முதலாக வேதியர்	208,457
வெண்பாலோரைந்தும் ...	240
வெண்பாமுனறுமகவலாறும்	269
வெண்பாவகவல் கலிப்பா ...	215
வெண்பாவாசிரியகவலியே.	346
வெண்பாவாசிரியத்தாய்மற்ற.	204
வெண்பாவிருத்தந்துறை ...	210
வெண்பாவுரிச்சீரொருநான்கு	443
வெண்பாவுரிச்சீரல்லாமுவசை	424
வெம்பாலத்தம்**** வனகயே	531
வெள்ளையொழித்தெல்லா ...	97
வெள்ளைசீலமபத்தகவல் ...	177
வெள்ளைமுதலாவாசிரியம் ...	201
வெள்ளைககசைச்சீராலாகும்...	443
வெள்ளைக்கியற்சீர்பெற்றன...	438
வெள்ளைக்குச்செப்பலகவற்கு	457
வெள்ளையுட்பிறனோவிரவா ...	309
வெள்ளையுணலசையுஞ்சீராம்	441

வே

வேண்டியது சிறுவீவேண்டா	56
வேதவாய மேன்மகனும்	205,459
வேதியர்க்கு வெணமைவியன்	458
வேறுபடவரினதுவெண்டனோ	92
வேறுபடுவீனையினும்	130,228
வேறுவினைப்பொதுச்சொல் ...	402
வேறுறுமையினிறியுமிடமுதலா	130

வை

வைத்தசீரைபசைமுவெழுத்து.	442
-------------------------	-----

இலக்கிய மேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நூலுள் இடங்குறிக்கப் படாதனவும் ஈண்டு இடங்குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணசு செய்யுட்களாகக் காட்டப்பட்ட சில இலக்கணசு சூத்திரங்களும் இவ்வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றற்கும தனித்தனியே முதற் குறிப்புக் காட்டப்பட்டுள்ளது]

பக்கம்.	பக்கம்
அ	அ
அ அவனும் இ இவனும் ... 51	அடுப்பினெடுக்கொடி ... 169
அ இ உ அம் (தொல்-எ-நா-31) 381	அடைமின் சென்றடைமின ... 397
அ இ உ எ ஒவ்விலை குறிய ... 51	அடையார் பூங்கோதை ... 407
அ இ உண்ணிருலுக்கென்னு... 194	அணங்கனாண (சூளா-நா-6-9) 487
அ உ அறியா அறிவில் ... 142	அணங்குகொல் (தறள்-109-1) 225
அஃகியகன்ற (தறள்-18-5) 33, 134	அணிகினரவீரமதி ... 293
அகர முதல் (தறள்-1-1) 238, 213	அணிகினர் துகிலல்லுல ... 306
அகலிருவிசம்பின(மலைபடு-100) 374	அண்கினர் சிறுபொறி 347, 388
அகலிடமு மமருவகும் ... 326	அணி சிழலசோகமர்ந்த ... 52
அகன்றாலசீலை தளங்கினும்... 469	அணிமலரசோகின ... 130
அக்கால மணி சிரைகாத்து ... 315	அணியிழைய மைத்தோன் ... 171
அங்கணவானததமா 66, 338, 412	அதிமலமாகாவே ... 498
அங்கண மதியமரவின் வாய ... 116	அதிக்கணமிருள்லம ... 450
அங்கண்விசம்பின் (நாலடி-16-1) 235	அத்திறத்தாலசைந்தன ... 299
அங்குலியினவிரொளியால் 77, 456	அத்தண்ணாடை ... 284
அஞ்சாமைய்கை (தறள்-39-2) 221	அந்தண சாந்தமோடு ... 72
அடல வணங்கு கழற்செவ் ... 71	அந்தரத் துள்ளே ... 141
அடலவேனமாளுக்கி ... 182	அமரரையமரிடை ... 325
அடலவேலமாநோக்கி ... 360	அமரீர் சுரரீர் ... 195
அடிதாங்குமள வினறி(கலி-11) 111	அமருண்டு தானே ... 51
அடியிசை (சூளா-முத்-22) ... 484	அமிழ்தினுமாற்ற(தறள்-7-4) 195, 225
அடி முழந்தாளோடுந்தி ... 362	அம்புதைத்த வலங்காவித்தன . 498
அடியியற் கொடியன ... 128	அம்பொனமாலை(சூளா-இராத-13) 488
அடுதிற லொருவ சிற்பரவுதும் 287	அமமவாழி தோழி காதலர் ... 368
அடும பயிலிறுமபின ... 318	அமமபவன வரிநெடுகண ... 38
	அயிர்பபாகளுக்குவேன் ... 407

	பக்கம்.		பக்கம்.
அரக்காம் பளுறும்வாய்	111, 216	அறவனீயமலனீ	... 296
அரிமலராய்ந்த கணம்மா	... 219	அறனினறமிழ்கை	... 468
அரியவரை கீண்டு	232	அறிஞரியம்பிய	... 225
அரியுண்கணம்பில	... 303	அறிந்தானே யேத்தி	... 226
அருகிவரும் கிளிமொழி	... 272	அறிவலவறிவல	... 398
அருகையம் விசும்பில(சுந்த-626)	453	அறிவனீ அதிசயனீ	... 295
அருணமாஞ்சினே	... 453	அறிவாரறியும்	... 114
அருணெறியொருவ	... 289	அறிவிலைளவிலை	... 302
அருணெறி பயந்த	307	அறிவினாளுகுவ (குறள்-32-5)	377
அருந்தவாகட்சாதிபா	... 196	அறுவாக்கறுவரை	... 242
அருமாலை தாசலர	... 451	அனவரதமமர	... 454
அருவியரற்றும்	... 165	அன்பிறகு முண்டோ(குறள்-8-1)	134
அருவிப் பலவரைகள	... 451	அன்பினுலமிழ்கனேஇ	... 298
அருளல்ல (குறள்-26-4)	... 40	அன்பினுமாவம் (குறள்-8-4)	137
அருளாழி யொன்றும் அற	... 103	அனறுதான குடையாக	... 468
அருளுடைய-என்னடி	... 297	அன்னகண்டரவிந்த	... 451
அருளுடை நிற்பரவுதும்	... 294	அன்னையறங்கொல	... 244
அருளெல்லாமகத்தடக்கி	... 294	அன்னையுமென்னையும்	... 170
அருளெனு மிலராய	... 283	அன்னையையானோவ	... 55
அருள்புரிதிருமொழி	... 295	ஆ	
அரும்பெறவிவளினும்	... 317	ஆஅமபூஉம	... 170
அரைசருமமரம	... 293	ஆஅவளிய	... 158
அரையாகோனிராவணம்	... 498	ஆகககண்டகத்தால்	... 140
அலகுநீஉலகுநீ	325	ஆகசைம்குல	... 365
அலந்தமருளுயாமககுவ	... 253	ஆசைப்படுக	... 399
அலரிநாறு துவர்வாய	... 72	ஆடரிவிலாதிரடு	... 366
அலைகடலுலகமும்	... 325	ஆடவாகனெவவாறு	... 363
அலைகடற்கதிர்முத்தம்	... 293	ஆடுககழைகருமபின்	... 19
அலைப்பான் (நான்மணி-28)	154, 371	ஆடுககழைகிழிகும	... 249
அல்லறகோடைக் கொலை	... 455	ஆதிக்கணரசெயதினை	... 325
அவரே, கேடில் (குறுந்-216)	356	ஆதிநாதர்பாத மூலம்	... 448
அவரோ வாரா (ஐங்குறு-347)	122	ஆதியகடவுளை	15, 186
அவனே, அயன்மலை	... 322	ஆதியான (குறள்-சுயம்-25)	484
அவிழ்ந்த துணியசைக்கும்	... 133	ஆதியானறவாழி	... 449
அவவித்தமுக்கா (குறள்-17-7)	34	ஆயதினை காத்தும்	... 330
அளவறியானட்டவன	... 152	ஆரருள பயந்தனை	... 15
அள்ளற்பள்ளதது	412, 470	ஆரியமன்னா	... 372
அறத்தாரிது (குறள்-4-7)	... 218	ஆருயாககெல்லாம்	... 326
அறத்துக்கே (குறள்-8-6)	... 193	ஆகலி (முதுமொழி) 86,	135, 240
அறந்தருதண் செங்கோலை	... 218	ஆகலிநீ	... 511
அறந்தருவானென்றோ	... 242	ஆத்த (நாலடி-31-1)	... 229

	பக்கம்.
ஆர்த்தார்த்து	... 461
ஆலத்துமேல	... 369
ஆவாவெனநே	136 248
ஆவினிடையர்	... 138
ஆவேறுருவின (நாலடி-12-8)	141
ஆழியிழைப்ப	45, 518
ஆழிநன்மான்	... 49
ஆளான்விடுமே	... 502
ஆரியாமுள்புக்கு	... 134
ஆற்றுச்செலவும்	... 262
ஆடுப்பெருமை	... 118
ஆடுகுடி புல்லி	... 314
ஆனையூற்றின்	... 362

இ

இசையிற் பெரியதோர்	... 223
இசையெல்லாககெட்ட	... 401
இடங்கை வெஞ்சிலை	... 103
இடைதுடைக	... 42, 44
இட்டகன்றனையானினி	... 396
இட்டிலிருமபுழை	... 364
இத்திறத்தாற்குறையென்னை.	316
இந்திரற்கு மிகுதிரன்	... 289
இந்திரர்களைத்தாடி	... 333
இந்திரனேபோலும்	... 521
இரகசுயின்	183, 267, 364
இரியன்மகளிரிலெருமலி	... 464
இருக்கையுநானெனியதியல	... 300
இருக்கண விசம்பின்கண்	... 168
இருக்கடற்றானையொடு	... 117
இருக்கழிமலர்ந்த	... 179
இருணிம வனையம்	... 362
இருதுவேற்றுமை(தூணிசீய170)	100
இருநெடுஞ் செஞ்சுடா	77, 416, 486
இருநோகரு (குறள்-110-1)	71, 85
இருபாற் பட்டசின்	... 304
இருமூன்றில்ஒன்று	... 206
இரும்பிடியை யிகலவேழம்	341, 483
இருவரயாமேழு நாள்	... 507
இருநகக் கெரிவிளக்கு	... 154
இருளவிரித்தன்ன மாநீர்	... 146

	பக்கம்.
இரைக்குமஞ்சி (தூணி-கல்-51)	102
இலகுகொளிரமரகத	... 287
இலனென்னு (குறள்-23-3)	465
இலைநலவாயினும் (திருமந்-204)	352
இலலென பான்கையில்	... 528
இவளினுமிவளினும்	... 257
இவைமுதலாகிய	... 302
இளநல மிவனவாட	... 317
இறுத்தொசித்தட்டு	... 361
இற்றேனுடம்பினெழினலம்...	464
இனமலாக் கோதாய்	... 219
இனியே, ஆடனடை	... 322
இனையமுடைய (கலி-11)	... 112
இனையது சீனையால	... 319
இனையை யாதலின	... 295
இனபத்தினிகந (கலி-11)	... 112
இனபம் (து. 62-5)	73, 193, 213, 225
இன்னகைத் துவர்வாய்	... 153
இன்னதிவ வழக்கம்	... 300
இன்னமிழத் மூட்டியெழில்	... 467
இன்னுயிர்தாகு	... 72

ந

நாத்துவக்கும் (குறள்-23-8)	... 152
நாற்புற்றததீர்மபுறத்து	... 504
நாசிதழிணாநலம்	... 345

உ

உருதிறத் துதுதுப்பார்	... 528
உருபனி கண்ணுறைப்ப	... 468
உச்சியார்க்கிறைவனும்	... 315
உடையதம்முறுப்பின	... 292
உடைமணி யரையுருவ	... 412
உடையராய் (இன்னிலை)	... 351
உடையார்முன் (குறள்-40-5)	225
உட்கொண்டதைகத்து	... 299
உண்டூர்ந்துதைத்து	... 361
உண்ணாமை (குறள்-26-5)	... 371
உண்ணன் (நாலடி-1-9)	... 50
உதுக்காண், சுரந்தான	... 356
உமணாசேர்ந்து (குறுந்-124)	... 419

	பக்கம்.
உரன்னன்மைந்த	... 157
உரிமையின்கண்	78, 416
உருகார்தம் மின்னுயிர்	... 399
உருவு கண்டு (குறள்-67-7)	... 226
உரைப்பார் (குறள்-24-2)	... 465
உலகமூன்று மொருங்குடன்	... 139
உலகத்தழீஇய (குறள்-43-5)	8, 420
உலகினுட் பெருந்தகையா	... 356
உலகுடன் விளக்கும்	... 185
உலகுடனுணர்ந்தனை	... 294
உலகே, முற்கொடுத்தார்	... 357
உலாஅவலாஅதொருவழி	... 161
உள்ளாயுள்ளனனவோலை	... 370
உள்ளார்கொல்லோ (ஐங்குறு)	86
உறிபோனரம் பெழுந்தும்	... 241
உறுபெயலெழிலி தொகு	... 384
உற்றபடையினர் பெற்ற	... 249

உள

ஊகத்தினான் மல்குசோலை	... 522
ஊசியறுகை யுறுமுத்தம்	... 183
ஊரலரெழுச்சேரி கல்வென	... 416
ஊருணி நீர்நிறை (குறள்-22-5)	221
ஊர்வாழி யூர்தேர்தார்	... 384
ஊழிநீயுலகுநீ யுருவுநீ	73, 281
ஊனுடையுழுவையில்	... 468

எ

எங்கொடவன் காப்ப	... 384
எங்கிலங்கிய கையராய	... 38
எங்கினங்கிய வெண்குணர்	... 38
எண்ணின (கூளா-நகர-17)	367
எய்தற்கரிய (குறள்-49-8)	... 232
எல்லார்க்கு நன்றும் (குறள்-13-5)	501
எல்லைநீர் ஞால முதலாய	... 229
எல்லாரு மெந்தமக்கே	... 74
எல்லாவிளக்கும் (குறள்-30-9)	187
எவ்வுயிர்க்குமோரியல்பே	... 301
எழுப்பற்றிச சனந்துறுமி	316
எளிதினிரண்டடி (இயற்பு.)	220, 460
எள்ளனைத்துமிடின்னி	... 284
எறும்பியனை (குறுந் - 12)	... 116

	பக்கம்.
எற்றே பலியிரக்குமிட்டால்	... 229
எனைத்துணையை யாயினும்	... 284
என்பொடுதடிபடு (புறந்-235).	414
என்னி துவினோர் (கூளா-நீய107)	485
என்னிற் பொலிந்த திவண்	... 519
என்னே செல்லுதிவாழி	... 242
எனனைநீகாயலெரித்திரோய்.	505

ஏ

ஏவழங்குஞ்சிலையாய்	154, 157
ஏளர் சிதையவழாஅல	... 33
ஏடலர் தாமரையேந்தும்	... 289
ஏடியறங்கொனல்கினர்	... 244
ஏதக்கணிகக வேழிலினம்	... 249
ஏதிலாவியர்களை யெவ்வகை.	300
ஏரியிரண்டுஞ் சிறகா	... 351
ஏர்மலர் நறுங்கோதை	... 309
ஏறுயர் கொடியின்	... 394
ஏனலிதணத்து (கலி-69)	... 320

ஐ

ஐயாவோ வையாவோ	... 82
--------------	--------

ஒ

ஒக்குமே யொக்குமே	... 180
ஒருதிருட் பிண்டிப்பொன்	... 506
ஒருபொருட்கிருதுணிபு	... 499
ஒருமனமாந்தர் மூவகை	... 507
ஒருமால் வரைநின்றிருசுடர்	... 198
ஒல்லாத பிறப்புணர்த்தும்	... 288

ஔ

ஔதல் வேண்டும் (குறள்-66-3)	155
ஔக்கிலவேலோனொளியால்	... 403
ஔகுதிரை (பத்து-மதுரை-1).	210
ஔக்குமலையமன்ற வேங்கை	155, 189
ஔகுவுரைத் தொடுத்த	146, 162
ஔடையே யோடையே	... 182
ஔருடம் பிருவராம் (நக்கீரனார்)	500

ஐள

ஐளவையென்று வேறெடுத்து.	49
------------------------	----

க	பக்கம்.
கக்கணச்சைப் பைந்தார் ...	415
கடற்குட்டம் போழ்வார் ...	235
கடாஅக்காசி (குறள்-109-7) ...	43,225
கடிகமழிசைமலர்சீரிதழ் ...	516
கடிகமழ்பூங்குலைக்கலங்கிருந் ...	303
கடும்லாபுரையுங்காமர்சேவடி ...	189
கடுநாகமதனடக்கி ...	190
கடுமுடைய நாறுகரு ...	397
கடைக்கணர் நின்றிட்ட ...	407
கடைசெப்பும் வேயும் ...	360
கடையாயார் (நாடடி-22-6) ...	230
கடியார்பூங்கோதை ...	375
கடியான் வெயிலெறிப்ப ...	397
கடியுலாய்சிமிர்த்தகயம் ...	52
கடையிலலா வறிவோடு ...	296
கணங்கொடோகை (மலைபடு-44) ...	520
கணங்கொளவண்டினம் ...	162
கணிகொஞ்சா - அரிசி - 197) ...	102
கணைக்கானெய்தற்சன்னப்பால் ...	167
கண்கவர் கதிர்மணிகன லும் ...	287
கண்டகம்பற்றிச்சடக ...	351
கண்டலங்கைகதை யொடு ...	167
கண்டல்வண்ட டறகுழி ...	413
கண்டு தண்டாக்கட்கின்ப ...	469
கண்ணியோர்கண்ணே ...	266
கண ணுடையராவர்கண்டார் ...	400
கண ணுதலான் காப்ப ...	206
கண ணுமபுருவமும் ...	172,367
கண்ண்கருவினை ...	38,364
கண்ண டண்ணண்ணை ...	39
கதமிகுவன கோழி ...	498
கதிர்கொண் மதியுங்கனபொன் ...	398
கயலேருண்கண் கலுழ ...	136
கயற்கருங்கணன்னலார் ...	491
கயன்மலைப்பன்னகண்ணினை ...	152
கரவொடுகின்றூர்கடியின் ...	467
கராஅம்விராஅம் ...	172
கரிமருவு கடிமதிலின் ...	453
கரியவெளிய செய்யகானவர் ...	166
கருங்கடலுடுத்த மல்லன் ...	192

	பக்கம்.
கருங்கண் வெள்ளைவார் ...	169
கருங்கால்வெண்குருகு ...	160
கருநிறப்பொறிமுகக்கட ...	454
கருநீலமணிந்தக துப்பின் ...	143
கருமால்வினைகள்கையேறி ...	502
கருவினைகடந்தோய்நீ ...	296
கரைபொருகான்யாற்றுக ...	265
கரைபொருநீர்க்கடல்கலக ...	325
கலியொலிவிய ணுலகக்கலந்து ...	286
கலையிலலகுலார்காமர் ...	482
கலையெலா முதற்கணே ...	449
கல்சேர்த்துக்கால்தோன்று ...	469
கல்லடைந்த சீறார் ...	114
கல்லாதார் நல்லவையுட் ...	246
கலலாதான (குறள்-41-2) ...	85
கல்லார்கடங்குழிய ...	115
கல்லிவர்முல்லைக்களிவண்டு ...	160
கல்லிவர்முல்லைமெல்லிய ...	171
கல்லினமேறையகனபவள ...	302
கல்லினைக்கதிர் பணிக்கவண் ...	345
கவர்கதிர்வரஃகிறுகரு ...	489
கழாஅக்கால் (குறள்-84-10) ...	313
கழிமலர்த்தகால்க்களிவண்டு ...	186
களவினாற்கொணர்ந்த ...	395
களிசசாததாஅஅவென்று ...	42
களிறும்வர்க்கண்கண்டு ...	498
களிறுவழங்குதெருவினெடும் ...	409
சறைப்பற்பெருமோட்டு ...	352
கற்ககசுடற (குறள்-40-1) ...	32
கற்புடைத்தாக்காட்டுதற்கு ...	504
கற்பிறங்கு சாரற்கனவருவி ...	113
கற்றநூலினார் ...	490
கற்றற்றற்றசுடற்ற ...	404
கனலவயிரங்குருடாக ...	288
கன்மிசைவெய்வாட (கலி-11) ...	111
கன்றுகுணிலா (சிலப் ஆய்சி) ...	264
கா	
காஅரி கொண்டான் ...	44,157,417
காக்கைக்காகாகாக்கை ...	503
காடாமாதாலீதாசா ...	493
காட்சியாற்கலப்பெய்தி ...	298

	பக்கம்.
காண்கவினன்காரோர் ...	502
காதுசோதாழ்குழையாய் ...	361
காந்தன்சடிகமழும் ...	320
காமருகதிமதிமுத்ததினை ...	295
காமர்கடுமபுனல் (3.58-39) ...	320
காமவிதிகணமுகம் ...	360
காமனைக்காய்ந்தனை ...	15
காம்புதேமபா வெற்பிற் ...	419
காயந்தவினடானைய ...	190,486
காயமாண்ட (சீவ 3-நாம-31). ...	140
காரார்தோகைக்கண்ணார் ...	490
கார்க்கடலொலிமா ...	495
காரந்நூலகடிகுக்கயது ...	512
காவலுழவர் களத்தகத்து ...	43
காவியங்கருக்கட் ...	149
கானையோடாடி ...	226
கானகநாடன் கருககோன் ...	404
கானலம்பட்ட கவிமாத் தன் ..	230

கி

கிடங்கிற் றிடங்கிற் கிடந்த ...	350
--------------------------------	-----

கு

குடசீலைத் தண்புறவில்	94,314
குணங்கலின் வரம்பிகந்து ...	284
குணம்புரியா மாந்தரையும் ...	466
குண்டுநீ மீளாகுவளை ...	408
குமணவாழி குமண ...	403
குயிலுங் குழலுமலைத்தன ...	416
குரவக்கோலக்கோகாகணி ...	450
குரவணங்கிலைமாவொடு	73,78,398
குரவதான்விரிகொங்கொடு ...	449
குருகிர்தலின் கிரிகடியினர் ...	469
குருகுநாரையொடு	120,122
குருகுவேண்டாளி	118,425
குருத்துக்குறைத்து	33,181
குருத்துகுளிர்த் துமயங்கு ...	467
குருமபையும் பொற்செப்பும ..	307
குலாவணங்கு வில்லெயினர் ...	96
குவளையுண்கணிவன்வயின் ...	253
குவளையுண்கணிவணலம் ...	79
குவியினர்ததோன் (குறு 3-107.)	371

பக்கம்.

குழலிசைசூரற்றும்பி ...	169
குழலிசையவண் டனகதன்	77,246
குழலினி கியாழினி (குறு 3-6)	33,40
குறித்துக்கூடுவோர்நெறி ...	408
குறுக்கானஞாழல்கொங்கு ...	164
குறுத்தாட்டித்தஞ்சுமந்த ...	373
குன்றக்குறவன் காதன் ...	60
குன்றத்தேமலகுவளை ...	370
குன்றவெண் மணலேறி ...	362
குன்றூவிளையுஞாயிசலம் ...	528
குன்றுவாழ்கொடிச்சியா ...	257
குன்றேறியானைபபோர்	85,181,213

கூ

கூஉமபுடைக்கலம் ...	168
கூடுவாரகூடல்கள்கூட ...	388
கூர்ப்பதனையோரெழுத் ...	509

கெ

கெடலருமா முனிவர் ...	286
கெண்டையைவென்ற ...	54

கை

கைமாட்சிவிரக ...	528
கைவிரிந்தனகாரந்நரும	73,78
கைவையோகி (புலையு-105-106)	49

கொ

கொங்குதககு கோதையோ	103,197
கொங்குதேர்வாழ்க்கை (குறு 3-2)	71
கொடிசுவளையொட்டை ...	359
கொடிகொடியொடு ...	470
கொடித்தேரண்ணல் காற்கை.	315
கொடிபுரையு துழைதெளிப்பில்.	318
கொடியீடைமாதாமேனி ...	396
கொடிவடிவேலு கூட்டழிக்கும்.	366
கொடிவாலனகுரு	337,470
கொடித்தலு ம (நாலடி 28-4).	235
கொடுத்திற்றுடையனசுறவே .	299
கொய்தினைகாத் துகளுவி ...	330
கொலைவிலையினர்குறும்பில்...	116
கொலைமான்வழியகறல் ...	494

	பக்கம்.
கொல்லாநலத்தது (குறள்-99-4).	193
கொல்லைக்கொணைநகை கொழு.	482
கொல்லையம் (சிலப்பதிக-ஆய்ச்சி)	264
கொன்னன்னவினன (குறள்11-9)	192
கொன்றாநதமைநத	81,105,266
கொன்றுகொடுக்குருதி	41,108
கொன்றைவேயநத	240
கொன்னூதுஞ்சி (குறுந்-138)	252

கோ

கோடல்விண்டுக்கோபமுநத	267
கோடற்கொல்லைக்கோல	149
கோடனமன்னுபூங்கானல்	242,411
கோடொருகையம்மொருகை.	304
கோண்மக்கொட்குமென்று	262
கோலமலாசொண்டுசிலமந்தி	394
கோலக்கொன்றைக்கொழுநன்	450
கோ வாழுத்திறகண்பனி	418
கோழியெறிநத (பா.பு.இ-23)	120
கோழியுக்கூவனஞ்சகில	314
கோளரிவானரிவல்லிய	104

ச

சதமகலாவேலவாதனதின்	498
-------------------	-----

சா

சாந்துந்தண்டழை	364
சாரலோககியததந்தாட்டாழை.	148
சாருணாணுடைச சாயகோல	263

சு

சுந்திவீழ்ந்த ச திரிச்செய்ய	399
சுலம்படிமாதாநன்னலம்	192
சுலம்படைநத வெககானம்	283
சுலம்பொலி கருமினையடியும்	305
சுலிமுகம்பாயதருகுஞ்சி	408
சுலையன்செழுந்தழையன்	33
சுலையிலகருந்	43,55,138,228
சிறப்பி னுஞ்செவ்வ (குறள்4-1)	218
சிறியகடபெறிச்சென் (புறந்-230)	250
சிறுகுடியீரே (கலி-33)	520
சிறுநனறியின்றிவாக்கியாம்	41,403

	பக்கம்.
சிறுதுதற்பேரமாககண்	113
சிறுநியாறுபாடந்தாடும்	237

சீ

சீயஞ்சுமந்தமாசுறுமணியினை	60
சீர்கொண்டகருகடலில	245
சீறடிப்பேரகல	147

சு

சுடச்சுடரும் (குறள்-26-7.)	138,224
சுடர்தசொட (கலி-51.)	75,310
சுடிகை நுதனமடவாள	225
சுரிதருமெனகுழைமேலும்	152
சுரையாமுழவம்மிமிதப்ப	226,368
சுறமறிவதுறையெலலாம்	63
சுறாஅக்கொட்குமறாஅ	163
சுறறுநீர்சூழ்கிடங்கில	346

சூ

சூரலுமயிரம்புஞ்சுறறிய	397
சூரலபம்பியசிறுகானயாதே	259,369
சூருடையகடுங்கடககள்	283

செ

செககண்மேதிகரும்புழக்கி	72
செககயலும் கருவினையும்	272
செககையுந்திச்சொல்லியாரம்	517
செஞ்சுடாக்கட (துறாந்-3)	485
செந்தியன்னசினத்தயானை	146
செந்தொடைப் பகழிவாககி	145
செய்துமோபாணதிருவில	505
செய்வாய்யப்பச (துறா-சீய 101)	198
செய்யோன்செழும்புகரோன்	365
செருவினாவைவேற்றிகமுளரி.	450
செலவப்போர்	74,87,122,275,313
செவ்வாய்ப்பேதையிவடிநத்து	314
செறிமொடியுவகைசேளாய்	378
சென்றபடுகுதியிறசெவந்த	521
சென்றுபுரிநது திரிநது	467
சென்றுமுகந்துறுதலாட்டி	464

சே

சேணுடைய கடுங்கடககள்	283
---------------------	-----

	பக்கம்.
சேயரிநாட்டமுஞ்செவ்வாயும் .	249
சேயிருமுகந்த நுரையிதிர் ...	179
சேய்புகாமாலமதியானும் ...	365
சேறறக்கான் லஞ்செருவென்ற	236

சொ

சொல்லல்சொல்லத்தியவை	248
சொல்லுபசொல்லப்பெறு	193,221
சொல்லலோம்புமின	.. 343

சோ

சோதிமண்டலநதோனறுவ ...	452
சோலையாராத சுரத்திடை ...	113
சோறுவாககியகொழுங்கஞ்சி .	409

த

தக்கவாசமநதநதாங்கி ...	494
தக்கா தகவிலா (குறள்-12-4.)	137
தக்கோலந்தின்றுதலைச்சிறைய.	140
தடங்கடனமண்ணில ...	496
தடமணகுதாமரையின ...	232
தண்டடைந்ததிண்டோளாய்...	218
தண்டையினக்களிர் ...	373
தண்ணறுந தகரீவிய ...	160
தண்ணநதூரீராட்சேநத ...	241
தண்பால வெங்களளின ...	469
தணமதியோ முகத்தாலே ...	316
தணமுகமெனஞமுழவ ...	412
தநதையிலேசசுமடன ...	512
தம்பொருளெனப(குறள்-7-3).	34
தலைக்கடலையையதும் ...	234
தலைவனறலைமுதலாததார் ...	462
தவனமுததஞ்சுகளேறு ...	412
தறியுமிரணமுததலாரா ...	510
தன்னுயாக்கின(குறள்-23-8)122,220	

தா

தாஅமரை மேலுறையும் ...	193
தாஅட்டா அமரைமலருழக்கி...	158
தாஅம்படுக்காக்கு ...	383
தாஅயத்தாஅய்ச்செலலும்	230,417
தாதுறு முற்செறி தடமலா	299,301

பக்கம்.

தாமத் துண்களைத்தருக்கொடு.	399
தாமரைபுரையும் (குறுந்-கட-வா.)	188
தாம்வீழ்வார் (குறள்-120-1)	34,73
தாவென்பாரக கில்லென்பான்.	528
தாழியோகருமலர்க் கணணவா.	395
தாழிருமிணா	120,210,348,469
தாழ்ந்த வுணர்வினராய் ...	371
தாழ்பொழிற நடமாஞ்சினை...	71 412
தாழ்வாகத்தமபேணு ...	469
தாளாளரல்லாதார தாம்பல ...	246
தாளோகிய தண்பிண்டி ..	63
தாள், சனககொள (புறப்-4)...	469
தானோருமெழுள்ளிவாராது.	467

தி

திடுதிம்மெனின்னு ...	242
திண்டோ வயவரைச்சேவை	486,520
திரிததுவெங்கயமுரிதது ...	448
திரியாச்சுறநமொடுமுழுது ...	86
திருகியபுரிசுழலரிவையா ...	452
திருக்கொண்டுபெருக்கமெய்...	353
திருநத பூமபொய்கை ..	217
திருநதல்வோ (புற-லே-மா).	204
திருநதிலையினிலகிலேவேல்.	122
திருமழைதலையுயிலேபடு-1)	86
திருமொழியாறசினனவணி ...	114
திருவிற்சோகாதபகத்தெரிய...	433
திரைத்தசாலிகைநிரைத்த ...	100
திரைநது திரைநது திரைவர	72,409
திரைநதிடுமின தியவை ...	370

தி

திதில்லா நயமுதலா ...	295
தித்தித்தாதுதுதிதா ...	503
திமேய் திரவவரைநுழைது ...	145
தியினன (மலைபடு-145).	521

து

துகடர்ப்பெரும் (நாலடி-1-2)...	234
துகக்கனகச்சோதி ...	491
துடித்தடித்திமிழ்தரு ...	398

	பக்கம்.
துணியிரும்பெனவம் ...	377
துணையிலலாப் பிறப்பிடை ...	295
துணைவரிததோளிவண்	314
துப்பராயா தாவெனபார்கு...	528
துப்புறம்செயவாயிசுளவி ...	192
துவருணனுடைச சாயகோல்.	264
துளியொடும்பககிய	132
துன்னுத வினைப்பகையை ...	293

தூ

தூஉபததீமபுகை (மலைபடு).	44
------------------------	----

தெ

தெக்கக்காய்போலத திரண ..	372
தெய்வயாறு (நூளா-இரந்-18)	489
தெரிவில்லா வுனைகெடுத்து ...	300
தெறுகதெறுகதெறுபகை	33,73,504
தென்குமரி வடவியமையம் ...	387
தெனறவிடைபோழ்நது ...	201
தென்னன்றிருத்தாரா ...	374

தே

தேநதாடடக்கருமபின்	... 413
தேமபழுத(நூளா-நகர-14)	101,113
தேனமருந்திருவாரிளவேனில.	398
தேனாமலாக்கடந்தல	... 234
தேனிஞா மலர்ப்பிண்டி	... 395
தேனுலா மலர்ப்பிண்டி	... 306

தொ

தொடிநெகிழ்ந்தனவே	195,386
தொடியுடையதோண	... 336
தொட்கடற்றறைதுறைதிரி	... 152
தொடுத்தேவமபின் மிசை	... 387
தொன்னலத்தன புலமபலை	108,337

தோ

தோடாரெலவனாநெகிழ	143,381
-----------------	---------

ந

நடைக்குதியையேறி	55,466
நண்ணினாக்குணனார்க்கும்...	366

	பக்கம்.
நண்ணுவார் வினைநைய	... 241
நண்பிதென்று தீயசொல்லார்	77,244
நலககிளா திருமணியும்	... 288
நலஞ்செலத் தொலைநத	426
நல்லரா வணங்கப்படுவான்	... 488
நவைக்கணம் லீயநன னூல	... 493
நறுநீல நெயதலும்	... 226
நறுமாநதவிர்மேனிரா னும்	... 505
நறுவேங்கைத் துறமலா	... 322
நறகொற்றவாயில்	226,467
நன்மனமுநாணமுமுன்னினு	... 504
நனமாறு வருவாயே	... 426
நன்றறிவாரிந்த(குற -108 2)	68,193
நன்றியாக்கஞ்சொன்னக்கால்.	241
நன்னாட்பூத்தபொன்னினா	... 49
நன்னாள்வேங்கைப்பொன	... 80

நா

நாகஞ்சந்தன (நூளா-சீய-177)	95
நாகினம்பூமபிண்டிக்கீழ்	... 309
நாடிமீடல்ல்லதில்லை	... 104
நாணுன்றிறைந்தமதியாள்	... 498
நாணெடுகழிந்ததன்றால்	... 299
நாாததொடுத்தோக்கிலென்	... 141

நி

நித்திலக்கழலாகனிரைதொடி	... 346
நிலக்காரணமாகநீர்க்ககை	... 273
நிலக்கினையாநெடிதுயிரா	... 468
நிலத்தினுட்பெரி (குறுந்-3)	111,256
நிலமகள் கேள்வனும	... 330
நிலம்பாஅய்ப்பாஅய	45,347,417
நிலவரைநீள்(குறந்-244)	... 465
நிலவுமணலகன்றுறைவல	... 385
நிலமனளியத்தொகுபிண்டி	... 469
நிலலாதுசெலவம் நிலவார்	... 209
நிழலிடையிந்தோ புருந்து	... 221
நிழனமணிநின்றிமைககும்	204,296
நிறபவே நிறபவே நிறபவே	... 181
நின்றழலசெந்தியும்தன்புன	... 166
நின்றனநின்றதுதனறுணை	... 253

	பக்கம்
சின் றுதிரியுஞ் சுடருளை ...	464
சின் றுசின் றுளளினையும் ...	75
நீ	
நீகாவாமா மாவாகாரீ ..	508
நீடற்க வின் றெனெறு நெஞ் ...	264
நீடிணர்க்கொம்பாகருயிலால ..	135
நீமால மாறாடி நீனாடுநாடு ...	438
நீரின றண்மையும் தீயின் ...	257
நீரூர்பா னுயாரே ..	383
நீகலககாத் தோயரீ ..	326
நீலநிறத் தனவாய்நெய் ...	345
நீலமாகடனீடுவா திரை ...	241
நீலுணடுகிலிகை கடுப்ப ..	374

நு

நுண்மைசால் கேள்வி ..	220
நுவற்சினொடியேகிள்வி ...	223
நுழைதுகிலகல்குல ...	304
நெடுநுண்சிலையிலைக்கும் ...	220
நெடுநீதோட் குறுந்தொடி ..	171
நெடுவரைச சாற்றகுறுக 94,190	
நெய்கொண்டேனென்கொண். ...	510
நெருப்பினுல்ததினும் ...	363
நெறிநீரிருக்கழி நீலமும ...	395

நெள

நெளவிமாளைக்கி னுரைவாய... ..	34
-----------------------------	----

ப

பகலவனசெய்து திற்பண் ...	235
பகலேபல் பூங்கானை கிள்ளை 135,139	
பகைபோன்றது துறை ...	319
பங்கயங்காடு (சூளா-நாட்டு-2.) ...	482
படியுடையா (குறள்-61-6.)... ..	465
படுமழைத்தணமலைவெறபன . 34,55	
படுமணியன்கிரைகள் ...	287
படுமணிபடுமொருகை ...	304
படுமழைத் தண்மலை வெற் ...	34
படைகுடி கூழ் (குறள்-39-1) 32,232	
படையொடுத்தீர்வளியால் ...	474
படையொடு போகாது ...	12

பக்கம்.

படையொன் றுமில்லை ...	271
பண்கொண்டவரிவண்டும் ...	309
பண்டிப்புனததுபபகலிடத்து .	402
பண்டிமொருகாற்றனைபைந ...	512
பண்ணுநதிந்முமபோற்-ாவும்	207
பரமநீ பகவன் ...	289
பரலததஞ் செலவிவனொடு ...	109
பரவிப் பாரத் தாராபணி ...	503
பரவுபொழு தெலலாம ...	483
பரவைமாக்கடல 155,189	
பராஅயதேவாக்கொழிக்கலு ...	17
பரியலயாவ துமைபந்தொடி .	164
பருவரைநிலந் தூட்டையிரும	495
பருத்ததடக்கை மதயாலை ...	315
பலமுறையுமோமப்படுவன .	202
பலகாலவந்து மெலலக்கறி ...	162
பலயானைமனைந்முருக ...	202
பல்லார்க்குமியும் பாசிவ் ..	501
பலலுக்குத்தோற்றபணிமுலை	42
பலலும் பணிமொழிடான ...	367
பலலேமுத்தத்புருவமவில் ...	164
பலவளையாக்கடிபகர்வ ...	229
பவழமுமபொண்ணுமகுவை ...	183
பவழமெறி திரைப பரவை ...	325
பறைபட்டன பட்டன ...	396
பறறிப பலகாலும் பாணறி .	194
பறறுகபற்றறறுன(குறள்-35-10)	32
பனமாடக்கடன மதரை ...	237
பனமீனுணைகற படுபுள ...	385

பா

பாங்கனையேவாயிலாப்பல ...	299
பாசினுழயார்கம்பசபித்தான் ...	373
பாடசஞ்சோர்கா லொரு ...	267
பாடப் படுவோர்க்கும ...	460
பாபுகோபாடுகோபாடுகோ ...	181
பாடுநாகமுமாடுநாக்கு 375,415	
பாடுவண்டு பாணசெயும் ...	448
பாம்புகயிறுக்கடல் கடைந்த...	264
பாபரவியபருவரைத்தாய் ...	335
டாலத்தஞ்செலவிவனொடு ...	338
பாலனறன துருவாயேமூல ...	220

	பக்கம்.
பாலொடு (குறள்-113-1)	67,85,216
பாவடி மதயானை மன்னர் ...	241
பாவாயறங்கொணலுகளினர் ...	244
பாற்சடனமுக்கநபருவக் ...	379
பானலொடுகமுழுந காணலந ...	261
பானல்வாய்ததேன்	108,336

பி

பிடியுடை நடையடு நடையினன்.	397
பிணியார்பிறவிச் கடலுள் ...	450
பிண்ட நெல்லினன்றாரன்ன	253
பிண்டியினீழ்ந் பெருமான ...	242
பிண்டிமலர்மேற்பிறங்குகொரி ...	455
பிண்ணுக்கோஷெவெண்ணும் ...	42
பிரமன்மால் பிணிகியிததுப் ...	361
பிரிந்துறைவாழ்க்கையை ...	161
பிறப்பென்னுமணினிநீங்க ...	294
பினருழுமபிலிகோலிப ...	451

பீ

பீடுடைய விருக்கையைசின் ...	301
பீரீகாமாமாகாரீபீ	508

பு

புகழ்தலானுப் பெருவண் ...	56
புகழ்படவாழாதார் (குறள்-24-7)	465
புயலறல்போலும்புகழுழ்ந் ...	150
புயலவீற்றிருந்தகாமா ...	163
புரிமுழுவும்புணர்புணா ...	367
புரிநதுவாககு வீங்குநரம்பி ...	408
புருவமுமபுணாபுணர்முலை ...	367
புலந்துறை போரிய புலவர் ...	460
புலமிகசுவரை புலமை ...	67
புள்ளிப் பொறியே சுடர்நந்தி ...	362
புறத்தன் நீருள புலவாமா ...	464
புனல் பொழிவனசனை ...	89
புனற்படப்பைப்பூந்தாமரை ...	79
புனகாற் புணர்மருதின ...	412
புண்ணைப் பொழிலருகேபோ ...	55

பூ

பூங்கடம்பினநதாரதாநன்ரு ...	494
----------------------------	-----

	பக்கம்.
பூங்கட்குறுந்தொடியாங்குந் ..	259
பூண்டபறையறைப்பூத ..	331
பூத்தவேங்கைவியன்சின் ...	179
பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் ..	373
பூந்தணிரும்புனத் துப்பூசல்	113
பூந்சண்பொழிலிடை	194,154
பூந்தண்சின்மலர்மல்கிய ...	347
பூந்தாட் புனற்ற மரை ...	413
பூந்தாமரைப்போ	56,74,88,336
பூந்தாரச்சிறுகளிப்புலம் ...	150
பூமலர் துதைந்த பொழில ...	295
பூமலர் நறுங்கோதை	314
பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு ...	360
பூமனறெறுகதிரோன ...	366
பூமலைகாரண்பூமேதவேத	493
பூமேலாளாரென்பார் பூம ...	508
பூபாவாய்நீ யொருநாள் ...	73
பூம்பொழிற்றண்சானல் ...	94
பூவாமா பூவிரிமா விரிபூமா	424
பூவாபொய்கைபொற்போதில்	491
பூவினாபொழிற் பிண்டியின்	894

பெ

பெயலொடுவைகிய வியன்கண்	520
பெருகலி யொலிமலிதனை ...	389
பெருககண்கயலேசேறியாழ் ...	162
பெருசிலக்குறும்களபிற்தோர்ந்து	145
பெருந்தகைமைபிற்தொழிய	303
பெருமட யான்பிணைவென்றது	303

பே

பேடையை யிரும்போத்து	341, 482
பேதுற விகந்தபெருநதண்காவிரி	184
பேயமுலைவியன்ருலம ...	361
பேழ்வாய்விற்றகனி ...	303

பை

பையுண்மலைப்பழுமரம்படரிய	55
-------------------------	----

பொ

பொங்கழுஞ்சுப் புறங்கம் நீங்கி	452
பொங்கு சாமரை தாமவீச ...	453

	பக்கம்.
பொய்மையும் (குறள்-30-2)...	133
பொருளுடைவனாகமொருகுடை	327
பொருளாடல புரியீரேல் ...	296
பொருளாளிற் புகழாமென் ...	491
பொழிலே யி டோரன்ன ...	252
பொறையன்செழியன் 360, 368	386
பொன்புனைந்தநகரம் ...	76
பொன்மலிகுடற்பூமலிகச்சி	407
பொன்னலர் துதைத்தபொரிதாள்	185
பொன்னொரமார்பிற்புனைகழற்கால்	62
பொன்னினர்ஞாழ்புதல்வதியும்	229
பொன்னினன்னபுனைதுண்டாது	382
பொன்னினன்னபுனை ...	166
பொன்னினன்னபொறிகுணை	134

போ

போதலே பொருளாக்கொண்ட	453
போதவிழ்குறிஞ்சிகெடுத்தன்	149
போதார் கூந்தலிவண்ணி ..	376
போதாந்நம்பிண்டி	76, 244
போதிவருமலர்ப்பிண்டி ...	306
போதுசாந்தம்பொற்பவோதி	49
போதுசேர்கோதாய்	134
போதுசேர்துகுடபொறி ...	408
போதுபுபோரேறு பூமருதென்	430
போதுவிண்டபுண்டரீக ..	490
போதுறுமுக்குடைப்பொன்...	267
போந்துசென்றுசாந்து ...	280
போரவுணர்க்கடந்தோய்	287

பொ

பொளவத்தன்னபாயிருள் ...	49
------------------------	----

ம

மசயிரமாதியாவண்பூரம் ...	459
மஞ்சுக்குழ்சோலைமலைநாட ...	219
மடப்பிடியையமதவேழம்	341, 483
மட்டுத்தானுண்டமதஞ்சேர்ந்து	463
மணிசினர்நெடுமுடி	275, 317
மணிநீருமண்ணும் (குறள்-75-2)	33
மணிபுனைந்தமுடியினை	307
மணிமலர்ந்து (குறள்-முத்தி-6.)	485

பக்கம்.

மணிமிடைந்தபைம்பூண்	464
மணியுமிழ்ந்துமாமலைமென் ...	139
மண்டிணிர்த்திலனும் (புறம்-2)	76
மண்டலம் பண்டுண்டதினடோர்	197
மதிபுரைமுக்குடைநீழல் ...	293
மதியககெடுத்த (சீந் கா-23)...	488
மதுவாரந்தமலர்ப்பிண்டி	306
மதுவிரவியமலர்களுவிய	470
மந்தரமுமாகடலும்	216, 467
மந்தாளில்மவந்தசைப்ப	89
மந்திரி கடிதோடிமதிபுரை	140
மயிர்சிறுவிலற்றதற்கோர் ...	510
மருந்தெனின் (குறுந்-71.)	73
மலிகேதரான்கசசியும்	235
மலைமிசையெழுந்தமலர்தலை ..	505
மலைமூலநீரடைமாரிமென்	362
மலைமென்மரங்கொணர்ந்து	237
மலையெனமழையெனமஞ்சென	313
மல்லன்வையமடி தொழுதேத்த	288
மல்லன்மாமழையார்ப்ப	483
மறதும்பிறன் (குறள்-21-4.)	232
மறவாதவன்பினெனமனநிற்கும்	310
மறையவரும்வந்தார்வசிடரும்	39
மனககனித்தன்னமணிமிசை	506
மனைக்கு (நாடமணி-22)	133, 219
மனைதுறந்து வனம்புகுமின் ..	293
மனையிற்கு நன்று முதுபோக்கு	511
மன்றலக கொன்றைமலர்மிலைந்து	375
மன்னும்வழுதிவருமருககு ...	524
மன்னுயிர்காததலான்	301

மா

மாகந்திவண்டு	197
மாக்கொடிமலை (குறள்-நா 29)	141
மாசற்றமதிபோல வணப்புற்ற...	468
மாசிலகண்ணி (குறள்-இராத-16)	489
மாநீகாமா மாகாரீமா	508
மாமலா நெடுகணமாடோக்கி	152
மாமாதாரீ நீதாமாமா	509
மாயவயை முறறோன்றி	316
மாயாத தொல்லிசை	197
மாயிரும் பரப்பகம்புதைய	378

பக்கம்.	பக்கம்.
மாயோள் கூந்தற் குரலுநல்ல 153,194	முள்ளிநீடிய முதநீர் ... 253
மாயோன்மார்பி வாரம்போல... 181	முறிமேனிமுத்தமுறுவல ... 362
மாரியோடுமலர்ந்தமாத் தாள்... 79	முறிமேயாகை (மலைபடு) ... 519
மாவூறுவணிந்தாலுமார்வூறு .. 341	முற்றெட்டுமறவினைமுறை ... 276
மாலேமணங்கமமுமௌவன .. 248	முன்றூள்பெருமைக்கணின்ரு. 488
மாலையால் வாடையால் 396	(குண்டலகேசி-கி. வுள்வாழ்த்து)
மாலகொண்ட பகைதணிப்பான் 315	முன்றிலெகரு முருகயாபாணி. 487
மாவருகானல் வரையதர்ப்பாககர் 450	(குளா-நா.டு 7.)
மாவடுவென்னுமலர்புரை ... 466	முன்றினின்ற முடமுதிர் ... 398
மாவலிசேர் வரைமாரபின் ... 468	முன்னுந் தொழததோன்றி ... 402
மாவழங்குபெருங்காட்டு ... 118	மு
மாவும்புளளும் வதுவையிற்படா 130	முவடிவினாவிரண்டு சூழ்சுடரு. 455
மாறுக்காதலா மலைமற்ற்தன 259, 369	(குளா-நா.டு 64)
மானவீடுபோழ்திற்பிணை ... 396	முவாமுதலாவலகம் மொரு. 487
மி	(சிந்தாமணி-கடவுளவாழ்த்து)
மிககமாதவம் வீட்டுலகு ... 332	மெ
மி	மெய்யறிவிலாமை யென்னு... 484
மீன்றோந்தருந்திய ... 148	(குளாமணி-இ. தநா-80)
மீன்றோந்து வருந்திய ... 193	மெலலிணா நறம்பூவிடாஅ ... 151
மு	மென்றிணைகாத்து மிகுபூங்கமழ் 330
முகமறிந்தார் மூதுணர்ந்தார்... 465	மே
முதுக்குறைந்தனளே ... 122,260	மேவார்சார்க்கை சார்வாகா .. 503
முத்தரும்பிப்பைம்பொன் ... 268	மேன்மக்கட் (மேனமக்)கரு 187,493
முத்தொடுமணியதயங்கு ... 283	மை
முத்துகொன்றமொய்ம்பினுன்... 343	மைசிறந்தன மணிவரை ... 112
முநீரின் நவநீரிப்பி ... 184	மைவரைசிறத்தனமலை ... 316
முரசுதிர்வியனமதுரை ... 286	மொ
முரசுமுழங்கு (புறம்-35.) ... 19	மொய்த்துடன் நவமுருகிலே... 153
முரன்றுசென்றுவட்டின ... 449	யா
முருகவிழ்தாமரை மலாமேல்... 275	யாகாவாராயினு(குறள்-13-7)... 33
முருகுவிளிகமலமருவுசின்கான 491	யாதானாடா (குறள்-40-7) 216
முலைகலிக்கமூரிசுலமாமகட்டு 366	யானுந்தோழியுமாயமும 113,332,364
முல்லை முறுவலித்துக்காட்டின 226	வ
முல்லைவாய் முறுவலித்தன ... 341	வசையில்புகழ் (பட்டினப்-1) 409
முழங்குசுடன் முகநது ... 245	வசிரமவாவிசிறைமதி ... 352
முழங்குருரன் முரசியம்ப ... 309	வஞ்சியக்கொடியின் ... 150
முழங்குகளியானே ... 247	வஞ்சியேனென்றவன்றன் ... 230
முழங்குதிரைக் கொற்கை ... 247	
முழுதுலகிறைஞ்சு ... 252	

	பக்கம்.
வஞ்சிவெளியருகுசெல்லாம ...	350
வடாஅது, பணிபடு (புறம்-6) ...	358
வடித்தடகண்பனிகூர ...	79
வடிமலாததாராகர் ...	234
வடிடோகண்ணீர் மலகவான ...	134
வடிவுடைநெடுமுடிவான ...	314
வட்டொட்டியனன ...	382
வண்கொன்றையையருட்டும்... ..	56
வண்டாபூகோதைவரிவளை ...	242
வண்டிவருமலாவெட்சி ...	197
வண்டுபடக்குவளை ...	192
வண்டுளாபூநதா ...	266
வண்டுறழ் றுகோதை ...	79
வண்ணத்திலெனேரேதி ...	510
வண்ணிவாழும்மலர்நெடுக ...	157
வண்பாராணமன்னாபொன் ...	451
வண்மைமதம்பொழிந்து ...	228
வந்துரீபேரினுயிவாழும் ...	43
வம்பலததவனமுலையான் ...	95
வயலாமைபுழுகுண்டும ...	120
வயலுமுலார்வாழுவாருள் ...	33,504
வரிகொளரவுமதியுஞ்சுழல் ...	267
வரிசைபெரிதுடையா ...	350
வரைமெனமாடககோங்குபு ...	395
வலமாதிரத்தான்வளிகொட்ப ...	412
வலம்புரிகலந்தொருபால ...	302
வழாஅருஞ்சிற்றெய்வந ...	164
வளக்குளக்கரைமாளிலக் ...	97
வளம்பட (நாலடி-11-3.) ...	234
வளரினங்கொகை ...	151
வளாகொடியன (தூளா-தூது-4) ...	81
வள்ளெயிறுத்தேழ்வாய் ...	521
வா	
வாஅம்புரவிவழுதியோ ...	523
வாஅவழுதிமதுரைமறுகினி ...	523
வாகுமுக்கர் தேன்மலர் ...	360
வாகுபுகொள்ளினின்றான் ...	399
வாடாதமணமாலவானவர் ...	288
வாணெடுகண்பனிகூர ...	283
வாமமணிமேகலையார் ...	510
வாயானோய்மருந்தாகிவருந் ..	468

	பக்கம்.
வாய்பவளமவேய்தீதாண ...	62
வாராரேயெனநென்றுமலை ...	77
வாராபணியதாமத்தால் ...	313
வாலவெள்ளருவி ...	383
வாளாவாகழலவீக்கிய ...	342
வாளுமவாளியு ...	498
வாளுறமுயாலிசுரபின ...	303
வாளுற்றகண்ணோ ...	316
வாளோதடகண ...	38
வாளேமேயநதவாள்கோட்டு ...	402
வாள்வரிவேகைவழங்குரு ...	330
வானகச்சோழுவரையதர் ...	266
வானிலவிழுமிலாப்பமருவி ...	454
வானுறசியிந்தனைவையக ...	264
வானோங்கு சிமையதது ...	118
வானேரையும் பொன்னெயில் ...	62

வி

விடஞ்சுழரவினிகை ...	271
விடத்தகைய வினைக்கி ...	284
விடாஅவிடாஅவெரிது ...	166
விடாஅதுகழலுமென ...	319
விடுகைபோலுள்ளதத்திர ..	528
வித்தகர்செய்தவின்குமுடி ...	345
வியந்தனளிந்து வினை ...	252
விரிகதிர்மதிமுக மடநடை ...	333
விரிந்துஞ் சுருங்கியும் ...	169
விலங்குநீன் முடியிலக ...	452
விலங்குகொடுமக்கள் (குறள்-41-10) ...	363
வில்லம்பு வேய்தோள் ...	363
வில்லாளருள்ளாரேலவாளிலா ...	504
வில்லுடையான் வானவன் ...	229
வினங்குடணி பசும்பொன் ...	298
வினமபனத்தியற்கை விரிக்குங் ...	526
வினையெனனும் வியன் ...	296
வினையததான்மிடைந்தோ ...	449
வினையொழிபொழுதின்கட்... ..	394

வீ

வீங்குமணிவிசிதவிலங்கு ...	403,426
---------------------------	---------

வெ	பக்கம்	வே	பக்கம்.
வெண்மண லெக்கர்	373	வேகசையஞ்சாரலோக்கிய ...	184
வெலற்கரும வினைப்படைக	291	வேகசைவாய்ன வியன	412,470
வெளியவும் வெற்பிடை	... 167	வேதமுதல்வ வேதமிலசணித.	186
வெறிகமழ்தண்புறவின	50,401,466	வேதினவெரிநின்(குறுந்-140.)	374
வெறிகொண்டலரும்	.. 313	வேந்தாக்கு முனைவாசகு	.. 296
வெறியுற கமழ்கண்ணி	... 246	வெய்விடுத்த மெனரேரு	... 79
வெறிவிரவு புனசடைமேல்	272	வேரல்வேலி (குறுந்-18)	189,261
வென்றான்வினை(நூர்-நாப்பு)	101	வை	
		வைகலுமவைசல் (நாலடி-4-9.)	219
		வையகமெல்லாநகழனியா	... 237

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
356	22	சூறித்தே	சூறித்தே
365	12	யுரைத்தன	யுரைத்தனவு
366	24	தனக்கான	தனக்கான்
370	5	கொனாஅ	கொளளூஅல்
391	24	யடுக்கை	யடுக்கிசை
393	29	கொட்டுப்போலவும்	கொட்டும்போல
397	26	என	எனவும்
399	6	யாதாங்கொலே	யாதாங்கொலோ
405	10	யுத்தியாவன	உத்தியாவன
408	30	ஆசிரியர்	ஆசிரியர்மதம்பற்றி
412	1	விமயமொடு	விமயமொடு
"	11	வறிகொட்ப	வளிகொட்ப
419	15	நீர்சோலை	நீன்சோலை
"	16	நாடா	நாடா
420	23	யின்றமிழ்ப்போ	யின்றமிழ்போ
426	28	தோமாவின்	தோமாவின்
430	13	றன்போ	றன்போர்
451	12	பாட	பாடப்
473	15	வித்தியனை	வித்தியனை
475	29	பட்டது.	பட்டன.
"	"	கனையும்	கனும்
"	30	எழுதியிருக்கிறது.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
487	21	வுலகம்மொரு	வுலகம்மொரு
498	18	சிலீமுகம்	சிலீமுகம்
538	8	தொய்வந்	தெய்வந்

